

LETEĆI RAZRED

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE „ĐURO ESTER“ KOPRIVNICA, broj 16, lipanj 2014.

Tema broja:

170. GODIŠNICA ROĐENJA ĐURE ESTERA

55 godina škole „Đuro Ester“

Dragi čitatelji,

predstavljamo vam novi broj „Letećega razreda“ koji ove godine izlazi u elektroničkom obliku. U njemu ćete pronaći izbor iz mnogobrojnih aktivnosti, događanja i uspjeha koji su obilježili i ovu školsku godinu. Protekla školska godina odvijala se u znaku dviju velikih obljetnica: 170. godišnjice rođenja Đure Estera i 55. obljetnice naše škole „Đuro Ester“, stoga je tim značajnim prigodama posvećena ovogodišnja Tema broja. I ove smo godine u našoj školi provodili građanski odgoj i obrazovanje i kao Eko škola marljivo brinuli o okolišu. S radom je nastavila i naša Učenička zadruga Đurđica koja je sudjelovala, organizirala i pokrenula brojne aktivnosti o kojima čitajte na našim stranicama. Zahvaljujemo svima koji su pomogli stvaranju našega školskoga lista i doprinijeli raznovrsnosti njegova sadržaja.

LETEĆI RAZRED

**List učenika OŠ „Đuro Ester“
Koprivnica
Broj 16, lipanj 2014.**

Nakladnik: Osnovna škola „Đuro Ester“
Koprivnica

Za nakladnika: mr. sc. Sanja Prelogović,
ravnateljica

e-mail: www.os-gjuro-ester-koprivnica.skole.hr

Uredništvo:

Glavna urednica: Nikolina Sabolić, prof.,
dipl. knjižničarka

Urednici: učenici novinarske grupe
Ana Lucija ramović, Tina Odobašić,
Lea Danček, Lara Geci, Ena Maria
Maruševac, Irena Zebec, Ana Želimorski,
Petra Balija, Antonela Vargić.

Suradnici: foto grupa, učenici, učitelji
razredne i predmetne nastave, stručni
suradnici.

Grafičko oblikovanje: Đurđica Lucek,
informatičarka

Lektura: Nikolina Sabolić, knjižničarka

Likovni rad na naslovnicama: Skromnost/
Obitelj, Iva Želimorski, 6. b (1. nagrada
na natječaju
„Mali Kranjčić“)

Urednici

Novinarska grupa

U ovom broju:

Ekolozi svi smo mi.....	2
Tema broja: 170. godišnjica rođenja Đure Estera.....	8
Učenička zadruga Đurđica.....	12
Iz školske knjižnice.....	14
U svijetu kreativnosti i mašte.....	18
Intervju s glumcima naše škole.....	41
Rasprava Uključenost roditelja u život djece.....	44
Daj pet za toleranciju.....	47
Mentalno zdravlje.....	49
Facebook prijatelji – bliski ili daleki?.....	49
Reportaža: Amerika.....	51
Idemo na izlet!.....	52
Strani jezici u našoj školi.....	57
Zanimljivosti.....	59
Naši uspjesi.....	60
Oproštaj osmaša.....	64
Iz objektiva naših fotografa.....	65

Eko škola

Logo Eko
škole

Kampanja Litter Less

Naša škola uključila se u treću godinu kampanje Litter Less (Za manje otpada!) koju organizira Zaklada za odgoj i obrazovanje za okoliš (Foundation for Environmental Education – FEE) kroz programe Eko-škole. Ciljevi ove kampanje su angažirati i educirati o problemima otpada, smanjiti otpad i dugoročno utjecati na promjenu navika u mladim. U organizaciji Udruge UZOR Hrvatske slušali smo predavanja i radionice o razlici između otpada i smeća te zašto je potrebno sortirati otpad.

Pokrenuta kampanja Litter Less (Za manje otpada)

Posjet sabiralištu papira

Učenici Eko grupe trećih razreda posjetili su sabiralište starog papira u Poslovnoj zoni Dravska. Promatrali su kako se stari papir doprema do sabirališta i kako se priprema za otpremanje na daljnju preradu. Postavljali su pitanja o svemu što ih zanima i pravili bilješke.

Saznali su da se stari papir iz plavih spremnika, koji stoje na zelenim otocima u gradu, kamionima dovozi na sabiralište i istovaruje na pokretnu traku. Tu se pregledava i ručno se uklanjaju svi predmeti koji ne pripadaju kategoriji starog papira, a u spremniku su se našli slučajno ili nebrigom nas koji punimo te spremnike. Zatim se pokretnom trakom prebacuje u prešu i preša u velike kocke vezane žicom. Tada se može utovariti u kamione koji ga odvoze do tvornica za preradu (dio u Hartmann i tvornice u drugim dijelovima Hrvatske, dio u Sloveniju). Papir se može reciklirati mnogo puta i zato je vrijedna sirovina. Ako ga redovito odlažemo za ponovnu preradu čuvamo šume i tako direktno utječemo na kvalitetu zraka kojeg dišemo i biološku raznolikost, a doprinosimo i održivom razvoju. Osim papira na tom se sabiralištu prikuplja i preša plastična

Eko-stablo od recikliranog papira
krasi predvorje škole

i metalna ambalaža iz trgovina, za koju dobivamo povratnu naknadu. Nakon obilaska učenici su se okrijepili vodom i sendvičima. Zahvalili su gospodinu Erdecu koji im je sve faze postupka pripreme starog papira objasnio na razumljiv i zanimljiv način.

Voditeljica Eko grupe: Biserka Knez

Eko grupa trećih razreda posjetila
sabiralište papira

Eko grupa trećih razreda na vodocrpilištu Ivanščak

Posjet vodocrpilištu

Eko grupa nižih razreda posjetila je vodocrpilište Ivanščak. Dok smo hodali, većinom smo razgovarali. Jedva smo čekali da dođemo jer je bilo dosta vruće. Kad smo došli, dočekao nas je čovjek zadužen za vođenje.

Prvo smo gledali bunar koji uopće ne liči na pravi bunar. Vidi se samo veliki ormar s prekidačima i rešetka na podu. Tu smo saznali da se voda vadi s 40 m dubine i da se oko vodocrpilišta ne smiju koristiti umjetna gnojiva na poljima okolo. Zatim smo gledali kućicu u kojoj se vodi dodaje klor za dezinfekciju. Kod vodocrpilišta živi jedan crni pas i čuva dvorište da ne uđe tko ne treba.

Poslije smo dobili pecivo i sok i mogli smo pitati što nas je zanimalo.

Najviše mi se svidjelo dok smo pili i jeli peciva. Njami!

Marko Crnković, 3. c

Ekolozi svi smo mi,
divimo se prirodi,
od Koprivnice pa do
mora
najljepša je „Đuro Ester“

—
Eko škola!

(Iz himne Eko škole)

U utorak, 17.9.2013. obilježavao se Dan javnog prijevoza i u suradnji sa Čazmatransom skupini djece iz Dječjeg vrtića Smiješak i skupini iz Dječjeg vrtića Tratičica omogućena je vožnja po gradu uz pratnju naših učenica - malih turističkih vodiča. Unatoč kiši, vrtičanci su mogli uživati i učiti o ljepotama i znamenitostima našeg Grada zahvaljujući učenicama koje su pod vodstvom nastavnice Jasminke Fanuko Polančec pripremile za njih zanimljive informacije.

Eko grupa brine o okolišu škole

Eko grupa PŠ Vinica u sadnji cvijeća

Eko grupa na radionici o inventarizaciji i praćenju vaskularne flore

U mjesecu travnju u kojem obilježavamo Dan planeta Zemlje eko grupa škole sudjelovala je na radionici o inventarizaciji i praćenju vaskularne flore s osvrtom na kockavicu. Predavanje i radionicu organizirala je Javna ustanova za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području Koprivničko-križevačke županije u suradnji s Državnim zavodom za zaštitu prirode.

Najprije smo slušali predavanje u gradskoj Vijećnici gdje su nas pozdravili zamjenik župana gospodin Ivan Pal i gospođa Željka Kolar, ravnateljica Javne ustanove za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima na području Koprivničko-križevačke županije. Predavač iz Državnog zavoda za zaštitu prirode, gospodin Igor Boršić govorio je o bioraznolikosti, utvrđivanju i procjeni ugroženosti, monitoringu, kockavicama. Nakon predavanja održana je radionica u kojoj smo utvrđivali brojnost biljnih vrsta na sajmištu.

Maja Martina Cvetković, 8. c

Eko grupa slušala predavanje u gradskoj Vijećnici

Slogan Eko škole Đuro Ester

Radionica - utvrđivanje brojnosti biljnih vrsta na sajmištu

Predavanje Udruge UZOR Hrvatske o otpadu

Viktorkija Trubelja, 1.c

Učenici i učitelji OŠ „Đuro Ester“ obilježili Europski tjedan kretanja

Europski tjedan kretanja ove je godine bio pod sloganom Čist zrak-na tebi je red. Naši učenici i učitelji su se od 16. do 22. 9. 2013. pridružili raznim događanjima u sklopu programa u Gradu Koprivnici, ali i sami osmislili razne aktivnosti kako bi aktivno obilježili Europski tjedan kretanja.

U ponedjeljak, 16.9.2013. za naše je učenike 4. razreda, viša medicinska sestra Sanja Zbodulja održala predavanje pod nazivom „Dišem, dakle postojim - zrak kao izvor života“. Nakon predavanja svaki je učenik dobio priliku da izmjeri svoj izdisajni protok zraka pomoću peak flow metra. Toga dana, naši su učenici 3. razreda išli u kino Velebit gdje su pogledali animirani film „Čudesna šuma“.

U utorak, 17.9.2013. obilježavao se Dan javnog prijevoza i u suradnji sa Čazmatransom skupini djece iz Dječjeg vrtića Smiješak i skupini iz Dječjeg vrtića Tratičica omogućena je vožnja po gradu uz pratnju naših učenica - malih turističkih vodiča. Unatoč kiši, vrtičanci su mogli uživati i učiti o lijepotama i znamenitostima našeg Grada zahvaljujući učenicama koje su pod vodstvom nastavnice Jasminke Fanuko Polančec pripremile za njih zanimljive informacije.

U srijedu, 18.9.2013. godine našu su dvoranu popunili prvačići za koje je ispred HAK-a gospodin vica Ressler pripremio prigodnu preventivnu edukaciju kako se sigurno i odgovorno kretati u

I prometu. Učenici su na poklon dobili slikovnicu „Sa zebrom sigurno u školu“ i bojanku „Vidi i klikni“ kako bi se u svakom trenutku mogli podsjetiti na pravila ponašanja u prometu.

U četvrtak, 19.9.2013. naši su se učenici 2. razreda Matične i Područne škole Vinica imali prilike upoznati sa teretnim biciklom zahvaljujući timu eko vozača iz Udruge za održivi razvoj - UZOR.

U petak, 20.9.2013. godine djelatnice prometne policije posjetile su učenike 1. razreda s ciljem edukacije o ponašanju u prometu. Naši prvačići su naučili kako se pravilno kretati kao pješaci, vozeći bicikl ili kao putnici u automobilu, te prepoznavati neke prometne znakove koje susreću na putu od kuće do škole. Toga dana, učenici eko grupe pod vodstvom učiteljice Biserke Knez brojali su promet u blizini škole.

U subotu, 21.9.2013. godine dio učenika 5. b razreda pod vodstvom razrednika Miroslava Kaniseka sudjelovao je u zanimljivim aktivnostima koje su organizirane na središnjem gradskom trgu. Tako su se uključili u akciju Biti slijep na 5 minuta Udruge slijepih Koprivničko-križevačke županije i uživali družeći se, učeći pisati i čitati brajevo pismo te ispravno pristupiti i voditi slijepu osobu.

U nedjelju, 22.9.2013. učenici šestih i osmih razreda bili su sudionici biciklističke utrke Joža Horvat. Zajedno s profesorom tjelesne i zdravstvene kulture, Matijom Rušakom, učenici su vješt savladali prepreke vozeći se lijepim krajolicima naše Podравine. Od 16. do 20.9.2013. godine, učenici 2.a, 2.a, 2.b, 2.c, 3.c, 4.b i 4.c uključili su se u Igru Prometna zmija. Svaki puta kada je učenik došao u školu pješice ili bicklom, za svaki prijeđeni kilometar, osvojio je bod koji se unosi na veliki plakat.

Svoj doprinos Europskom tjednu kretanja dali su također i učenici 1., 2. i 3. razreda igrajući se i vježbajući na školskom igralištu, zatim učenici 4. razreda PŠ Vinica i njihovi roditelji koji su zajedno s učiteljicom Željom Đurkan odlučili učiniti korak za zdravlje i proveli zajedničko vrijeme u šetnji. Novinarska grupa pod vodstvom knjižničarke Nikoline Sabolić istraživala je zašto je Koprivnica grad bicikala i pripremili su izložbu pod nazivom „Bicikli nekad i danas“. Učenici 5.a razreda sa razrednicom Dubravkom Vajdić osmisli su i započeli razredni projekt „Od bicikl do bicikla“ i prošetali se gradom kako bi obišli spomenike biciklima.

Ovim aktivnostima posvetili smo pozornost održivoj mobilnosti, iskazali svoju ekološku osviještenost i pridonijeli vlastitom zdravlju.

Dijana Lukačić, prof. socijalni pedagog, koordinator ETK

Eko-aktivnosti u Klimatskom tjednu

S obzirom na sve jači i opasniji utjecaj klimatskih promjena na naš život, zdravlje i okoliš, učenici naše škole sudjelovali su u obilježavanju Koprivničkog klimatskog tjedna brojnim aktivnostima usmjerenima na brigu i očuvanje okoliša kao i zaštitu prirode od štetnog djelovanja ljudi.

Svjetski dan voda

Učenici prvih razreda uočavali su promjene u prirodi u proljeće, a drugi razredi posjetili su potok Koprivnica povodom Svjetskog dana voda. O vodi kao najzdravijem piću govorili su učenici 3. b razreda na satu prirode i društva. Učenici 4. a razreda također su uz obilježavanje ovog prigodnog datuma nastavu prirode i društva posvetili spoznavanju važnosti očuvanja voda i pravilnog društvenog gospodarenja njima. Učenici viših razreda na satima geografije učili su o značaju voda na zemlji, ugroženosti Sredozemnog mora, nacionalnim parkovima Amerike, vodama i šumama gorske Hrvatske. Peti razredi su donijeli različite materijale vezane uz vodu za izradu panoa, promišljali su kakav je njihov odnos prema vodi, mogu li zajedno sa svojom obitelji poboljšati način korištenja vode. Nakon toga su odabrali ili napisali svoje misli o vodi popraćeno crtežima ili slikovnim materijalom. U okviru nastavnog sadržaja o Sredozemlju sedmi razredi su promišljali o odnosu čovjeka prema moru, problemu onečišćenja - od industrije do masovnog turizma, navodili mogućnosti zaštite i kritički sagledali svoje i ponašanje drugih za vrijeme boravka na ljetovanju. Nadopunili su geografsku skicu europskog Sredozemlja na panou te označili najugroženije dijelove mora i obale i istaknuli svoja iskustva o ponašanju ljudi u vrijeme ljetovanja.

Terenska nastava Niz rijeku Dravu

U sklopu terenske nastave Niz rijeku Dravu povodom Svjetskog dana voda učenici 6. a i 6. d razreda posjetili su HE Donja Dubrava kao i zaštićena područja u zavičaju; Regionalni park Mura-Drava (Veliki pažut), Spomenik prirode skupina stabala hrasta lužnjaka u parku Šumarije Repaš, Značajni krajobraz Čambinu i Posebni geografsko-botanički rezervat Durđevački pijesci.

*Terenska nastava 6.-ih razreda
Niz rijeku Dravu*

4.r.PŠ Vinica posjetio vodocrpilište Ivanščak

Zaštita okoliša, biljnih i životinjskih vrsta

3.r.PŠ Vinica postavio kućicu za ptice

Na nastavi prirode i društva učenici 3. a razreda govorili su o mjerama zaštite okoliša i što kao pojedinci mogu učini za očuvanje okoliša u kojem žive, a učenici 3. razreda PŠ Vinica govorili su o pticama i postavili kućicu za ptice kod škole kako bi pomogli očuvanju staništa i života ptica u zavičaju.

Međunarodni dan zaštite šuma

Učenici 2. razreda PŠ Vinica na izvanučioničkoj nastavi na Crnoj gori uočavali su promjene u prirodi u proljeće, govorili o značenju šuma i voda za život na zemlji te važnosti očuvanja okoliša za zdravlje ljudi.

U okviru projekta „Škola u šumi, šuma u školi“ u suradnji s Hrvatskim šumama učenici 4. b i 4. c razreda bili su na izvanučioničkoj nastavi u šumi na Crnoj gori.

Pozdrav proljeću - učenici 1.razreda uopčavaju promjene u prirodi

2.r.PŠ Vinica na izvanučioničkoj nastavi u Klimatskom tjednu

Pokus s vodom u Gimnaziji „Fran Galović“

Učenici 3. a razreda su povodom Dana planeta Zemlje posjetili Gimnaziju „Fran Galović“ gdje su, uz suradnju s profesoricom biologije i kemije Mišelom Lokotar, radili pokuse, reciklirali papir i učili o očuvanju našeg planeta. Iskustvenim učenjem ponovili su nastavne sadržaje, naučili nove i praktične stvari i dobro se zabavili

U utorak 24. travnja posjetili smo Gimnaziju „Fran Galović“. Tamo smo radili zanimljive pokuse. Saznali smo da ako u vodu stavimo sol, jaje ili neko drugo tijelo neće potonuti jer je takva voda gušća od obične. Meni se najviše svidio pokus „Pjenušavo iznenađenje“. Kada smo pomiješali sodu bikarbonu i ocat stvorio se plin koji je napuhao balon. Također smo saznali kako limunadu učiniti manje kiselom te kako se reciklira papir. Nisam znala kako se papir reciklira pa mi je taj dio bio posebno zanimljiv. Kad odrastem želim biti profesorica kemije da mogu svaki dan raditi pokuse, ali i da svoje znanje prenesem učenicima. Dan u Gimnaziji „Fran Galović“ mi se jako svidio i voljela bih ga što prije ponoviti.

Pokus s vodom u Gimnaziji Fran Galović

Radionice povodom Dana planeta Zemlje vodila je prof. Mišela Lokotar iz Gimnazije Fran Galović

Zaštićena područja Hrvatske

Osmi razredi su u okviru nastave o gorskoj Hrvatskoj uočili mogućnosti i prednosti razvoja ekološke poljoprivrede i proizvodnje zdrave hrane te se osvrnuli na svoj i odnos svoje obitelji prema zdravoj hrani. Drugi dio sadržaja odnosio se na prirodna obilježja, zaštićene prostore i bogatstvo voda gorske Hrvatske nakon čega su radom u skupini napravili turistički prospekt - pozivnicu za posjet "zelenom srcu Hrvatske".

Izrada turističkih prospekata na satu geografije
25/03/2014

Učenici 3.a razreda učili reciklirati papir

Lara Vulić 3. a

Učitelj Đuro Ester (2.3.1844. - 29.3.1892.)

Tko je bio Đuro Ester?

Đuro Ester rođen je u Koprivnici 2. ožujka 1844. godine. Osnovnu školu završio je u Koprivnici, a gimnaziju u Zagrebu, Varaždinu i Senju. Pedagoške znanosti studirao je i završio u Beču i Zagrebu. Živio je i radio kao prosvjetni djelatnik u Koprivnici sve do smrti 29. ožujka 1892. godine. Od 1865. djeluje kao koprivnički prosvjetni djelatnik i animator kulture. Bio je vodeća osoba koprivničkog amaterskog kazališta.

Esterova obitelj

Susret Đure Estera s banom Jelačićem

Đuro Ester išao je u 3. razred kada je banu Josipu Jelačiću Bužinskom recitirao pjesmu prilikom polaganja kamena temeljca za koprivničku školsku zgradu 1856. godine. I upravo je u toj pučkoj školi počeo raditi kao učitelj, a kasnije je bio upravitelj škole. Na pročelju te zgrade, danas gradske Vijećnice, položena je spomen-ploča Đuri Esteru.

Đuro Ester - pisac stare Koprivnice

Spomen ploča Đuro Esteru na zgradi Gradskog poglavarstva

Đuro Ester – učitelj i pedagog

Đuro Ester radio je u rodnoj Koprivnici kao učitelj punih 27 godina. Pisao je i objavljivao radove u pedagoškim časopisima i u školskim izvještajima. Pisao je o poticanju čitanja djece, ali i puka, o duševnom životu djece, nagradama i kaznama, izvanrednoj pameti nekih ljudi (inteligenciji i nadarenosti), zašto su djeca popustila, o hrani i zdravlju i mnoge druge teorijsko-pedagoške radnje. Sastavio je i priručnike za učenike – risanke, pisanke... Dao je veliki doprinos razvoju školstva i obrazovanja, ali i književnom i kulturnom životu Koprivnice u 19. stoljeću.

Đuro Ester - komediograf

Najpoznatiji dio Esterova književnog stvaralaštva su njegove komedije, često izvođene i prikazivane po čitavoj zemlji: "Šoštar i ašešor", "Redateljske neprilike", "Penzionatkinja", "Pravnički ples" te libreta za manje glazbene šaljive scene: "Nos selskog suca", "Međimurska kuga", "Mlinar i dimnjačar". Njegova djela uglazbili su Fortunat

Pintarić, jedan od najpoznatijih hrvatskih skladatelja toga doba te Tomo Šestak, gradski kapelnik, najznačajnije ime koprivničkog glazbenog života dugi niz godina.

Drame
Đure
Estera

Đuro Ester bio je jedan od najizvođenijih autora toga vremena. Njegove komedije izvodile su se prilikom raznih obljetnica, pogotovo u Koprivnici i Zagrebu. Građu za svoja djela crpio je iz neposrednog vlastitog iskustva i života Koprivnice sedamdesetih godina 19. stoljeća. Živeći u sredini punoj malograđanstine, Đuro Ester je na najbolji mogući način ostavio pravi dokument svojeg vremena: njegove dosjetke, komedije i igrokazi obiluju društvenim prilikama u kojima se kretao i živio. U svojim je komedijama prikazao isječke iz života provincijske Koprivnice, tadašnjeg malograđanskog društva, ljudi, njihovih slabosti i ambicija. Shvatio je da pišući na kajkavskom može dobiti neophodnu dramaturšku napetost i dinamiku scene. Stoga je nerijetko uz štokavski tekst, u svoje komedije ubacivao niz dijaloga na kajkavskom dijalektu. Na taj način djelo Đure Estera pouzdan je nastavljač dobre tradicije stare hrvatske komedije u doba prije Ilirskog preporoda. Rad Đure Estera očitovao se i u kulturnoj animaciji jer je u Koprivnici kao mlad učitelj osnovao amatersko kazalište, koje je bilo jedno od prvih diletantских društava u Hrvatskoj. Ester je svoju ljubav prema kazalištu pokazao i svojim radom: bio je autor, redatelj, dramaturg, pa čak i glumac.

Antonela Vargić, 8. c

Dan škole u znaku 170. obljetnice rođenja Đure Ester i 55. godišnjice škole „Đuro Ester“

Svečano proslavljen Dan škole

Svečanost Dana škole u Domoljubu

Ovogodišnja proslava Dana škole odvijala se u znaku dviju veliku obljetnica: 170. obljetnice rođenja Đure Ester, učitelja, pedagoga i pisca čije ime nosi naša škola, te 55. godišnjice postojanja škole „Đuro Ester“. Stoga je priredba u dvorani Domoljuba bila posebno svečana.

Riječ ravanteljice Sanje Prelogović

Na samom početku učenicima, učiteljima, roditeljima i gostima obratili su se ravnateljica škole, gospođa Sanja Prelogović, zamjenik gradonačelnice, gospodin Mišel Jakšić, gospođa, gospodin Juratović, bivši učenik naše škole, zastupnik u njemačkom Parlamentu i ravnateljica iz naše prijateljske škole iz Slovenije, Osnovne šole Olge Meglič iz Ptuja koji su nam čestitali Dan škole. Prilikom svog obraćanja ravnateljica je predstavila knjigu o našoj školi Projektni mozaik, koju su uredile ravnateljica, pedagoginja i knjižničarka,

a naslovnicu knjige krasiti nagrađeni likovni rad učenice IVE Želimorski.

Središnji dio kulturno-umjetničkog programa bila je predstava „Pravnički ples“ prema istoimenoj drami koju je napisao Đuro Ester u 19. stoljeću. Esterovu komediju je prilagodio i režirao koprivnički kazališni redatelj Damir Mađarić, a glumili su učenici iz sedmog i osmog razreda. Učenici su se pod vodstvom profesionalnog režisera posebno iskazali u glumačkoj izvedbi uvjerljivim i energičnim prikazom likova i situacija. Imali su i prave kostime iz 19. stoljeća koje nam je posudilo Hrvatsko narodno kazalište iz Varaždina.

1. Zorka, kći plemenitog Blagajića, gospođa majka i soberica Julčika prepričavaju dojmove s pravničkog plesa

2. Pravnik Milan Vrbanović dolazi u Blagajićevo kuću pod imenom učitelja plesa Tamburelija

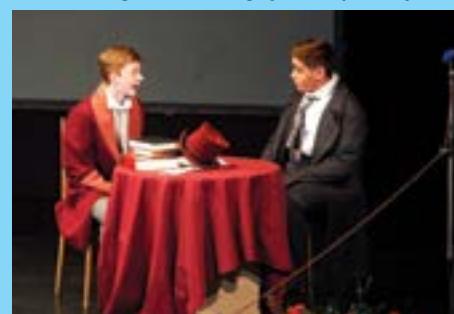
3. Anka, kći susjeda Hadrovića izgubila je na pravničkom plesu dijamantne narukvice

4. Narukvice je pronašao pravnik Grahovac koji snubi Hadrovićevu kćer Anku

5. Pravnik Vrbanović prosi Zorkinu ruku, ali strogi otac Blagajić ne pristaje

6. Susjed Hadrović i Blagajić smisljujaju kako će razriješiti planove svojih kćeri skovane na pravničkom plesu

TEMA BROJA: 170. GODIŠNJIĆA ROĐENJA ĐURE ESTERA

8. Glumci s redateljem Damirom Mađarićem

Učenici filmske družine „Oko“, zajedno s učiteljicom Sanjom Antolić, izradili su za svečanost Dana škole dokumentarni film o Đuri Esteru.

Na svečanosti je nastupio pjevački zbor škole, učenici folklorne grupe, učenici četvrtih razreda koji se oprashtaju sa svojim učiteljcama, gosti iz slovenske škole glazbenom točkom i baletom te učenici osmih razreda koji su se u recitalu Zovi nas imenom obratili svojoj školi.

Folklorna grupa - Dječji plesovi Podravine

Balet -
učenica iz OŠ
Olge Meglič
Ptuj

Učenica iz OŠ Olge Meglič otpjevala
himnu svoje škole

Tijekom programa prikazane su i dvije prezentacije: prezentacija rada škole i aktivnosti učenika u protekloj nastavnoj godini te prezentacija uspjeha učenika na natjecanjima i natječajima zajedno s našim mentorima.

Ravnateljica je nagradila učenike osmih razreda koji su svih osam godina osnovne škole završili odličnim uspjehom i uzornog vladanja. Na poklon su dobili knjigu za lektiru za srednju školu. Nagrađeni su učenici: Petra Bojanić, Adrian Goršeta, Tea Huzjak, Anamarija Mikšić i Stela Trešćec iz 8. a razreda, Magdalena Arko, David Bošnjak, Lucija Brkić, Leticija Čižmek, Sara

Knežević, Ema Kosnica, Lea Kotur, Ana Marija Lončar, Kaltrina Stajku iz 8. b razreda, Petra Balija, Antonio Međurečan, Antonela Vargić iz 8. c razreda i Ira Kvakarić, Filip Linarić, Lorena Lončarić iz 8. d razreda.

Zovi nas imenom - recital učenika 8. razreda

Nagrađeni učenici 8. razreda

Još jedan svečani trenutak bilo je otkrivanje biste Đure Esteru koju je izradio naš učitelj likovne kulture Darko Markić. Bistu su otkrili Magdalena Arko i Antonio Međurečan, članovi Vijeća učenika u trenutku kada smo na pozornici pjevali himnu škole „Đuro Ester“.

Otkrivanje
biste Đure
Ester

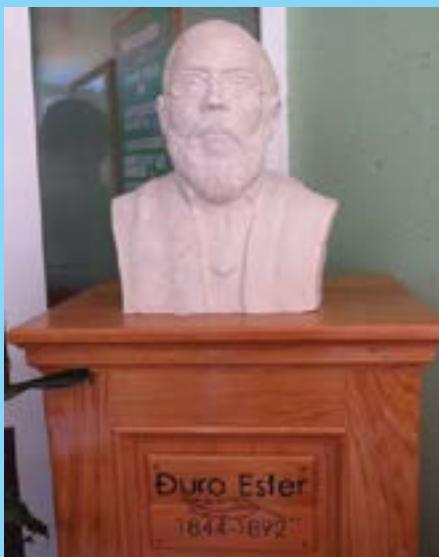
Zbor - himna škole Đuro Ester

Irena Zebec, 8. a

Nastup učenica 4. razreda

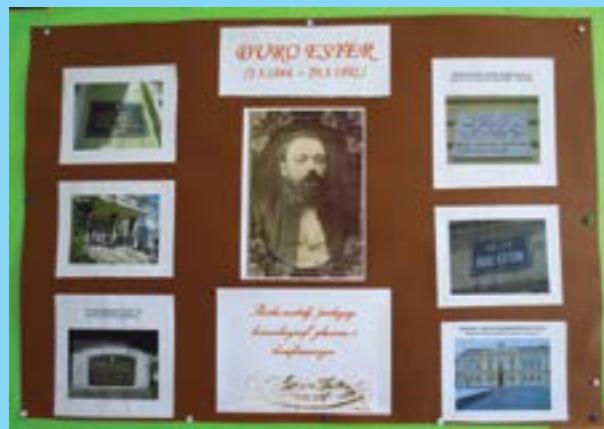

Dušni dan na grobu Đure Estera

Bista Đure Estera u našoj školi

Povodom blagdana Svih svetih učenici povijesne grupe su u pratnji nastavnice povijesti Vesne Tulek posjetili grob književnika i pučkog učitelja Đure Estera, čije ime nosi naša škola. Na koprivničkom groblju „Sveti duh“ učenici su zajedno očistili i uredili grob. Donijeli su cvijeće i lampionе te ih položili na grob Đuru Estera kako bismo odali počast ovom značajnom književniku i pedagoškom djelatniku koji je svojim zalaganjem obilježio zbilju jednoga vremena i sačuvao je od zaborava.

Petra Balija, 8. c

*U sjećanje na Đuru
Esteru*

Povijesna grupa uredila grob Đure
Estera

Čišćenje spomenika Đure Estera

Priprema nadgrobnog spomenika za
bojanje

Himna škole „Đuro Ester“

Veseo i sunčan dan
mami me i zove van,
al' u školu moram ja,
svi tu idu to se zna.

***Djetinjstvo, mladost
provodim u tebi!
„Đuro Ester“,
mijenjao te ne bih!***

Tu je moje društvo sve,
zabavlja i uči se.
Učitelji pitaju,
misli naše skitaju!
Obilaze svjetska mora,
bez krila i motora.

Zvono zvoni stiže spas,
sad se čuje i naš glas.
Jedan tužan drugi sretan
dal' je bilo 5 il' 1.

Tu su vjerni drugovi,
tu su prve ljubavi.
Lopta skače uvija –
to je prava kemija.

***Djetinjstvo, mladost
provodim u tebi!
„Đuro Ester“,
mijenjao te ne bih!***

Logo učeničke zadruge

Učenička zadruga Đurđica Osnovne škole „Đuro Ester“ aktivno sudjeluje u životu lokalne zajednice. Učenici zadrugari brinu o okolišu škole, sudjeluju u akcijama zaštite i očuvanja okoliša, uzgajaju začinsko bilje i biljke za čajeve, a svoje proizvode izlažu na prodajnim izložbama i sajmovima prilikom obilježavanja Dana grada Koprivnice, Božića, Uskrsa te na Smotrama učeničkih zadruga.

Izložbom ukrasnih i uporabnih predmeta ručne izrade, začina i biljnih čajeva Zadruga Đurđica sudjelovala je na sajmu povodom proslave Dana grada Koprivnice.

Prodajna izložba blagdanskih ukrasa koje su učenici izrađivali na radionicama zajedno s roditeljima, bakama i učiteljicama upriličena je uoči školske božićne priredbe „Božić u srcu“ u Domu mlađih Koprivnica.

Učenici zadrugari izrađivali su i prigodne ukrase povodom Valentinova koje su izložili u predvorju škole.

Uz Dan darovitih učenika Zadruga je za učenike naše škole raspisala Natječaj za najkreativniji učenički proizvod s temom Uskrsa. Izložba pristiglih dječjih radova upriličena je u holu škole, a najkreativniji učenici dobili su posebne nagrade. Zadrugari su svojim „Vuzmenim košaricama“ sudjelovali na izložbi na Zrinskom trgu u okviru manifestacije „U susret Usksru“ u organizaciji Turističke zajednice Koprivničko-križevačke županije. Tijekom godine aktivno se pripremamo i za sudjelovanje na Županijskoj smotri učeničkih zadruga koja se održava uz Dane travnjaka Koprivničko-križevačke županije.

Učenička zadruga Đurđica u životu lokalne zajednice

Proizvodi Učeničke zadruge Đurđica

Izložba radova na temu Uskrsa

Proizvodi Učeničke zadruge Đurđica

Proizvodi Učeničke zadruge Đurđica

Proizvodi Učeničke zadruge Đurđica

Božićna prodajna izložba uz priredbu Božić u srcu

Nagrađeni na Natječaju za najkreativniji proizvod na temu Uskrsa

Na Natječaju za najkreativniji proizvod na temu Uskrsa nagrađeni su sljedeći učenici:

Kategorija: ORIGINALNOST
- pisanice: Marko Antonio Mandić, 3. a
- košarice: Lucija Rimac, 5. d

Kategorija: MAŠTOVITOST
- pisanice: Vanesa Dolenec, 3. r. PŠ Vinica
- košarice: Petra Kragl, 1. a

Kategorija: TEHNIČKA IZVEDBA
- pisanice: David Đurkan, 1. c
- košarice: Fran Sokolić, 1. a

Kategorija: EKO
- pisanice: Marko Geci, 3. r. PŠ Vinica
- košarice: Leona Premužić, 3. c

Kategorija: RUČNI RAD
- pisanice: Dino Trešćec, 2. a i
Nikolina Pejak, 3. c
- stolnjak: Lucija Indir, 4. r. PŠ Vinica

Kategorija: UKRASI
- Rea Coban, 3. c
- Noah Nekić, 1. a
- Linda Terzić, 3. b
- Toma Premec, 6. c
- Vanesa Ježovita, 6. c

Učenici nagrađeni na natječaju za Najkreativniji učenički proizvod na temu Uskrsa

POBJEDNIK NATJEČAJA ZA NAJKREATIVNIJI PROIZVOD JE
Marko Antonio Mandić, 3. a
(pisаница са стакalcima)

Marko Antonio Mandić, 3. a - pobjednik Natječaja za najkreativniji proizvod

Prigodom uručenja nagrada, koje je održano u predvorju škole, svi su učenici pohvaljeni za trud i sudjelovanje na natječaju, uz srdačne čestitke nagrađenim učenicima.

Učenički radovi pristigli na natječaj aranžirani su u „Vuzmene košarice“ i predstavljeni na izložbi na Zrinskom trgu u okviru manifestacije „Ususret Uskrsu“ koju organizira Turistička zajednica Koprivničko-križevačke županije.

Zadruga na Vuzmenojoj košarici u okviru manifestacije Ususret Uskrsu

Uz Đurđica na sajmu povodom Dana grada Koprivnice

Zadragari u akciji „ZELENA ČISTKA“

U mjesecu travnju kada obilježavamo Dan planeta Zemlje zadragari su sudjelovali u akciji čišćenja šumskih staza i putova od ilegalnih odlagališta smeća pod nazivom „ZELENA ČISTKA“. Akcija se provodila na području grada Koprivnice, Mjesnog odbora Reka i šumskog područja Dugačko brdo. Nositelj ovogodišnje organizacije su Hrvatske šume i šumsko društvo. Učenička zadruga Đurđica sudjelovala je u okviru projekta nacionalne razine „Zdrav za 5“, u komponenti II. Komponenta uključuje aktivnosti usmjerenе očuvanju okoliša uz slogan:

Živi zdravo, budi zdrav - jer čist okoliš je zdrava budućnost.

Zadragari u akciji Zelena čistka

Pod vodstvom naše razrednice, nastavnice Vesne Hižman-Perošić okupili smo se na sajmištu gdje nas je dočekao kombi i odveo na našu lokaciju čišćenja. Na našem odredištu smo zatekli veliko područje prepuno smeća te prionuli na posao.

Bili smo uzbudjeni što sudjelujemo u tako važnoj akciji koja pomaže našem planetu i budućim generacijama. Iako nas nije bilo puno, uspjeli smo očistiti odredište od smeća.

Nakon čišćenja dočekala nas je zakuska i sokovi. Lijepo smo se družili te naučili koliko je važna čistoća okoliša, koliko je štetno što se smeće bacu u prirodu.

Ponosni smo se vratili kući jer smo i mi sudjelovali u očuvanju našega planeta Zemlje.

Vanesa Ježovita, 6. c

„Đurđica“ na Županijskoj smotri učeničkih zadruga

Naša Učenička zadruga Đurđica sudjelovala je na Županijskoj smotri učeničkih zadruga Koprivničko-križevačke županije koja je održana na koprivničkom sajmištu uz Dane travnjaka. Našu zadrugu predstavljali su učenici Petra Bojanović, Katarina Pejak, Vanesa Ježovita, Damijan Košuta, Nikola Godek, Lana Kolar, Petra Mlinarić, voditelji sekcija Dragana Kolenko i Darko Markić te voditeljica Zadruge Vesna Hižman-Perošić. Zadragari su uredili štand učeničkim radovima, uporabnim predmetima i ukrasima. Bilo je tu svjećnjaka, podmetača, zdjelica, lutkica, magneta, okvira, biljaka, čajeva, začina i mnogih drugih proizvoda. Izložili smo i Ljetopis naše zadruge Đurđica s katalogom proizvoda te svim aktivnostima i zbivanjima u kojima je sudjelovala naša Učenička zadruga Đurđica. Svi učenici i mentori dobili su pohvalnice za sudjelovanje na Županijskoj smotri.

Županijska smotra učeničkih zadruga

Ana Želimorski, 8. a

Zadragari zasadili cvijeće i začinsko bilje

„Čitamo mi, u obitelji svi“

I ove školske godine među učenicima 3.-ih i 4.-ih razreda matične i Područne škole putovali su ruksaci s knjigama koji su cijelu obitelj okupili oko knjiga i čitanja naglašavajući važnost čitanja kao podloge za uspješno učenje i svrhovito provođenje slobodnog vremena.

U ruksacima su se nalazile knjige iz 8 različitih područja: 1. carstvo dječjih priča (roman ili zbirka priča hrvatskog književnika za djecu), 2. druženje uz stihove i šale (zbirka pjesama ili strip), 3. isključivo za roditelje (roman, zbirka priča ili stihova), 4. slikovnica za djecu s poteškoćama u čitanju, 5. mali istraživači (popularno-znanstvena knjiga za obitelj), 6. odgoj djece i mladih (priručnik o odgoju za roditelje, učitelje, odgajatelje), 7. igrom do boljeg čitanja (knjiga za kreativno provođenje slobodnog vremena), 8. knjigom upoznajemo kulturu (knjiga o hrvatskoj povijesti, kulturi, tradiciji) i Knjiga dojmova u koju su učenici upisivali dojmove o zajedničkom obiteljskom čitanju koje su prezentirali pred knjižničarkom, učiteljicom i prijateljima u razredu.

*U 4.b razredu
ruksak je
započeo
svoje
putovanje s
obitelji Maksa
Jerčinovića*

Čitajmo mi, u obitelji svi

Ovaj projekt zabavan je bio, svakakve tajne on je krio.
Vodozemci, srednji vijek za istraživanjem otvorio nam tek.
Projekt je u meni probudio želju za znanjem,
za znanjem,
pa vam ruksak s knjigama šaljem.

Dora Pavlović, 3. r. PŠ Vinica

*Čitanje u obitelji Nike Šoštarić, 4.r.
PŠ Vinica*

*Čitanje
u obitelji
Marka
Gecija, 3.r.
PŠ Vinica*

*Uz knjigu
nemam brigu.
Zato rado čitam je
i puno stvari
saznam iz nje.*

Ema Pintarić, 3. c

*I ljubimac Angele Brgles, 3.b, čitao je
knjige*

*Ruksaci s knjigama posjetili domove
učenika 3.-ih i 4.-ih razreda*

*Knjižnična naprtnjača uspješno
završila putovanje među svim
učenicima 3.r.PŠ Vinica*

Ako želiš pametan biti,
moraš puno čitati,
zato ajmo svi
zajedno čitati.

Filip Josip Lukunić, 3. r. PŠ Vinica

*Za uskrsne praznike ruksak s
knjigama obišao je obitelji učenika
3.a razreda*

*Mija Zagrajski, 4.r.PŠ, okupila je
obitelj oko knjiga*

Knjiga je radost.
Knjiga je sreća.
Što je više čitaš,
postaješ znanjem
sve veća!

Lorena Ivaković, 3. b

3. MJESTO NA DRŽAVNOM NATJECANJU U ZNANJU I KREATIVNOSTI „ČITANJEM DO ZVIJEZDA“

I ove školske godine uključili smo se u natjecanje u znanju i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“. Na sudjelovanje su nas potaknule naše učiteljice hrvatskoga jezika i knjižničarka.

Tema ovogodišnjeg natjecanja bile su bajke, pa su se zainteresirani učenici 6. i 7. razreda pripremali za školsku razinu natjecanja čitajući knjige Priče iz davnine Ivane Brlić-Mažuranić, Stakleni dvorac Maje Brajko-Livaković i Dolores i šumske sjene Irene Begić. Kako se natjecanje odvija u dvije kategorije: kviz znanja i izrada plakata, učenice 6. razreda izradile su i plakate na temu Likovi slavenske mitologije u djelima Ivane Brlić-Mažuranić.

Na školskom natjecanju formirana je ekipa od troje učenika koji su najbolje napisali test znanja na temelju tri pročitane knjige te je odabran jedan plakat za županijsku razinu natjecanja.

Na županijskom natjecanju u Virju našu školu predstavljali su Toni Krupski (6. a), Lea Danček (6. b) i Maria Gracia Lukšić (7. b) s mentoricom knjižničarkom Nikolinom Sabolić kao ekipa za kviz znanja te Lukrecija Slobodačanac (6. d) s mentorom nastavnikom likovne kulture Darkom Markićem kao autorica plakata. Županijsko natjecanje bilo je zanimljivo, a u vrijeme čekanja rezultata družili smo se s književnicom Majom Brajko-Livaković, autoricom jedne od knjiga u ovogodišnjem kvizu znanja. Radosno smo dočekali rezultat, 2. mjesto na županijskom natjecanju, što je značilo da idemo i dalje, na državno natjecanje! A među plakatima za državnu je razinu odabran i plakat naše Lukrecije! Znači, svi idemo na državno!

Državno natjecanje „Čitanjem do zvijezda“ održano je u Čakovcu u konkurenciji od 18 ponajboljih ekipa iz nekoliko hrvatskih županija. Natjecanje je bilo uzbudljivo i neizvjesno do samoga kraja. Lukrecija je pred povjerenstvom predstavila svoj plakat u konkurenciji od 14 plakata. U vrijeme čekanja rezultata pošli smo na turističko razgledavanje središta grada Čakovca, posjetili Muzej Međimurja i gradsku Knjižnicu „Nikola Zrinski“ Čakovec. Po povratku u Tehnološko-inovacijski centar gdje se održavalo natjecanje, saznali smo da smo kandidati za 3. mjesto u kvizu znanja, ali dijelimo isti broj bodova s ekipom učenika iz OŠ Trnovica, pa smo morali pristupiti usmenom odgovaranju na dodatna pitanja. Bio je to šok, mislili smo da nam se to ipak neće dogoditi. U usmenom sučeljavanju bili smo bolji od učenika iz Velike Trnovice, stoga nam je pripalo 3. mjesto. Radost je bila velika!

Zadovoljni smo postignutim rezultatom i veselimo se nastavku sudjelovanja u natjecanju „Čitanjem do zvijezda“ i sljedeće školske godine.

Lukrecija Slobodačanac predstavlja plakat na državnom natjecanju Čitanjem do zvijezda

Plakat Lukrecije Slobodačanac, 6.d

Na županijskom natjecanju Čitanjem do zvijezda

Književnica Maja Brajko-Livaković u društvu natjecatelja županijske razine

Lea Danček, Toni Krupski, Lukrecija Slobodačanac i Maria Gracia Lukšić - ekipa za državno natjecanje Čitanjem do zvijezda

Maria Gracia Lukšić 7.b, Toni Krupski, 6.a i Lea Danček 6.b osvojili 3. mjesto na državnom natjecanju Čitanjem do zvijezda

Pjesnička večer u Mjesecu hrvatske knjige

U Mjesecu hrvatske knjige u školskoj knjižnici naše škole upriličena je glazbeno-pjesnička večer u čast pjesniku Franu Galoviću. Sviranjem i krasnoslovom pjesama učenici su oživjeli duh najpoznatije i najvrjednije Galovićeve zbirke „Z mojih bregov“. Kulturnu večer otvorile su učenice 8. razreda, članice školskog pjevačkog zbora pjesmom Pokraj vode Drave. U jesenski ugođaj vinograda, koji struji zbirkom pjesma „Z mojih bregov“, uvele su nas voditeljice Petra Balija i Ana Varga. Učenice voditeljice predstavile su život, stvaralaštvo i mladenačke sanje pjesnika „s podravskih bregov“, koji tragično pogiba u nemilosrdnim rukama 2. svjetskog rata u 27. godini života. Recitiranjem pjesama spjevanim kajkavskim govorom ovoga kraja učenici su svojim školskim priateljima približili poeziju našeg pjesnika Frana Galovića i svu ljepotu domaće kajkavske riječi. Galovićeve stihove opijene ljepotom, radošću, cvrkutom ptica, modrinom neba, a natopljene slutnjama i sjetom, recitirali su Tina Odobašić, Patricija Bačani, Sabina Pintarić, Jana Nakić, Anja Čavljak, Marija Barčanec, Toni Krupski, Lana Varga i Vladimir Vondraček. Naši učenici, polaznici Umjetničke škole Fortunat Pintarić, uveličali su ugođaj večeri melodijama sa svojih glazbenih instrumenata. Melodiju na bisernici odsvirao je Tomislav Fajfar, Koprivničku polku na braču izvela je Lucija Đaković, a kapi kiše na gitari dočarala je Doriana Leona Jurenec. Melodiju na flauti izvela je Dora Kuretić, a skladbu „Vjetrenače“ na klaviru Tina Odobašić. Na završetku večeri pjesniku Franu Galoviću pjesmom se obratila Lana Varga. Pjesničku večer u školskoj knjižnici pamtit ćeemo po ugođaju

Pjesnička večer u čast Franu Galoviću

Nastup pjevačkog zbora na Pjesničkoj večeri

i krasnim recitatorskim, pjevačkim i glazbenim izvedbama naših učenika.

Književni susret s Ivonom Šajatović

Pričanje priča s bakama i djedovima u 4.r.PŠ Vinica

„Školska čudovišta“ u dječjem vrtiću

Povodom Mjeseca hrvatske knjige, u sklopu akcije Koprivnica čita naglas, učenici 3. a razreda, članovi scensko-recitatorsko-literarne grupe posjetili su Dječji vrtić Sv. Josip. Malim vrtićancima izveli su lutkarsku predstavu „Školska čudovišta“ kojom su nastupili i na međuopćinskom LiDraNu. Djeca su sa zanimanjem pratila lutke i priču, a na kraju predstave naučila su da treba voditi brigu o svojim stvarima, ne upadati u riječ kada žele nešto reći, već podići ruku i biti strpljiv. U razgovoru s djecom saznali smo da sve to rade u vrtiću i kod kuće. Zajednički smo otpjevali pjesmicu Kad si sretan i poigrali se u vrtićkom dvorištu. Veselimo se budućim susretima.

Lutkarski igrokaz u vrtiću Sv. Josip

Vrtićanci sa zanimanjem pratili lutkarsku predstavu naših učenika

Razgovor s najčitateljicom u gradu

Intervju s najčitateljicom Lukrecijom Slobodanac

1. Kako bi nam se predstavila u tri rečenice?

Ime mi je Lukrecija Slobodanac. Idem u 6. d razred i jako volim čitati.

2. Što voliš čitati i što najviše čitaš?

Najviše čitam romane i krimiće jer su zanimljivi i pustolovni.

3. Koliko knjiga mjesечно pročitaš?

Mjesечно pročitam oko 20 knjiga.

4. Koliko vremena dnevno posvećuješ čitanju?

Preko tjedna kad idem u školu obično pročitam oko 200 stranica, a pod praznicima po dvije knjige.

5. Koja ti je najdraža knjiga i zašto?

Najdraže su mi knjige koje je napisao Jules Verne jer su pustolovne i zanimljive.

6. Koju bi knjigu nama preporučila za čitanje i zbog čega?

Preporučila bih vam Put u središte Zemlje Julesa Vernea jer je pustolovna i ima pouku da moramo slušati starije.

7. Sudjeluješ u natjecanju „Čitanjem do zvijezda“. Što misliš o tom projektu?

Mislim da je taj projekt super i da je potaknuo mnogo mojih vršnjaka da počnu više čitati.

8. Podijeli s nama dojmove sa susreta najčitatelja u gradskoj Knjižnici i čitaonici „Fran Galović“.

Najprije smo imali književni susret

Lukrecija Slobodanac, učenica 6. d razreda u našoj je školi poznata kao strastvena čitateljica knjiga.

U 5. razredu bila je najčitateljica naše školske knjižnice, a u prosincu je dobila i nagradu gradske Knjižnice i čitaonice „Fran Galović“ kao najčitateljica u 2013. godini u kategoriji „djeca osnovnoškolske dobi“.

U razgovoru s Lukrecijom saznale smo koliko čita i što najviše voli čitati, a s nama je podijelila i dojmove sa susreta najčitatelja u gradskoj Knjižnici koji su prema statistici posudili, pročitali ili odslušali najveći broj knjiga u 2013. godini.

s piscem i kazališnim redateljem Damirom Mađarićem, zatim smo dobili priznanja i knjige. Na poklon sam dobila knjigu Jack pot koprivničke književnica Ivone Šajatović. Nakon toga smo se svi zajedno družili.

9. Što ti znači nagrada koju si primila kao najčitateljica u kategoriji „djeca osnovnoškolske dobi“?

To me potaknulo da još više čitam.

Učenici na manifestaciji

Sudionici literanog natječaja Mali Galović

Galovićeva jesen 2013.

Učenice naše škole ušle u finale natječaja „Mali Galović“

Učenici 7. i 8. razreda sudjelovali su na svečanom otvorenju međunarodnog festivala književnosti Galovićeva jesen 2013. Dvadesetak učenika naše škole slušalo je recitacije naših i inozemnih pisaca te uživalo u glazbenim izvedbama u četvrtak, 24. listopada, u Domu mladih na otvorenju 20. Galovićevih jeseni. Manifestacija je nastavljena idući dan u Gimnaziji „Fran Galović“, gdje su proglašeni finalisti literarnog natječaja za učenike osnovnih i srednjih škola „Mali Galović“. Na natječaju su sa svojim radovima sudjelovali naši učenici Otto Miller Matulin (7.a), Sara Kapusta (7.d), Paula Tomica (7.b), Irena Zebec (8.a), Ana Želimorski (8.a), Antonio Međurečan (8.c) i Ira Kvakarić (8.d). Među finaliste natječaja odabrani su radovi dviju naših učenica: sastavak Najsjajniji biser Ane Želimorski za prozu, a za poeziju pjesma Sjećanje prošlogodišnje dobitnice „Malog Galovića“, Ire Kvakarić. Učenici su i ovdje imali prilike uživati u recitacijama brojnih poznatih pisaca, ali i samih gimnazijalaca te u pjesmama gimnazijskog benda, koji je za ovu priliku uglazbio dvije Galovićeve pjesme. Dodjelom književnih nagrada „Fran Galović“ za odrasle pisce i „Mali Galović“ za književno stvaralaštvo djece u subotu, 26. listopada, u Domu mladih završila je književna manifestacija Galovićeva jesen 2013. koja je obuhvatila čitav niz kulturnih događanja u našemu gradu s naglaskom na književnu umjetnost.

Paula Tomica, 7. b

Nagrađeni literarni i likovni radovi

Božićno čudo

(Na Badnjak u predvorju Dječjeg doma „Nada“ djeca kite božićnu jelku.)

DUNJA: Ne bi radile ovaj posao da ga ne vole.

IVAN: Možda... Ali mnogi ljudi danas rade ono što ne vole, samo da prežive, ovaj jadan život...

DUNJA: Nemoj tako Ivane, rastužit ćeš me. Možda nam se ipak desi neko božićno čudo...

IVAN: Ne očekujem nikakve poklone niti čuda.

(Odlazi od bora.)

(Dunja prije spavanja sjedi na krevetu u svojoj sobi. Njezina cimerica na susjednom krevetu već spava. Dunja u ruci stiska bijelog anđela od ukrasnog papira.)

DUNJA: Dragi moj anđele, uzela sam te s bora. Nitko neće ni primijetiti da nedostaješ. Ali morala sam. Želim biti vesela, a osjećam se tužno. Mislimda se ovako osjećaju sva djeca u ovom našem Domu, pogotovo u vrijeme blagdana kad su svi naši prijatelji iz razreda sa svojim obiteljima. Netko ima samo mamu, netko samo tatu, a mi ovdje nemamo nikoga. Ne želim nikakav božićni poklon umotan u svjetlucavi papir. Samo želim čudo... Molim te, znam da ti razgovaraš s Njime...

(pogleda u visine)

... a Njemu ništa nije nemoguće. On nam može dati čudo, božićno čudo...

(Dunja zaspi.)

(Odgajateljica ulazi u sobu provjeriti spavaju li djeca. Na podu ispod Dunjina kreveta pronalazi bijelog anđela od ukrasnog papira. Podiže ga i zagleda se u njega. Uzima ga u ruku, Dunju pogladi po glavi, a drugoj djevojčici u sobi popravlja pokrivač. Odlazi iz sobe s anđelom u ruci.)

(Ujutro djeca hrle u predvorje potražiti svoj poklon ispod bora. Ivan i Dunja stoje postrani tužna lica. Svi odmotavaju poklone, pokazuju jedan drugome što su dobili i vesele se. Ispod bora ostaju samo dva neotvorena poklona.)

ODGAJATELJICA: Draga djeco, sretan vam Božić! Tko još nije uzeo svoj poklon ispod bora? Ivane, Dunja, to je za vas!

IVAN (Dunji): Nema čuda.

DUNJA (Ivanu): Nema čuda.

(Uto se na ulaznim vratima oglasi zvono. Odgajateljica otvara, a na vratima se pojavljuju vesela djeca iz njihove škole sa svojom učiteljicom. Učiteljica nosi kolače, a djeca sitne poklone.)

UČITELJICA: Draga djeco, sretan Božić!

DUNJA: Pa to je naša učiteljica!

IVAN: I društvo iz našeg razreda!

UČITELJICA: Mi smo se dogovorili da ćemo vas posjetiti na današnji dan. Nismo mogli doći svi, ali većina nas je tu. I oni koji nisu s

nama, od srca vas pozdravljaju! Svaki Božić nam je isti, isti bor, isti ukrasi, isti pokloni, pa smo razmišljali kako da ovaj Božić uljepšamo i učinimo radosnijim!

JEDNA UČENICA IZ RAZREDA: A to možemo samo ako nekoga razveselimo!

UČITELJICA: Nadamo se da ćete nas primiti i upoznati sa svojim tetama i prijateljima iz Doma!

DUNJA: Naravno učiteljice!
(Dunja potrči učiteljici i uvede je za ruku. Zatim veselo poskoči i domahuje ostaloj djeci.)

DUNJA: Uđite svi!

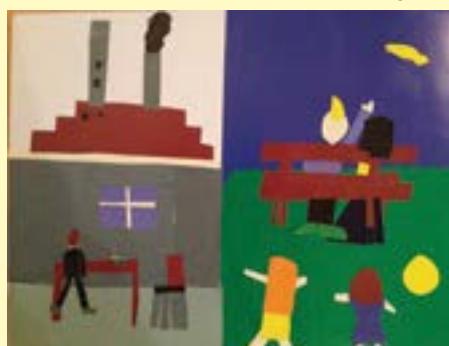
DUNJA (Ivanu): Ovo je čudo!

IVAN (Dunji): Zaista čudo! Božićno čudo!

(Svi zagrljeni i uz žamor odlaze u blagovaonu.)

(Odgajateljica na bor vješa bijelog anđela od ukrasnog papira i uz osmijeh odlazi za gostima i djecom u blagovaonu.)

Tina Odobašić, 4. a
1. nagrada na natječaju dječjeg duhovnog stvaralaštva „Mali Kranjčić“

Lana Vutuc, 2.a, županijsko natjecanje Europa u školi

„Savršena“ obitelj

Ljubav

Krenula sam u školu. Obitelj je bila česta tema našeg učenja. Prvo smo pričali o njoj pa smo ju crtali, a onda i pisali. Na red je došlo i obiteljsko stablo. Pokušala sam „ugurati“ svoga psa Simbu u obitelj. Učiteljica se ljutila. Nisam razumjela zašto. Zajedno smo odrastali, uvijek je bio tu uz mene kao najdraži član obitelji. Učili smo da obitelj čine mama, tata i djeca. Poznajem ljudе gdje je trogodišnja djevojčica pronašla obitelj tek kad su je novi roditelji posvojili. Jako se vole i sretni su. Znam i obitelji gdje djeca imaju samo mamu ili samo tatu ili im roditelji ne žive zajedno. Ta djeca su jednako voljena.

Isto tako sam vidjela na televiziji obitelji gdje se svakodnevno događa nasilje. Rado bih pomogla toj djeci jer djeca imaju pravo biti sretna i živjeti u sretnom okruženju. Ne možemo naučiti što je obitelj. Ne postoji definicija obitelji. Nije važno ima li obitelj dva, tri ili deset članova. Jedino pravo objašnjenje te riječi je ljubav.

Obitelj iz bajke

Svi misle da postoji idilična obitelj. U njoj nema svađa i svi su pristojni i dobri. Nažalost, takve obitelji nikada nisu postojale. Pogotovo s djecom moje dobi. Jednu sekundu se super slažemo, a drugu zalupimo vratima sobe. Ipak, što god da se dogodi, volim svoju obitelj. Nemam izbora. „Zapela“ sam s istim ljudima cijeli život. Oni su tu da me tješe kad sam tužna i da se smiju sa mnom kad sam sretna. Tako dobro se pozajemo da nam često ne trebaju riječi da bismo znali kako se netko od nas osjeća.

Život s mamom i tatom

Srećom, većina nas „dobije“ dobre ljude za roditelje. Iako se nekad posvađamo, bez njih ne bih preživjela. Čak i da znam kuhati, prati, nedostajala bi mi njihova brižnost, požrtvovnost, briga, ljubav. Kad pogledam na svoj dvanaestogodišnji život, 90 % njega čine roditelji. Onih 10 % su prijatelji i škola. Tata me naučio voziti bicikl i plivati, mama čitati, a oboje hodati i pričati. Roditelji i moji ljubimci bili su mi najbolji prijatelji do polaska u školu, sav moj mali svijet. U školi sam upoznala nove prijatelje. Najbolju prijateljicu, koja mi je kao sestra, upoznala sam tek u 5. razredu.

Braća i sestre

Oduvijek me zanimalo kako je to imati brata ili sestruru. Nekima su oni najbolji prijatelji, a neki tvrde da su im najgori neprijatelji premda tako ne misle. Nije da mi smeta što mogu biti sama u sobi i što ne moram gledati neke serije koje ne volim, ali čula sam i za dobre strane velikih obitelji. Imam bratiću i sestričnu. Oni su mi kao brat i sestra koji nekada dođu, a ako me naljute, ne moram ih podnositи svake sekunde svakoga dana. Tako ljuntnja brzo nestane. Sviđa mi se ova „privremena verzija“ brata ili sestre.

Obitelj je savršena

Na kraju moram zaboraviti sve mane i biti sretna što imam prekrasnu obitelj. U današnje vrijeme kada ima toliko svađe i zla, toliko ostavljene djece, i ako u mojoj obitelji toga nema, mogu reći da je savršena. Kada se netko osvrne na neku manu tvoje obitelji, samo ih podsjeti da baš tu manu voliš kod njih. Članovi naše obitelji su SAVRŠENO stvorenici za nas.

Marta Kunštić, 5. a
1. mjesto na županijskom
natjecanju „Europa u školi“

Iva Želimorski, 6.b, 1. nagrada na natječaju Mali Kranjčić

Ima li išta dragocjenije?

Jučer sam na internetu vidjela fotografiju dječaka iz siročinstva koji je na podu nacrtao majku i zaspao u njezinu zagrljavu. Stisnuo je ručice i noge približio tijelu kako da se želi šcućuriti u njezino krilo. U trenu su mi se oči napunile suzama, u prsima me stezalo. Željela sam ga zagrliti, primiti za ruku i povesti k nama, u našu kuću, u našu obitelj. Moja bi ga majka, nježna i blaga, prigrnila i posjela s nama za stol. Kuhinja bi se ispunila mirisom njezinih finih palačinki i toploga kakaa. Večerali bismo veselo prepričavajući događaje današnjega dana. Poslije večere bi tata i brat sakrili mami Likvi da ne može prati suđe, da se dođe s nama igrati, ali naposljetu bi joj ga dali, a potom bismo svi zajedno raspremili stol i prionuli na društvene igre. Sada bi nas bilo petero. Iako bi mu se u očima video umor od napornoga rada, tata bi veselo vikao kako će nas sve pobijedili. Ponekad mu i uspije, ali samo onda kad mu ja malo popustim. I moj bi ga mlađi brat odmah prihvatio. On je vedar i razigran, uvijek nasmiješen, baš kao i mama. Redovito nas zabavlja svojim šalama. Ulazi u pubertet i zanima ga sve o životu, pa često prije spavanja dugo razgovaramo. Kao zahvalu za pomoć ponekad dobijem zagrljav i pusu ili neki od njegovih crteža, koje spremam na posebno mjesto.

U SVIJETU KREATIVNOSTI I MAŠTE

Sada bi nas bilo troje u sobi. Kada bi čuo da još ne spavamo, u razgovoru bi nam se pridružio i tata s pričama kako je bilo u njegovoj mladosti. Posljednja bi legla mama. Mama bi za nas učinila sve i ništa joj nije teško. Uvijek nam pomaže u domaćim zadaćama, a u kućanskim poslovima kao da uživa. Koliko je samo majčinske ljubavi i brige utkano u hranu koju nam svakodnevno priprema i odjeću koja nas uredno posložena čeka prije škole. Volim razgovarati sa svojom majkom. Prema njoj osjećam posebnu bliskost i privrženost. Kako i ne bih kad sam rasla u njoj i mjesecima osjećala kako diše, slušala otkucaje njezina srca i promatrala joj dušu. Često pišem o njoj, iako ona to ne zna. Volim je opisivati, nagađati njezine misli i osjećaje. Ona bi bila kadra odgojiti tuđe dijete i pružiti mu svu ljubav, skrb i nježnost koju pruža nama. Ponekad se ljutim na svoju pretjeranu osjećajnost, ali znam da sam to naslijedila od nje. Moji roditelji moj su najveći uzor. Sve dobro što znam, naučila sam od njih. Nevjerojatna je snaga i podrška koju mi pružaju. Ne sramim se priznati da sam jako vezana uz svoju obitelj i teško se od nje odvajam. I u teškim danima, kad stegnu brige i problemi, držimo se na okupu. Međusobnim razumijevanjem, poštivanjem i ljubavlju uspijemo nadvladati sve poteškoće. U zajedništvu i složnosti naše obitelji brat i ja odrastamo u sretne i zadovoljne ljudi. Imamo li išta dragocjenije?

Dragi dječače, žao mi je što te ne mogu primiti za ruku i povesti k nama. Iskreno molim da i ti jednoga dana, kad odrasteš, imaš svoju obitelj, svoj topli obiteljski dom.

Irena Zebec, 8. a
3. nagrada na državnom natjecanju „Europa u školi“

Zemlja kakvu želim

Danas sam razmišljala kako bi to bilo da je Zemlja kakvu ja želim. Znate zašto? Zato što u nekim mjestima ima puno smeća okolo, a najviše u vodama i šumama. Ljudi bi trebali razvrstavati otpad, to bi bilo super! Sve to smeće moglo bi naškoditi našem zdravlju, a i životnjama. Ja bih razvrstavala otpad i čistila vode i šume. Ljudima koji zagađuju okoliš, poručila bih da više nikad to ne rade jer priroda nam život znači.

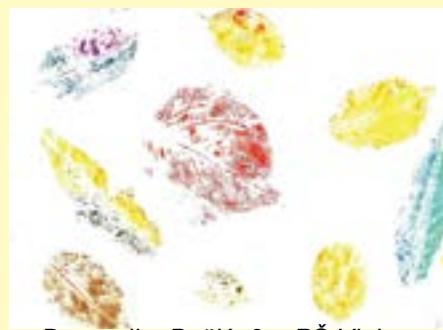
Elena Sokolić, 2. b

Ana Vondraček, 1.c

Dragi prolazniče što šumom šetaš, kad pogledaš ovo stablo, vidiš grane list... Ali ako pogledaš malo bolje, vidjet ćeš da je to stablo dom. I to pravi šumski dom vjeverici, mravu, ptičici, gusjenici, pa čak i gljivicišto živi ispod debla. Zato svaki put kad prolaziš šumom, sjeti se da je tu nečiji dom. Svatko voli svoj dom, i ljudi i životinje, i želi da im bude čist, uredan izdrav za njega i njegovu obitelji. Zato poštujte čistoću prirode jer tako brinete o životnjama, a i o ljudima.

Elena Hadun, 2. c

Domenika Božić, 2.r. PŠ Vinica

DAN PLANETA ZEMLJE

Mama kaže da bi svaki dan trebao biti Dan planeta Zemlje, pa da ljudi malo češće razmišljaju o svom odnosu prema prirodi. Ako bi se ljudi manje vozili automobilima, štedjeli vodu i struju te stvarali manje smeća, ne bi bilo toliko uništene prirode oko nas.

Marija

Abramović, 1.c

Dan planeta Zemlje je važan dan za sve stanovnike našega planeta jer nas podsjeća koliko je važno čuvati prirodu oko nas.

Martin

Majerus, 1.c

Učenica sam prvog razreda. Zovem se Alegra. Molim sve stanovnike našeg planeta da što više pješače, a manje voze automobile i druga vozila.

Razmislite, kako bismo živjeli da je sve zagađeno?

Čuvajte Zemlju, to je naš dom!

Alegra

Hammoud, 1.c

Bartol Begić, 3.b

Dora Švegović, 1.b

Eko priča

Jednog dana u budućnosti ljudi su zaboravili brinuti o okolišu. Sve je bilo puno smeća i sve je bilo zagađeno. Nitko nije disao čisti i zdravi zrak.

Jedna djevojčica htjela je zaustaviti to zagađenje. Svaki dan je na papiru crtala izume koji bi zaustavili zagađenje. Tako je godinama i godinama crtala, neke crteže obnavljala i dočrtavala. Kad je odrasla, još su joj nedostajali dijelovi za izume, no nikako ih nije mogla naći. Na samrti je svojoj unuci od 22 godine dala papire da ona dovrši njezin san. Unuka se zvala Anja. Ona je baš kao i njezina baka htjela zaustaviti onečišćenje. Htjela je da šume opet budu zelene, leptiri da lete od cvijeta do cvijeta, nebo da bude plavo, a ljudi da ne moraju nositi maske za disanje. Anja je sakupila sve potrebne dijelove i počela sastavlјati izume. Nakon tri godine, na svoj rođendan, isprobala je sve sastavljene izume. Stroj za uklanjanje smeća odlično je radio. Drugi stroj je razvrstavao otpad i od njega sastavljaо korisne predmete. Stroj za čišćenje voda je očistio rijeke, potoke, jezera i more, a zatim je čistio otpadne vode iz tvornica. Stroj za sadnju biljaka sadio je drveće i obnavljao šume. Ali biljke nisu dobro rasle jer nije radio stroj za čišćenje zraka. Nešto u bakinom nacrtu nije bilo dobro. Zrak je bio previše zagađen i opteretio je stroj. Anja je ponovno proučila bakin nacrt i shvatila u čemu je problem. Trebalo je povećati spremnik za ispušne plinove. Nakon toga stroj je ponovno proradio. Planeta Zemlja je ponovno bila čista i lijepa. Ljudi su izašli van i uživali u prirodi i čistom zraku. Anja još uvijek nije bila sretna jer se ljudi nisu popravili. Da bi Zemlja bila čista, trebamo popraviti nas ljudi i naše razmišljanje o okolišu. Takav stroj još nitko nije izumio, no stroj možemo biti i mi sami ako promislimo o svojim postupcima.

Dunja Međurečan, 3. a

Dorotea Časar, 2.a

Ema Pintarić, 3.c

Poseban gost u mome gradu

U moj grad stigao je jedan poseban slikar. Slikar što riše proljeće. A taj slikar imao je veeeeliku torbu. U njoj nije bilo odjeće, hlača ni majica, nije bilo ni kaputa ni šešira. Ali torba je ipak bila puna. Čega? Bila je puna boja i mirisa. Bilo je tu zlatno sunčane boje, bijele poput latica, ljubičaste kao ljubičice, zelene kao livada i nebesko plave. Taj je slikar svojim čudesnim kistom dijelio mirise proljeća. Lagodnim proljetnim parfemom namirisao je cijeli grad, zelenu travu, voćke što cvjetaju i bakinu trešnju što se bijeli poput snijega u dvorištu. Neobičan slikar, gospodin Cvrkutavac, obdario je moj grad i mene proljetnim veseljem i radošću.

Elena Hadun, 2. c

Erik Lucek, 3.a

Kiša

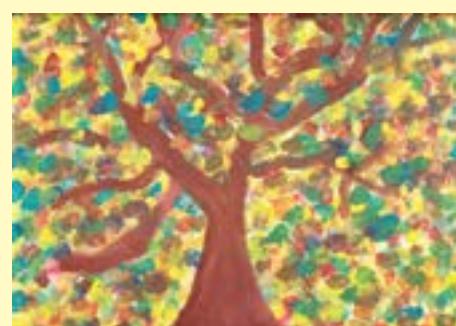
Čujem nešto na prozoru
tap, tap, tap...

To je kiša.
Igraju se kapi
kap po kap.

Plešu i ne mare
što ja ne mogu van.
Nadam se da neće padati
baš cijeli dan.

Stvorila je lokve
velike i male.
Nemoj smočiti cipele
jer s kišom nema šale.

Dunja Međurečan, 3. a

Filip Josip Lukunić, 3. r. PŠ Vinica

Kome treba ova kiša?

Pogledam u zrak
i vidim oblak.

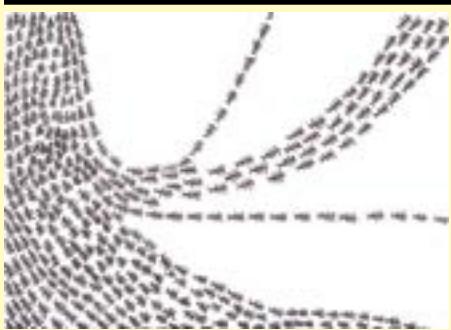
Kome treba ovaj oblak?
Prekrio je sunce i sad je mrak!

I tu nije stalo,
već se nebo otvorilo
i kišu ispustilo.

Kome treba ova kiša?
Na ulici nema ni miša!

Ma šuti!
Kišu treba moj kišobran žuti.

Lara Vulić, 3. a

Filip Josip Lukunić, 3.r. PŠ Vinica

Kiša

Začulo se jedno tap,
to je pala kišna kap.

Pada kapi sve više,
bit će puno kiše.

Pada kiša cijeli dan,
tres, tres, tres,
a ja nosim kišobran.

Dinko Majerus, 3. a

Ivan Gajski, 3.a

Kiša

Baš je fora kiša ova!
Kad je nema duže,
molitve za njom kruže.
A kad pada jače,
pitamo se da li stat će?
S kišom uglavnom je tako,
pronaći pravo vrijeme za padanje
nije lako.

Iva Tonklin, 3. a

Lana Grobenski, 3.a

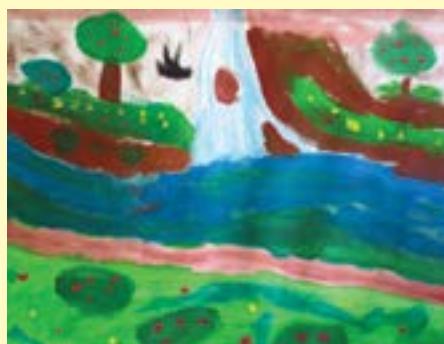
Jesen u mom domu

U jesen lišće pada,
od zamaha lastavica koje lete.
U ranu jesen kestene pećemo,
a od grožđa mošt pravimo.
Dok u jesen kiša sipi,
na štednjaku vruća voda za čaj
kipi.
I dok tako jesen prolazi,
u toplo domu me obitelj mazi.

Dora Pavlović, 3. r. PŠ Vinica

Lana Nogić, 2. r. PŠ Vinica

Lana Vutuc, 2.a

Lara Vulić, 3.a

Laura Sabolec, 2.a

Leo Matijašić, 3. r. PŠ Vinica

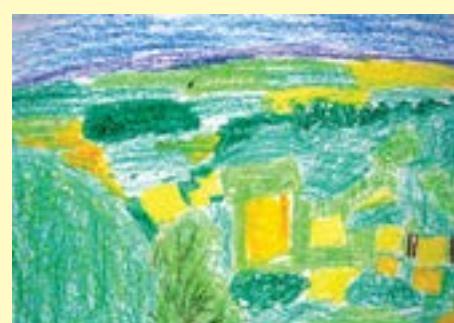
Da sam drvo...bor

Kao bor volim biti u društvu drveća. Najviše se družim s vazdazelenim drvećem. Rastem u parku i poznajem sve drveće u njemu: hrast, jelu, bukvu... Kada ptice pjevaju i grade svoja gniazda na mojim granama, to mi je najdraže. Kada djecu i odrasle rashladim u vrućim ljetnim danima, sretan sam. Ne volim dok mi djeca trgaju iglice ili me vuku za grane jer me to boli. Najdraže godišnje doba mi je ljeto jer mogu rashladiti ljude koji dođu u park. Kad je zima, listopadna drveća gube svoje lišće i hladno im je, a ja sam cijelo vrijeme obučen u svoju zelenu bundu.

Vanja Setinšek, 3. a

Leo Tukanj, 2.c

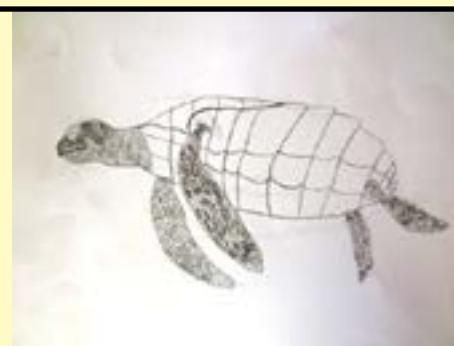
Leona Premužić, 3.c

Život malene kapljice

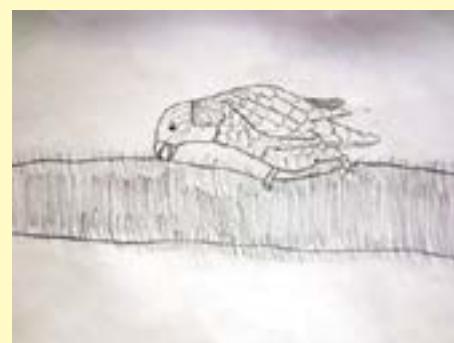
Ja sam kapljica vode, kapljica naše planete. Oblak je moj dom, ali često ja na put krećem. Ponekad do plavog oceana ili gromoglasnog vodopada. Ili do Afrike gdje žedna dječica čekaju da napunim njihove kantice. Bez vode nema života. Potrebna sam svima, drveću, biljkama, životinjama i ljudima. Težak je moj posao jer se moram boriti s onečišćenjem i zagađivanjem voda. Zato djeco draga, vrlo je važno da poštujete vodeno blago i štedite vodu!

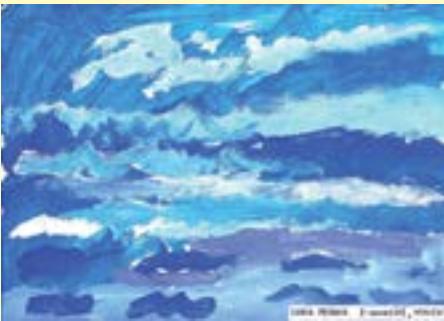
Lucija Benotić, 3. r. PŠ Vinica

Elena Hadun, 2. c

Luka Đaković, 3.c

Luka Perika, 2.r. PŠ Vinica

Lucija Prepelić, 3.r. PŠ Vinica

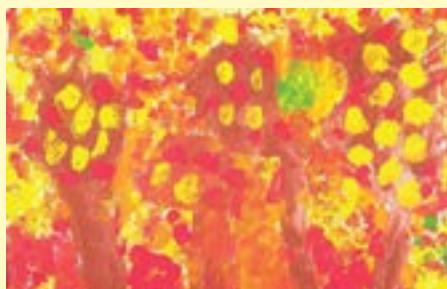
Leona Premužić, 3.c

Da sam mala kapljica vode, osjećao bih se sretno i veselo. Igrao bih se s drugim kapljicama. Padao bih niz oblak i tada bih se smijao. Oprao bih svu nečistoću da svi budu sretni i veseli. Da sam kapljica, dao bih svim žednima da se napiju.

Lyon Jakupanec, 2. c

Magdalena Brkić, 1.b

Luka Vuković, 3.a

Marin Gašparić, 3. r. PŠ Vinica

Luka Petak, 3.a

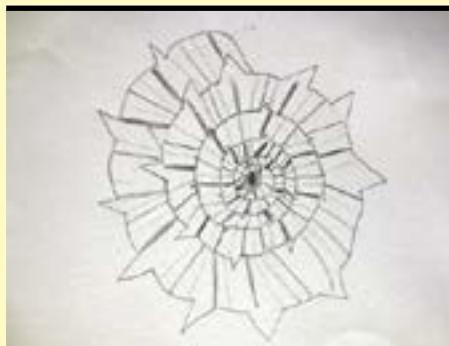
Jedna kapljica vode može spasiti život nekog bića ili biljke. Da sam kapljica vode, spustila bih se ljeti na uvelo cvijeće, napojila bih žednu pticu, orosila rumene jabuke na stablu. Prekrila bih livade da se zazeleni trava. Bila bih suza na nečijem licu. Plovila bih rijekama i njihala se na valovima mora. Tako sićušnu, vjetar bi me mogao odnijeti na kraj svijeta.

Martina Radičić, 2. c

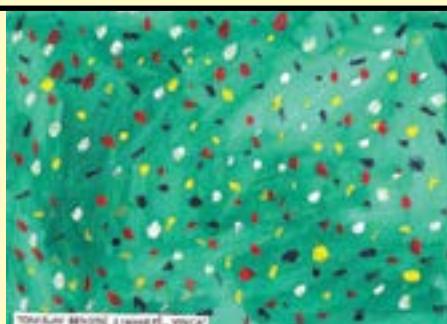

Marko Antonio Mandić, 3.a

U SVIJETU KREATIVNOSTI I MAŠTE

Marko Crnković, 3.c

Tomislav Benotić, 2. r. PŠ Vinica

Vito Mihalić, 1.c

Melani Vinter, 3.a

Tomislav Benotić, 2.r. PŠ Vinica

Zvonimir Mišić, 3.b

Robert Barčanec, 3.a

Vanja Setinšek, 3.a

Dinko Majerus, 3.a

Tara Petrović, 1.c

Vida Grošić, 1.r. PŠ Vinica

Iva Tonklin, 3.a

Tin Miklošić, 3.b

Viktorija Juriša, 3.a

Lorena Lončarek, 3.a

Snježna bajka

Jednog zimskog dana djeca su se igrala vani na snijegu. Radila su grude, kule i snjegoviće. Jedan od snjegovića bio sam ja. Djeca nisu znala da sam jedini živi snjegović. Kad bi otišla na spavanje, ja bih putovao. Jedne noći otišao sam na veliku snježnu planinu, spuštao se po snijegu, radio „anđele“ i veselo pjevao. Odjednom sam se sjetio da moram biti oprezan jer na planini žive velika snježna čudovišta, pa sam zato sišao s planine na livadu na piknik. Snježna čudovišta ipak su me vidjela i počela me loviti. „Aaaaa! U pomoć!“, vikao sam trčeći.

Dugo sam trčao i trčao, sve do kuće gdje su me djeca napravila. Baš je izašlo sunce i otjeralo čudovišta. Odahnuo sam.

Djeca su izašla van i počela se igrati. Nisu ni slutila kakvu sam pustolovinu doživio, a ja sam bio sretan što sam opet s njima.

Luka Đaković, 3. c

Alegra Hammoud, 1.c

Skakavac Bobi

Bio jedan skakavac Bobi. On je već bio velik, a bojao se skakati. Kad bi stajao na jednom listu, bojao se skočiti na drugi. Uvijek bi govorio: „Ja to ne mogu, bojim se!“

Bobi nije bio sretan jer svaki put kad bi bio vani i pokušao naučiti skakati, došli bi neki mali skakavci i počeli mu se rugati.

Jednog dana zatvorio se u svoju sobu, zamračio je i dva dana nije niti pio niti jeo. Odlučio je da će, bez obzira na ruganje, izaći van i naučiti skakati kao i svi ostali skakavci.

Ana Miklošić,
1. b

Dunja Bajrić,
1.c

Nera Taufel i Viktor Jakupec, 2.a

Eva Petrović, 3.b

Patricija
Rupe, 3. b

Martina Šestanj, 2.r PŠ Vinica

Aleksandar
Živanović, 3. c

Gospodin bickl

Vozim ljude oko grada,
za to je potrebno puno rada.
Imam posla preko glave,
a gume su mi boje plave.
Radostan sam cijelog dana
jer se sa mnom vozi i djevojčica
Lana.

Luka Balaško, 3. r. PŠ Vinica

Aleksandar Živanović, 3.c

Prvo su se čudili, a poslije si mogao
čuti veliki pljesak.

Tako je Bobi shvatio da se sve
može ako vjeruješ u sebe.

Hana Marija Šijak, 3. c

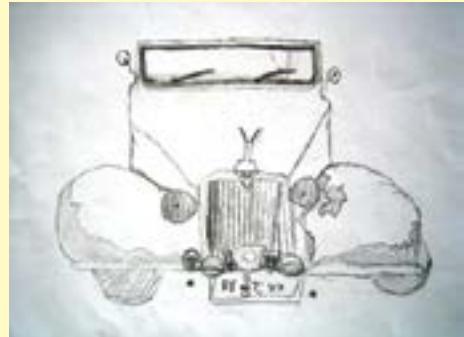
U SVIJETU KREATIVNOSTI I MAŠTE

Dorian Tarle, 3.a Ema Pintarić, 3. c

Ivan Lalić, 3.a Leona Premužić, 3. c

Sebastian Klauderoti, 3.c

Lana Vutuc, 2. a

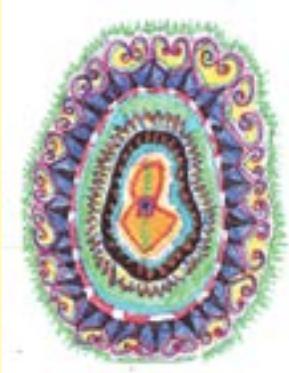
Nikolina Pejak i Hana Kovač, 3.c

Vida Grošić, 1.r. PŠ Vinica

Leo Matijašić, 3.r.PŠ Vinica

Luka
Đaković, 3.c

Lina Šulj, 1.b

Petar Kosnica, 2.r. Rea Coban, 3.c
PŠ Vinica

Lorena Borić, 1.b

Sarah
Babić, 2.c

Moja škola u budućnosti

Moja škola meni je dobra i lijepa čak i ako nije baš moderna. Sada ću ispričati kako moja mašta zamišlja školu za sto do dvjesto godina.

U školu bi ulazili pokretnom trakom. Ne bi se trebali izuvati jer bi letjeli. Na svakom stolu bila bi ugrađena dva velika tablet-a. Stolci bi bili udobni i mogli bi masirati leđa. Jela bi se hrana u tabletama. Tjelesni bi se provodio u velikoj dvorani. U toj dvorani bili bi virtualni poligoni koji se izmjenjuju samo glasom učiteljice. Na jednom mjestu sakupljale bi se munje i proizvodila struja. Sakupljala bi se toplina sunca za zimu. Učenici i učitelji komunicirali bi preko slušalica. Zvono bi se također čulo u slušalicama. Kada bismo čitali ili trebali neku knjigu stavili bismo naočale, rekli naslov knjige i tekst bi se stvorio u naočalamama. Nitko ne bi mogao markirati jer bi ga pokretna magnetska traka dovezla u školu i probudila.

Možda će tako moja škola izgledati, a možda neće. Nitko ne može predvidjeti budućnost, a i to je bila moja mašta.

Ivan Gajski 3.a

Moja škola u budućnosti

Moja Osnovna škola „Đuro Ester“ stara je već 55 godina. U njoj ima pametne i vesele djece. U svojoj sam školi već tri godine, a moj brat 8, pa mu je ovo zadnja godina u ovoj školi. Ja se uvijek pitam kako će moja škola izgledati u budućnosti. Ovako je ja zamišljam. U budućnosti moja će škola biti veća i imati će veću školsku dvoranu. U nju će ići puno djece i svi oni će znati pisati predivne sastavke i pjesmice. Umjesto da pišu u pisanke učenici će pisati na tabletima električnim olovkama i bojicama. Umjesto klupa i stolaca imat ćemo lebdeće fotelje i stolove, a umjesto običnih ploča biti će pametne ploče. Učionice će imati pokretna vrata. Pod odmorima bi na hodniku mogli igrati različite igre, a mogli bi pogledati i neki film. U kuhinji bi za jelo imali sve što poželimo. Na tjelesnom bi morali odigrati barem jednu igru. Svi učenici trebali bi na Dan učitelja nešto pokloniti učitelju ili učiteljici. Svaki učenik bi se veselio školi i u njoj bi bio sretan. Željela bih da naša škola bude takva, ali sviđa mi se i ovako. Kada budem išla na fakultet, još uvijek će mi moja Osnovna škola „Đuro Ester“ biti najdraža.

Dunja Međurečan, 3. a

Lovro Lokotar, 3.a

Ema Široki, 2.a

Marija Abramović, 1.c

Luka Jerčinović,
1.c

Mislav Rendula,
1.c

Noa Golubić, 1.b

Dorotea Sinjeri,
1.c

Došao je Božić, darova ima puno
uz sve to daruje se sreća od one
prijajašnje mnogo veća.

Došli su božićni dani, dani
prijateljstva i sreće
i čvrsto se nadam da nikada
prestati neće.

David
Mišić, 2.c

Božić nam dolazi

Božić nam dolazi,
sve je bliže i bliže,
već nam i bijela pahulja stiže.
Srce nam sve brže kuca
kao zvijezda na nebu što svjetluca.

Nek` nam srca budu čista
kao zvijezda koja blista
kada dođe, nek` u njemu dobro
vidi
i moja duša čista neka Mu se svidi.

Martina Šestanj, 2. r. PŠ Vinica

Ponoćna

Dan po dan prolazi,
nova nam godina dolazi.
Kad dođu dani ti,
svi se volimo radovati.
Bor u kuću donosimo,
šarenim ga kuglicama kitimo
i najljepše želje svima želimo.
Kad ponoć glasno zazvoni,
otvaraju se šareni pokloni,
svima zdravlja i sreće,
to su moje želje najveće.

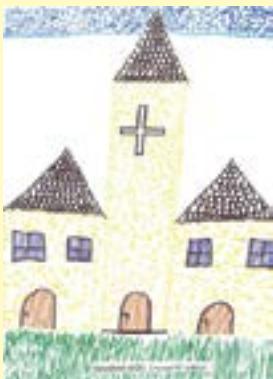
Iris Pisačić, 2. r. PŠ Vinica

Badnjak

Badnji je svanuo dan,
a ja jedva čekam izaći van.
Vani prve pahulje vijore,
vidim ih kroz prozore.

Kuglice u kutiji čekaju spremne
da zablistaju na boru sve do jedne.
Darovi će u ponoć doći
kad ja u snu sklopim oči.

Leon Ivančan, 2. r. PŠ Vinica

Domenika Božić, 2. r. PŠ Vinica

Što mama voli?

Što mama voli, to nitko ne zna.
Koji grad voli, koju hranu,
to se ne zna.
Puno ljudi misli
da je novac to što mama voli.
Ne, nije novac.
To su djeca!
Ona nas najviše voli,
više od svega.

Erik Lucek, 3. a

Ema Begić, 1. b

Majčin dan

Majčin dan je veliki dan,
vrlo važan i poseban.
To je dan za sve majke svijeta
i ponosna su njihova djeca.
To je dan i moje mame,
najdraže i najbolje za me.
Ponosna sam na svoju majku
i poklonit ću joj buket cvijeća,
nek' je prati zdravlje i sreća.
Budi mi i dalje najbolja mama
i pruži mi miran san.
Mama, sretan ti Majčin dan!

Lorena Blažek, 2. r. PŠ Vinica

Dora Pavlović, 3.r. PŠ Vinica Leo Matijašić, 3.r. PŠ Vinica

Moja mama

Draga mama,
kad te vidim, nikad se ne stidim
jer znam koliko me voliš
i za me moliš.
Kad izgubim zubić ja,
tu je moja zubić vila – moja mama.
Dobra si i uvijek tu,
je te volim,
svoju najljepšu na svijetu mamu.

Ivan Lalić, 3. a

Antonija Golubić, 2.r. PŠ Vinica

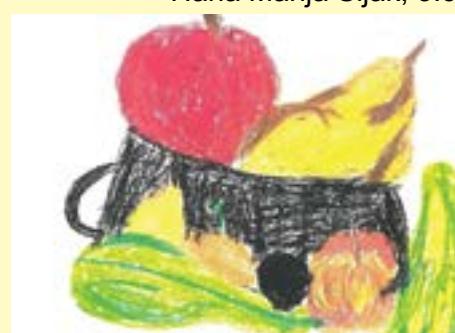

Naše mame, 4.b

Moja majka

Moja majka,
nježno biće,
uvijek je uz mene tu.
Otkad moje srce kuca,
daje meni ljubav svu.
Njezin glas uspava me,
njene ruke griju me,
njena kosa mazi me.
Naša ljubav
jača je od svega,
volim je sve do neba.

Hana Marija Šijak, 3.c

Andrijana Rašin, 3.a

Moja mama

Moja majka, duge kose,
draga je kao kap rose.
Te lijepe plave oči,
gleđaju me svake noći.
Moja majka voli laste,
njeno srce brzo za me raste.

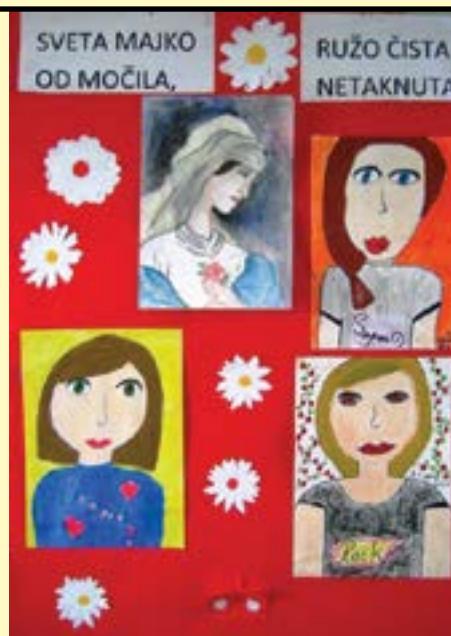
Lovro Lokotar, 3. a

Nije lako biti mama

Jednog dana razmišljala sam je li mojoj mami teško ili lako biti mama. Sjetila sam se što sve ona radi za mene: priprema mi doručak, ručak i večeru, pere i glaća moju odjeću. Čisti, ali joj i ja pomognem. Za Majčin dan pripremim joj doručak i napravim dar, a nju to uvijek razveseli. Kad sam bolesna, brine se o meni. Vodi me u školu, na sladoled, na trening, u kupovinu. Dopusti mi da s prijateljicom idem u grad, iako se brine da mi se nešto ne dogodi. Pregledava mi zadaću. Organizirala mi je Pričest i druge proslave. Brine o meni i na razne druge načine.

Nakon dugog razmišljanja zaključila sam da nije lako biti mama, ali je vrijedno jer ju jako volim. Kao i ona mene. Uvijek ću joj biti zahvalna za sve ono što mi pruža.

Leona Premužić, 3. c

Radovi učenika 2.c razreda

Angelina Vusić, 2. r. PŠ Vinica

Luka
Perika, 2. r.
PŠ Vinica

Lukas Puž, 3.a

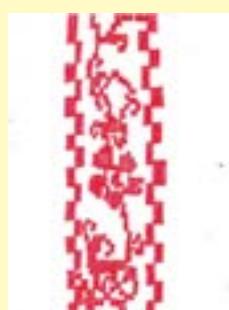
Lyon Jakupanec, 2.c

Moja mama

Moja mama i ja jako se volimo. Svaki dan se družimo. Njene oči su plave kao more, a kosa smeđa kao kora drveta. Za mene je ona najbolja mama na svijetu. Presretna sam što imam takvu mamu. Kad je razljutim, postane stroga, ali ubrzo je moje slatke i velike oči nasmiješe. Mama mi uvijek govori da je najljepše biti dijete. Volim pomoći mami čistiti kuću, peći kolače, prati suđe, a mama meni pomaže oko zadaća. I mama i ja imamo neke svoje probleme. Kad nas muče, onda si ih međusobno povjerimo i odmah nam je lakše. Volim kad me grli i ljubi. Uz nju se osjećam sigurno. Znam da je uvijek kraj mene i da me najviše voli. Zajedno pričamo o školi, serijama i životinjama. Jako sam sretna zato što mogu puno vremena provoditi s njome. Svoju mamu jako volim i nikad je ne bih mijenjala.

Nika Matovina, 3. b

Mojoj je mami ime Vesna. Ima 35 godina i jako je lijepa. Na njenom licu najljepše su mi njene plave oči, a ima i prekrasnu plavu kosu. Jako je vesela i dobra osoba i uvijek mi govori da joj je njena obitelj uvijek na prvom mjestu. Ona mi uvijek pomaže u učenju i pisanju domaćih zadaća, sprema me i prati me u školu, a kada trebam nekoga za igru, ona uvijek dođe te se igramo s loptom, vozimo bicikl ili igramo neku drugu igru. Svaki trenutak koji ima slobodan, posveti meni i svakog mi dana kaže da me voli do neba i natrag. Kada vidim da je moja mama tužna, tada dođem do nje, zagrlim ju i poljubim, a na njenom licu se odmah pojavi osmijeh. Meni je moja mama najbolja prijateljica i volim ju kao što ona voli mene, do neba i natrag. Stoga svaka mama zaslužuje da joj na Majčin dan kažemo: "Mama, volim te!"

Lucija Benotić,
3.r. PŠ Vinica

Marin Gašparić,
3.r. PŠ Vinica

Dora Pavlović, 3. r. PŠ Vinica

Moja mama

Moja mama uvijek pronađe
barem malo vremena za mene.
Moja se mama uvijek smije.
Plaho i nježno kao leptir
u srcu razne želje krije.
I kad je tužna i kad je sretna,
njezina je ljubav bezuvjetna!

Lucija Benotić, 3. r. PŠ Vinica

Ruke moje mame cijeli dan sve
rade za me.
Zajedno radimo nas dvije
i tad se cijela kuća od veselja
smije.

A kad večer dođe,
njene smeđe oči
brinu se za me cijele noći.

Vita Premec, 2. r. PŠ Vinica

Najviše volim svoju mamu
jer me uči i hrani
i često me brani,
a ja je zamišljam kao damu.

Moja mama nikad nije bila na Savi,
ali je zato bila na Dravi.
Ona se „Podravkom“ bavi
i voli ostati u gradu na kavi.

Luka Balaško, 3. r. PŠ Vinica

Kosa joj kao
sunca sjaj,
a zelene oči
kao raj.

Svojim mi osmijehom
obasja dan.
Dobroti njenoj
ne vidi se kraj.

Leona Lauš, 3. r. PŠ Vinica

Moja draga mila mamice,
ti mi vraćaš osmijeh na lice.
Kad padnem, ti me tješiš
i moje rane tada lijeчиš.

Ti si najljepša mama na svijetu
i ljepša si nego leptir na cvijetu.
Ja volim tebe jako
i kad sam uz tebe, sve mi je lako.

Domenika Božić, 2. r. PŠ Vinica

Moja mama je jako dobra.
Ona mene voli, mazi,
na svaki moj korak pazi.
Na izlete me vodi,
oblači me po modi.

Moja mama je jako vrijedna.
Ona ručak priprema,
ona stvari sprema,
u školi djecu uči,
mene da čistim sobu muči.

Kad sam tužna, kad sam sama
uvijek je kraj mene moja mama.

Ona mi ljubav svoju pruža
zato je volim jer je ona moja ruža.

Ona me voli u dobru i zlu,
to je moja mama i ja volim nju.

Mia Baričević, 2. r. PŠ Vinica

Majko draga, majko mila,
niša od tebe ne bih krila.
Ti grijes sa suncem cijeli svijet,
jako se trudiš, pa će ti dati cvijet.

Kad je osam sati, zabave nema,
al mi je ipak drago
što me mama u krevet sprema.
Ja će polako krenuti u san
i tiho mami reći: „Ovo je bio
najljepši dan.“

Angelina Vusić, 2. r. PŠ Vinica

Moja mama je jako lijepa.
Ona se uređuje,
da učim, meni naređuje.
Vježba, trči, sa mnom se rola,
volim je jako, jako do bola.

Angela Brgles-Jukić, 3. b

Moja mama,
ona je sunce kad pada kiša,
ona je pjesma od šapta tiša,
ona je tu da me utješi,
kad imam probleme, ona ih riješi.

Kad sam sretna, i ona se smiješi,
njen osmijeh ipak je najljepši.
Na svijetu ima i tužnih dana,
ali baš svaki razvedri moja mama.

Iris Pisačić, 2. r. PŠ Vinica

Moja mama ima smeđe oči,
one mi sjaje kao biser u noći.
I kad plačem, i kad me boli,
ona me tješi, ljubi i voli.

Kad sam sretna i ona se sa mnom
smije,
njeno meko srce i njena topla ruka
uvijek me grije.
Dok sam živa, i dok mi srce bije,
ne mogu zaboraviti da nitko kao
majka nije.

Martina Šestanjić, 2. r. PŠ Vinica

Marko Geci, 3.r. PŠ Vinica

Majka

Moja je majka vrijedna
i bez prestanka radi svakog tjedna.
Vodi me u školu svaki dan
i čita mi priče za dobar san.

Moja mama fino kuha,
najfinija mi je njena juha.
Marljiva je jako,
a ponekad joj nije lako.

Kad me zagrli majka,
život mi je kao bajka.
Kad me majka utješi,
cijeli se problem riješi.

Volim najviše na svijetu
majčicu svoju lijepu.
Uvijek će ostati takva
jer ona je moja majka!

Anja Matovina, Andrea Stapar,
Mia Sever, Patricija Jagarinec, 4. c

David Đurkan, 1.c

Ljubav

Ljubav je sreća,
ljubav je dar s neba
i sve što ljudima treba.
Ljubav je beskrajna,
ljubav je vječna
ona traje
dok ju pružiš nekom
tko ti je daje.

Hana Kuhar, 2. r. PŠ Vinica

Moja baka

Nisam se mogla odlučiti o kojoj ću baki pisati jer ja imam dvije bake. Baku Baricu i baku Biserku i jednako ih volim. Zato ću pisati i o jednoj i o drugoj baki. Moja prva baka zove se Barica Crnjak i rođena je 1. siječnja 1948. Ima zelene oči i sijedu kosu i višeg je stasa. Svaki put kad dođemo k njoj u posjet, ona kaže mojoj mami da joj donese moje nove slike da ih može uokviriti i staviti na zid. Moja baka Barica peče najbolje kolače, a najdraža mi je njena orahinjača. Kada sam kod nje na praznicima, volim joj pomagati, a ona mi kaže da sam ja njena najbolja pomagačica. Moja druga baka zove se Biserka Pavlović i rođena je 29. studenoga 1947. Ona je nižeg stasa i ima plavu kosu i plave oči. Baka Biserka me puno čuvala kada sam bila mala jer smo živjeli u istoj kući. Ona voli kupvati i uvijek mi kupi nešto lijepo. Obje bake su dobre prema meni i vole me kao što i ja volim njih, iz svega srca. Kao što volim svoje bake, isto tako volim i svog djeda Marijana i djeda Vilija.

Dora Pavlović, 3. r. PŠ Vinica

Ljubav

LJUBAV

Ljubav prema tebi
U srcu osjećam
Baš sve bih ti dao
A jedino što od tebe želim je da me
Voliš

Nika Stančin, 3. c

Angelina Vusić, 2.r. PŠ Vinica

Voljeti je lako

Odrasli kažu: "Ljubav je teška",
ja im kažem: „To je greška!“

Uvijek ću smatrati da nije tako
jer ja volim vrlo lako
koku što jaje daje,
psića što glasno laje,
cvijet u travi,
zvrka na jednoj glavi,
baku sa štapom,
djeda s kapom.

Eto tako,
voljeti je lako.

Irena Falat, 2. r. PŠ Vinica

Elena Hadun, 2. c

Ljubav je...

Ljubav je voljeti obitelj.
Velim tatu, mamu, sestru, baku i
djeda.
Ljubav je voljeti cijeli svijet.

Marin Gašparić, 3. r. PŠ Vinica

Elena Hadun, 2.c

Ljubavna

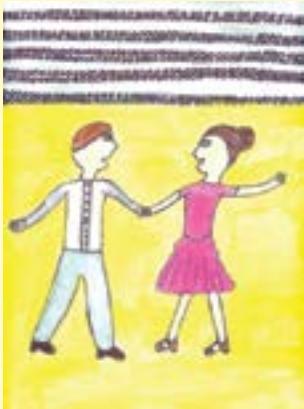
Srce je čudna sprva,
od njega ponekad zaboli glava.
Kad ono zaljubljeno tuče,
ljubavni jadi nekoga muče.
Lijepo je, vjeruj mi, znati
da svoje srce možeš nekom dati
jer ljubav množimo
samo kad je s nekim dijelimo.

Iris Pisačić, 2. r. PŠ Vinica

Dva srca

Dva srca zajedno šeću
i smijeh će im pokloniti sreću.
To je sreća zaljubljenih duša
kad srce srcu ljubav svoju
dati pokuša.

Angelina Vusić, 2. r. PŠ Vinica

Laura Krog, 2. c

Ljubav i sreća

Ljubav je imati obitelj i znati da te vole. Gledati kako te svakog dana sve više vole. Sreća je imati dobre prijatelje koji su uz tebe u dobru i u zlu. Ljubav je mamin nježan poljubac i tatin snažan zagrljaj. Ljubav je djedov topao pogled i bakini fini kolači. Sreća je imati brata koji ima sto pitanja. Sreća je imati kućnog ljubimca koji se veseli kad se vraćam iz škole.

Lucija Prepelić, 3. r. PŠ Vinica

Gabriel Andrašić, 2.r. PŠ Vinica

Patricia Rupe, 3.b

Laura Krog, 2.c

Ljubav i sreća su mi najljepše riječi. Ljubav je lijepa, a i mala sreća za mene je uvijek velika. Sreća je imati roditelje, bake i djedove čija ljubav me grije. Sreća je sve lijepo što mi se dogodilo u životu.

Luka Balaško, 3. r. PŠ Vinica

Hana Kuhar, 2.r. PŠ Vinica

Sarah Babić, 2.c

Moja velika ljubav je nogomet, a sreća je za mene svaki trening. Posebno me veseli što me moja obitelj u tome podržava. Odigrati utakmicu sa starijom skupinom i pobijediti, za mene je sreća. Vidjeti svoju obitelj kako navija za mene, to je ljubav.

Filip Josip Lukunić, 3. r.“ PŠ Vinica

Vita Premec, 2.r. PŠ Vinica

Moj veliki uspjeh

Kada sam imao pet godina, znao sam vezati cipele, čitati... No bio je tu jedan problem.

Taj problem bio je što nisam znao voziti bicikl. Bojao sam se da će pasti. Nisam se ni želio sjesti na sjedalo bicikla. Sestra i svi oko mene uvjeravali su me da mogu voziti bicikl. Uvijek kad bi sestra rekla da idemo pokušati voziti bicikl, ja bih pobegao i sakrio se.

Svi bi me tražili, ali tek kad bi bilo vrijeme večere, ja bih se otkrio. Jednoga utorka poslijepodne išao sam se igrati s prijateljima. Svi prijatelji su se vozili na biciklima. Ja sam trčao za njima, ali brzo sam se umorio i otisao kući. Drugog poslijepodneva otisao sam sa sekom na dvorište. Rekao sam idemo vježbati voziti bicikl. Tako je to krenulo. Bilo je nekoliko padova, pa sam odustao. Išao sam se sa sekom odmoriti. Nakon nekoliko minuta smo opet išli van. Vježbali smo još više i odjednom sam počeo voziti nekoliko sekundi. Nakon toga još smo više i više pokušavali. I uspio sam! Vikao sam: "Juhu! Juhu!" Vozio sam bicikl. To su bili lijepi uspjesi. Odmah sam otisao u zagrljav mami. Odmah sam joj rekao da sam uspio voziti bicikl. Mama je rekla da je znala da će uspjeti. To je bio veliki uspjeh u mom životu. Zaključio sam da je lijepo i dobro imati uspjehe u životu.

Ivan Gajski, 3. a

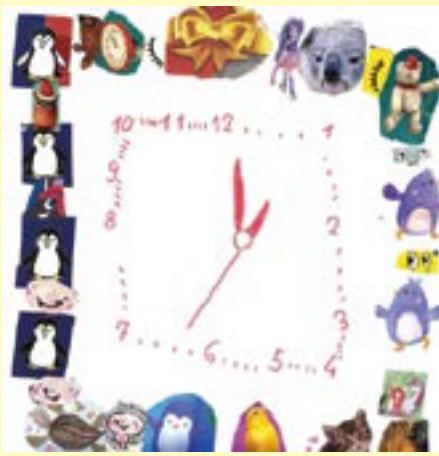
Iris
Pisačić,
2.r. PŠ
Vinica

Izradili učenici 3. c razreda

Karlo
Knežević,
2.c

Lorena Blažek, 2.r. PŠ Vinica

Izradili učenici 3.c razreda

Lina Horvat, Iris Novak i Viktorija
Đurđa, 1.a

Mia Baričević, 2. r. PŠ Vinica

Izradili učenici 3.c razreda

Mia
Baričević,
2. r. PŠ
Vinica

Izradili učenici 3.c razreda

Šale male

Ide jedna igla ulicom i sretne ježa. S veseljem pomisli: „Tulum!“ Zašto se u balonu ne smiju pričati vicevi i šale? Zato što bi mogao puknuti od smijeha.

Lovro Lokotar i Lorena Lončarek, 3. a

Liam
Seretin,
2.c

Filip
Josip
Lukunić,
3.r.PŠ
Vinica

David
Mišić, 2. c

Marko
Geci, 3. r.
PŠ Vinica

Marko
Milanović,
2.a

Marta Vertuš, 2.a

Matija
Pintarić,
2. c

GENERAL PERICA
Dode Perica kući i reče mami:
„Danas sam u školi bio general!“
Mama upita: „Kako to?“
Perica odgovori: „Ponosno sam
stajao pred svojim jedinicama.“

Leona Premužić, 3. c

Matija Pintarić, 2. c

Stella Šaš, 2.c

Paula Muqaj, 2.c

Vida Grošić, 1.r. PŠ Vinica

Osmijeh

Sreća je sunčan dan,
nasmijani prijatelji,
fini kolači,
poziv na igru,
obitelj na okupu
i osmijeh pun ljubavi.

Lucija Benotić, 3. r. PŠ Vinica

Jesen u meni

Najljepša je jesen
u podravskom kraju,
to već i vrapčići
na granama znaju.

Svako jutro kad sunce grane
oni me dozivaju:
„Donesi nam hrane“!

Boje jeseni
najljepše na svijetu
okitiše lišće
u jutarnjem svjetlu.

Plodovi jeseni
godine cijele
u vrtu me čekaju
da napunim zdjele.

Lijepi su ljeto, proljeće i zima,
ali od jeseni zlatne
ništa ljepšeg nema.

Otto Miler Matulin, 7. a

Jesen v mom kraju

Jesen je doba kad grozdje zreli,
v dvorišču hruška curi,
kuruza se v polju zlati,
a listje po parku žuti.

S kleti se čuje pajdašija stara
koja bu ve gorice brala.

Kromper se kopa
kaj se bu imelo kaj jesti,
a drva se spravljaju
kaj si bu babica kraj vroče peći
mogla sesti.

Gda dešč počne cureti,
vse se mora za zimu imeti.
Seno v štaglju,
v kiblici mesa,
dok Božek mraza ne pošle z
nebesa.

Kraj stare kleti trsek stoji
Na njemu više grozda ni.

Sara Kapusta, 7.d

Još jedan jesenski dan

Kasno je jesensko jutro.
Sjedim u maloj sobi sam
sa mislima svojim...

U glavi mi zbrka i buka
kao da vlakovi kroz tračnice jure.
Danas sam tako sjetan,
a misli mi stalno nekamo žure...

Kompjutor je danas
tako dosadan i sivi,
kao da neko tužno biće
u njemu živi.

Te žive slike i boje
što iz njega skaču
danasa mi ne znače ništa
i jednostavno ne znam što će!

Kroz prozor moje male sobe
vidim žalosna se vrba njiše.
Grane su njene teške, tamne,
ogoljеле
i pune jesenske kiše.

Budi kiša što u nama drijema

Oblaci tmurni
nad gradom lete
ostavljaju trag
tuge i sjete.

Kap po kap
kiša lije,
žedan pas
iz lokve pije.

Vani pusto
k'o u noći,
jesen se sprema
u grad doći.

Vjetar zaigrano vijori
kišu nosi na sve strane,
mačak preko ceste bježi
kao uplašeno lane.

Budi kiša
sve što u nama drijema
jer kad kiša pada
sreće nema.

Leptir se umiva
u kapljici vode,
krilima teškim
zamahuju rode.

A onda,
odjednom, sunce sine,
ali kiša sjetna
još uvijek lije.

Duga se od oblaka
do oblaka proteže,
radosna djeca
na livadu bježe.

Lucija Đaković, 7. B

Po pločniku crveni, žuti i crni
kišobrani jure...
Svi se danas nekamo žure.

Tmuran jesenski dan
prepun je neke skrivene sjete...
Nad mojoj glavom
tamni oblaci lete...

Te žive slike i boje
što iz njega skaču
danasa mi ne znače ništa
i jednostavno ne znam što će!

Bruno Mikolaj, 7.b

Jelena Botak, 8.d

Ivan Kuzmić, 6.b

Čuvajmo svoju zemlju

Naše gore i planine,
naši gradovi, ravnine,
to naše drago mjesto,
zagađujemo tako često.

Naše Jadransko more,
ima mnogo soli.
kada ga zagađuju, to me boli,
a tek naše gore...

Pune su smeća
zato nam treba mnogo vreća.
Naša domovina treba nas,
trebamo je čistiti za naš spas.

Moja je domovina najljepša na svijetu,
ne bih je dao ni za što na planetu!

Leonardo Andrašić, 5. d

David Sokolić, 5.d

Moja domovina

Domovina je zelena ravnica,
mravi, leptiri i nasmiješena lica.
Domovina su visoke gore,
i junaci koji se za njezinu slobodu bore.

Domovina je plavo more,
ribe koje u njemu žive,
ribari koji njime plove,
i ptice koje se uzdižu gore.

Domovina su šume zelene,
vukovi, jeleni, medvjedi, srne,
gore i planine ledene.

Domovina smo ti i ja,
naši prijatelji,
naši rođaci...
Domovina je sretna škola
i u njoj nasmiješeni đaci.

Klara Maruševac, 5. c

Domovina

Hrvatska je domovina naša,
nigde na svetu takve zemlje ni,
dobri ljudi tu su si,
đaci vredni kak smo mi.

Kam god kreneš,
tu lepotu zgledneš,
divne šume i planine,
plodna polja i cvetne doline.

Čisto more, bistre reke,
sve to našu domovinu krasí,
zato njome se ponosi,
gde god da si.

Dino Bali, 5.c

Domovina i ja

Domovina je blago tvoje,
njihovo, naše i moje.

Čuvaj Domovinu bolje nego čuvaš
sebe,
jer upamti da i Domovina čuva
tebe!

Ne podcjenjuj Domovinu kao ni
samog sebe
Jer ti trebaš Domovini i Domovina
treba tebe.

Karlo Kuljić, 5. d

Moja domovina

Polja se crvene,
šume se zelene.
Veliko čisto more
puno pitke vode.

Planine velike visine
i životinje koje u njima žive.

Puno dobrih ljudi
i puno male djece
što se vani igraju
s radošću od sreće.

To je moja DOMOVINA,
koju volim srcem svim
i sve bih dala da
u njoj živim!

Lana Vrabelj, 5. d

Moja domovina Hrvatska

Hrvatska domovina
naša je mati,
za nju su život dali
mnogi Hrvati.

Volim njene rijeke
i Jadransko more,
njene planine
i zelene gore.

Njena mala sela
i stare gradove,
žitna polja
i prekrasne parkove.

Domovina nam je u srcu,
njoj se divimo,
ponosni smo i sretni
što u njoj živimo.

Luka Kuzmić, 5. c

Hrvatski jezik

Nekada pisan glagoljicom,
a sada latinicom,
hrvatski je jezik moj,
napisan ovom kiticom.

Negdje kažu što,
negdje vele kaj,
postoji i ča,
ali tome nije kraj.

Priča se on doma,
priča i po cijelom svijetu,
od Amerike do Australije,
kao da je po cijelom planetu.

Ja se tog ne sjećam,
ali tata zna,
prva riječ što sam rekla
bila je mama.

Mihaela Toth, 5. c

Ana Csik, 7.a

Brač – otok sunca i kamena

Napokon je stigao dan koji je predstavljao vrhunac našeg maturalnog putovanja – posjet otoku Braču.

Ukrcavanje na trajekt u Makarskoj prava je avantura. Autobusi i automobili tiskali su se na uskom prostoru, dok je redar koji usmjerava vozila i propušta putnike na trajekt ulagao veliki napor da sve prođe u redu.

Put do Sumartina proveli smo na palubi osluškujući kako trajekt reže morsku površinu uz ritmične udarce valova i uživajući u pogledu na Makarsku što se zaštićena velebnom planinom Biokovo kupala u ljetnom suncu.

Prvi dodir s otokom, nadaleko poznatom po bijelom kamenu, čini sumartinska trajektna luka s neočekivano kristalno bistrim morem koje odmah mami na kupanje.

Iako mi je srce zatreperilo pri samoj pomisli na skok u more, odmah i bez zadržavanja, autobusom krećemo prema Pučišćima.

Vozeći se uskom vijugavom cestom, naše je poglede pljenio neobičan krajolik u kojem su se smjenjivali maslinici, borove šume, vinova loza, kamenjar i makija s ponekim stadom ovaca što na suhoj žednoj zemlji traže vlati požutjele trave.

Ti su me prizori podsjetili na legendu prema kojoj je trojanski ratnik Antenor na Brač doveo pastira Bracha, pomorca Elopha i ratara i vinogradara Silena koji je na otok donio vinovu lozu i mladicu masline na čijoj je grančici bila kukuljica iz koje se iščahurio cvrčak. Oni su, prema legendi, tih davnih dana oblikovali Brač kakav je danas – oslonjen na more, turizam te uzgoj maslina i vinove loze.

Iz sanjarenja o pastiru Brachu što obasjan suncem čuva ovce, prenuo me glas vodiča koji je najavio dolazak u Pučišća.

Pučišća su maleno mjesto na sjevernoj obali Brača, prepoznatljivo po bijelim kamenim krovovima.

Naselje je to nastalo na kamenu, od kamena i nadaleko u svijetu poznato po kamenu. U Pučišćima djeluje poznata kamenoklesarska škola u kojoj sam i ja iskušao svoje klesarske sposobnosti. Špica i čekić nisu slušali drhtave ruke, a kamen je bio pretvrd te je tako neslavno završio moj prvi kamenoklesarski pokušaj. Tada sam shvatio koliko ljubavi i upornosti treba da se od kamena naprave oblici nježne ljepote. Pojedine kamene strukture ostavile su me bez daha i pod dojmom snažne ljepote kamena krenuli smo dalje prema Vidovoj gori.

Sa svojih 778 metara iznad morske razine najviši je vrh jadranskih otoka, a pogled koji se sa nje pruža ostavlja nas bez daha, a umjesto našeg žamora čuje se harmonična pjesma cvrčaka koji su zaštitni znak Dalmacije i njenih otoka. Ispod strme hridi kao na dlanu leži vinorodna i zelena bolska ravnica te plaža Zlatni rat, najposjećenije turističko odredište na otoku Braču.

Gledajući prema jugu preko Hvarskog kanala, vidi se otok Hvar kako leži u zagrljaju mora, nešto dalje su otoci Korčula i Biševo, a naziru se i obrisi dalekog usamljenog otoka Jabuke.

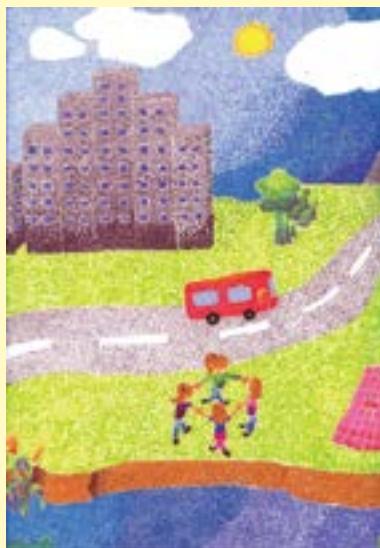
Naše turističko putovanje po Braču završilo je na znamenitoj plaži Zlatni rat koja neprestano mijenja svoj oblik. Njezi prepoznatljivi vrh ponekad je okrenut na jednu, a ponekad na drugu stranu, ovisno o morskim strujama, valovima i vjetru. Bijeli šljunak na plaži i kristalno čisto more, kakvo nigdje dosad nisam vidio, jamčili su uživanje za izmorene tinejdžere. Tri sata ugodnog druženja u kupanju i plivanju proteklo je kao u trenu.

Stoga smo nerado krenuli prema autobusu, a morali smo doći ranije u Sumartin kako zbog gužve na trajektu ne bismo prenociili na Braču.

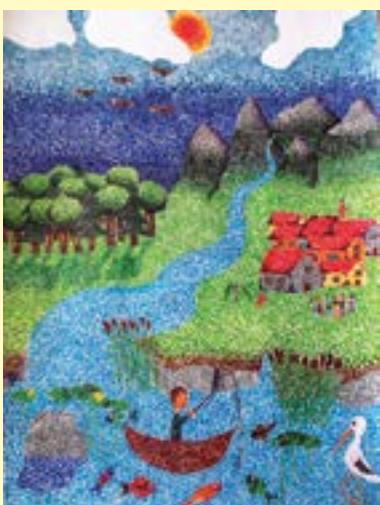
U sumartinskoj luci bilo je još vremena za nekoliko atraktivnih skokova u more.

Dok se trajekt lagano odmicao i klizeći morem hrlio prema Makarskoj, bacio sam još jedan pogled prema otoku što je treperio u zalasku sunca i tiho mu šapnuo: „Vratit će se opet. Sigurno će se vratiti.“

Antonio Međurečan, 8. c

Anđela Lovrić, 8.b

Sara Knežević, 8.b

Petra Bojanić, 8.a

Tri žene, tri svijeta

Čekanje autobusa najdosadnija je stvar na svijetu. Pogotovo ako ti mobitel ostane kod kuće na stolu. Preko puta stanice terasa nekog usputnog kafića. Na terasi nekoliko pletenih stolova i stolica s velikim crvenim spužvama. Za jednim stolom tri žene nepomirljivo različitog izgleda i, očito, različitih načina života i interesa. Prema gestama, govoru tijela i međusobnom ophođenju doimaju se kao tri najbolje prijateljice.

Prva žena, prava dama. Ispod velikog crnog šešira nazire se tamna kosa. Crni šešir živne kada se s njegove lijeve strane ukaže svjetloplavi detalj. Uzdignute glave, poput dive, odmjerila je čovjeka koji se progurao pored njihova stola. Oko bijelog vrata bljesne ogrlica, a ispod šešira ukažu se sjajne naušnice. Dojam koji utiskuje prugasti sako pomno uparen s uskom crnom suknjom bez uzoraka, dodatno naglašavaju crne ženstvene cipele s visokom potpeticom. Rukom posegne za torbom sa srebrnkastim detaljima. Glavu okreće polako i otmjeno. Sjedi kako i priliči jednoj dami, uspravnih leđa i prekrivenih nogu. Druga žena djeluje nedotjerano, kao da nije imala vremena ni želje bolje se srediti. Neuređena kosa i lice bez šminke odaju da joj vanjski izgled nije najvažnija stvar na svijetu. Nakita nema. Zelena majica i obične traperice bile su vjerojatno pri vrhu ormara. Narančastu vunenu vestu prebacila je preko noge. Ispod stola plešu smeđe tenisice. Iz stražnjeg džepa hlača viri mobitel i paketić maramica. Sjedi opušteno, ruku oslonjenih o stolicu.

Treću ženu odaje sportski duh. Crvena kosa svezana u rep tankom višebojnom guminicom zapeprša svakim pomakom njezine glave. Bijelu trenirku s roznim uzdužnim prugama uparila je s bijelim patikama na kojima se isticao rozni nikeov znak.

Drži se uspravno. Iz bijele torbice stegnute oko struka vadi žvakače gume i nudi druge dvije žene. Prva odbija, kao da takvo što smatra nepristojnim. Druga neodlučno pruži ruku.

Nakon kratkog nadmetanja najupornija treća žena plača račun. Osmijesi, srčani zagrljaji i dugi rastanak potvrđuju mi da su te tri žene iz tri različita svijeta zaista iskrene prijateljice. Divim im se jer se međusobno uvažavaju i poštiju i cijene ono najvažnije; različitost. Ne dopuštaju da ih razdvoje različiti ukusi, navike, svjetonazori, karakteri. Očito znaju tajnu prijateljstva; prijatelj nije onaj koji se s tobom uvijek slaže u svemu, već onaj koji te nadopunjuje u potpunosti.

Ana Želimorski, 8. a

Hana Švelec, 5.b

Lara Podhraški, 6.b

Priča o zidu

Priča se da su se nekada davno u jednom malenom gradu na kraju mirne ulice nalazile dvije kuće između kojih je bio visoki zid od opeka. U svakoj je kući živjela jedna obitelj i svaka je živjela svoj život. Išli su na posao, trudili se da zarade što više novaca, odlazili na putovanja ili u posjete, ali ih nikada nije zanimalo tko živi s druge strane zida. Jedni su za druge bili stranci, a zid je zbog toga bio neobično tužan i usamljen.

Sunce ga je grijalo i kiše su ga umivale, a zimske smrzavice napravise pukotine u njemu. Malo po malo vjetar je odnekud nanosio sjemenke u rupice i pukotine iz kojih su počeli rasti zeleni grmići koji su se svako proljeće okitili raznobojnim cvjetovima. Jedan dio zida obrastao je u zeleni bršljan i zid je počeo živjeti novim životom. Iz odbačene koštice breskve pored zida je izraslo mlado stablo i u proljeće procvalo ružičastim cvjetovima.

o je privuklo pažnju stanara dviju kuća odvojenih zidom i oni su se sve više zagledali u njega,

T a počelo ih je zanimati tko živi s druge strane. Počeli su se pozdravljati, a poslije i razgovarati stoeći svatko na svojoj strani zida koji je osjećao da neće dugo izdržati. Ipak više nije bio tužan jer su oni koje je razdvajao postajali sve bliskiji.

A onda se zid jednoga dana počeo urušavati. Kiša, sunce, zimske smrzavice i korijenje u njegovim pukotinama ubrzali su njegov kraj. Umirući je slušao kako susjedi zaključiše da im zid nije ni bio potreban.

Maknuli su zatim ostatke zida, posadili grmove ruža, i uz među sagradili drvenu sjenicu u koju su postavili veliki stol i puno stolica da uvijek bude mjesta za sve koji se tu nađu.

Uživali su u druženju i razgovoru kao da se oduvijek poznaju.

Samo je mala breskva znala da je jedan zid od opeka morao umrijeti da bi spojio ljude.

Tea Kotur, 6. c

SJEĆANJE

Danas opet mislim na tebe,
moj prijatelju.
Miris kiše jesenje
budi u meni sjećanje.

Naš susret, iskra prepoznavanja,
suncem prošarana svitanja i
sutoni crvenilom obojani,
tvoj smijeh još mi srebrno zvoni.

Nestao si kao
siva magla u zraku,
kao list nošen vjetrom,
našao mir
u plavom prostranstvu
na mekom bijelom oblaku.

A ja te često ugledam
u osmijehu proljetnog jutra
i nježnom dodiru bijelih pahulja.
Tvoj glas čujem
u tužnoj melodiji
jesenjeg vjetra.

Danas opet mislim na tebe,
moj prijatelju.
Ti živiš u mom srcu,
skriven duboko u sjećanju.
Budi moj čuvar,
moja zvijezda na nebu.

Ira Kvakarić, 8.d

Jelena Triplat, 6.a

Obitelj mi je sve. Bogatstvo, sreća, veselje. U obitelji sam sigurna, vesela, sretna i radosna. S njom doživljavam avanture i mnoge zabavne događaje. Ponekad se posvađamo, ali i brzo pomirimo. Kada je netko bolestan, svi se brinemo za njega ili nju. Volimo glazbu, volimo pjevati i plesati.

Sestra i ja bavimo se sportom. Treniramo tenis. Svaki naš trening, turnir i rezultate proživljavamo zajedno. Roditelji nas podržavaju kada nam ide dobro, ali i kada nismo u formi.

Mislim da moja sestra i ja primamo puno ljubavi i pažnje. Zato sam sretna. Kada sam zabrinuta zbog škole, ili vesela jer sam s prijateljicom provela zabavno popodne, volim o tome razgovarati sa svojom mamom i tatom. Leonardi, mojoj mlađoj sestri, pričam o događajima iz škole, a ona meni o svojim. Imamo i svoje male tajne koje znamo samo ona i ja. Sestre moraju imati tajne jer nas to još više povezuje. Volimo šuškati i smijati se, a da drugi ne znaju o čemu pričamo.

Lucija Đaković, 7.b

Lorena Lončarić, 8.d

Moja obitelj

Ima dana kada se osjećam tužno. Tužna sam kad mama mora na put zbog posla, kad je seka bolesna ili kada je tata zabrinut, a ja ne znam zašto. Znam da odrasli ne kažu sve djeci jer nas ne žele rastužiti. Kad odrastem, ja ću svojim roditeljima pomagati kao što oni sad pomažu meni.

Volim svoju obitelj jer sam u njoj sretna i osjećam se sigurno. Imam sretno djetinjstvo i željela bih da sva djeca na svijetu imaju sretne obitelji kao što je moja.

Patricia Mihoci, 5. b

Ivana Nemeć, 8.c

Skromnost, što je to?

Ah, ne znam ni sama, što je to.
A da pitam? Možda zna mama,
čini mi se da je to
u njezino vrijeme bilo popularno.

Bilo je to vrijeme,
kad je svega bilo manje,
a skupe su stvari bile samo sanje.
Ah, ne znam ni sama, što je to.

Mama kaže da je skroman čovjek
onaj koji se ne hvali, ali se zahvali.
Na pomoć je svima,
velikima i malima.

Bogat je u duši,
skroman na tijelu,
s velik u djelu.
Hm..., mislim da mi je sada jasno.

Josipa Kodrić, 8. c

Lorena Plavšić, 7.a

Različiti smo, a jedno u Dušu -

kao Božji pomazanici gradimo novo nebo i novu zemlju

Svaki čovjek je po nečemu različit od drugog: po izgledu, načinu oblačenja, interesima...

Bog nas sve povezuje i to je istina za one koji vjeruju. Što je s onima koji ne vjeruju u Boga zar su oni, od nas kršćana, drukčiji? Ne, naravno da nisu.

Već stoljećima ljudi se međusobno vrijeđaju i ubijaju i to zbog tih razlika kao što su boja kože ili vjera.

Zbog toga su izbili ratovi kao npr., po meni najgori, Drugi svjetski rat koji je bio užasan jer je ubijeno previše ljudi jer nisu odgovarali Hitleru. Takvih ratova bilo je puno i danas ih ima. Ljudi se smatraju nadmoćnom vrstom, ali se ponekad ponašaju kao životinje. Svi smo građeni od kostiju i mesa, kroz sve nas prolazi krv.

Rasizam osobito prezirem. U svojoj okolini viđam rasne diskriminacije i ignoriram ih jer jednostavno ne možeš protiv većine. Kad bih vidjela nekog tko je drugačije boje kože ili kad bi znala da je druge vjere, naravno da bih mu pomogla. On je čovjek koji traži pomoći i to je jedino važno.

Ira Kvakarić, 8. d

U našem životu se stalno susrećemo s različitostima, iako bi svi trebali biti jednak cijenjeni. U prošlosti su diskriminirali ljudi zbog boje kože, a i sada ljudi ne podnose različitosti. Kada npr. neki ljudi vide osobu s neobičnom bojom kose, recimo ljubičastom, odmah se rugaju jer to njima nije „normalno“. Tko smo mi da određujemo što je normalno, da osuđujemo druge zbog njihova izbora, zato što mi ne bismo tako izabrali. Mi smo svi različiti, a neki to ne prihvataju, neki još uvek vrijeđaju osobe druge boje kože, ljudi druge nacije ili vjere. Mislim da nemaju pravo na to jer bi onda i njih, prema toj „logici“, trebalo vrijeđati.

Svi bismo trebali imati ista prava i biti isti pred zakonom, no nažalost ipak nismo. Kada se na sudu nađe bogata i siromašna osoba, bogataš će možda biti kriv, ali će biti oslobođen jer ima boljeg odvjetnika. Smatram da ako je netko kriv, treba priznati krivnju i prihvati odgovornost za svoje postupke bez obzira na finansijsko stanje, boju kože, vjeru ili nešto drugo.

Različiti smo, ali smo jednaki pred Bogom. Jednaki kada trebamo iskazivati ljubav prema drugome. Pomoći svojim mirom, strpljivošću, dobrotom, velikodušnošću jer kad netko od nas traži pomoći, to znači da nam vjeruje. Ako nas netko naljuti, trebamo pokazati zrelost i oprostiti premda nije uvek lako. Trebamo biti što bolji jedni prema drugima jer dobro se dobrim vraća. Tako ćemo, iako različiti, biti jedno u Duhu.

Lorena Lončarić, 8. d

U ovome sastavku pisat ću o različitosti, ali i jedinstvu i sličnostima. Nitko od nas nije isti jer se razlikujemo u boji kose, spolu, rasi vjeri i sl.

Svi mi smo Božja djeca i pred Bogom su svi jednaki. Bog nas je stvorio različite s različitim talentima i osobinama, ali ljudi smatraju neke drugačijima i podcjenjuju zbog izgleda, ponašanja, načina odijevanja. Ako je netko siromašan, smatraju ga manje vrijednim i zbog toga ga odbacuju. U prošlosti žene nisu imale pravo glasa što ih je učinilo manje vrijednima od muškaraca, ali na svu sreću, danas više nije tako. U nekim zemljama su zabranjeni brakovi između dvoje ljudi koji su različite rase ili vjere. Mislim da je to jako nepoštено jer ako se oni vole, zašto bi im to netko branio.

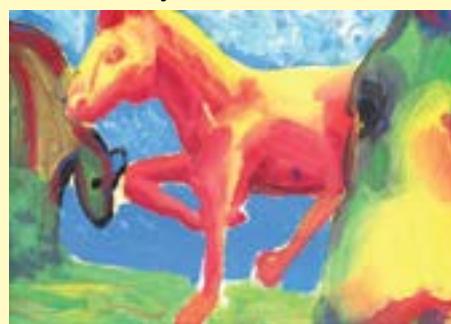
Mi kao „Božji pomazanici“ trebamo činiti svijet boljim i graditi prijateljstvo, ljubav i jedinstvo te

stati na kraj zločinima, ubojstvima i svemu lošem na svijetu. Trebamo jedni druge poštivati iako smo različiti.

Martina Rašin, 8. d

Lukrecija Slobodjanac, 6. d

Martina Rašin, 8. d

Morana Dominković, 7. d

Paula Fazlić, 5. c

Tea Geci, 5. a

Intervju s glumicama naše škole

Intervju s glumicama dramske skupine Ludens teatra

U kojoj kazališnoj družini glumiš i kako dugo?

Iva: Glumim u Ludens teatru ovo mi je prva godina.

Petra: Ja također glumim u Ludens teatru, skupina se zove Kaotis teatralis i ovo mi je druga godina.

Lara: Ja isto glumim u Ludens teatru u skupini Grudice smijeha i ovo mi je druga godina.

Što te potaknulo na bavljenje glumom?

Iva: Prijateljica me nagovorila da se uključim, a i sviđa mi se gluma.

Petra: Još od vrtičkih dana tete u vrtiću su mi govorile da imam potencijala, pa sam probala glumiti, svidjelo mi se i tako je krenulo.

Lara: Ja sam u nižim razredima krenula na dramsku grupu i sviđalo mi se.

Kako nastaje predstava dramske skupine Ludens teatra i koji ti je najteži dio pripreme za predstavu?

Iva: Najteže mi je koncentrirati se na svoju ulogu, pogotovo kada moram ostati ozbiljna, dok glumci oko mene imaju zadatak izvoditi smiješne stvari i gluposti.

Petra: Predstava nastaje od same ideje, znači prvo s voditeljem razgovaramo o tome što bismo željeli raditi. Ove godine smo krenuli s romanom Ivone Šajatović Tajna ogrlice sa sedam rubina i dobili prava da prema njemu napravimo predstavu. Najprije radimo na tekstu, upoznajemo se s pričom, prilagođavamo tekst za scenu, potom slijede čitalačke

Učenice naše škole glume u gradskim kazališnim družinama Petra Balija, Iva Rajković i Lara Podhraški glume u Ludens teatru

probe po ulogama, a onda učenje teksta napamet. Nakon toga radimo na scenografiji po pitanju tehničkih stvari; kulisa, rekvizita, glazbe, rasvjete, kostima i svega ostaloga što treba za izvedbu.

Lara: Naša predstava nastaje improvizacijama ili prema nekom književnom djelu. Ni jedan dio pripreme mi nije težak, možda, eventualno, naučiti tekst napamet.

Koja ti je najdraža uloga koju si glumila i u kojoj predstavi?

Iva: Uloga Crne kraljice u predstavi Tajna ogrlice sa sedam rubina mi je prva i jedina koju sam glumila i jako volim tu ulogu.

Petra: Ja bih izdvojila ulogu seljače, seljanke u predstavi Sestrinstvo putujućih čarapa prije tri godine jer sam s prijateljicom Petrom radila na sceni koja je bila jako smiješna i zajedno smo se puno smijale i nauživale radeći na njoj, pa mi je i zbog toga ta uloga ostala posebno draga.

Lara: Meni je najdraža uloga mame u predstavi Princeza Taja ide u školu.

Koja ti je predstava bila najzahtjevnija za scensku izvedbu?

Iva: Prestava Tajna ogrlice sa sedam rubina, jedina u kojoj sam glumila, mi nije toliko zahtjevna, lako sam se uživila u ulogu.

Petra: Meni je najzahtjevnija bila upravo predstava Sestrinstvo putujućih čarapa jer smo imali imaginarni traktor, zapravo r traktu nekakvom papirnatom obliku, a ja sam moralna napraviti prometnu prometnu nesreću tim traktorom i bilo je dosta zanimljivo kako će to ispasti, ali na kraju je sve ispalо kako je i trebalo.

Lara: Meni je najzahtjevnija bila uloga mame u predstavi Princeza Taja ide u školu jer svi su oko mene radili gluposti, a ja sam moralna ostati ozbiljna i stroga.

Koja je predstava općenito bila najzahtjevnija za pripremu cijeloj vašoj skupini?

Iva: U pripremi same predstave, npr. ove zadnje, Tajna ogrlice, najteže je to što neki ljudi nisu redoviti u dolascima na probe, uvijek netko nedostaje što nam jako otežava rad, a u ovoj predstavi nas glumi 24-vero i imamo jako puno rekvizita, pa nastaje velika gužva iza scene, moramo kako dobro uvježbati kretanje, a tek se na generalnoj probi prije izvedbe desilo da su bili prisutni baš svi glumci.

Petra: Isto tako puno smo radili na tekstu za tu predstavu, riječ je o romanu koji je trebalo adaptirati i napisati po ulogama. Najprije smo pročitali roman, onda smo se s voditeljicom Martinom Trešćec Godek dogovorili oko raspodjele uloga, a potom je svatko sam za sebe iz samog romana izdvajao i pisao tekst koji će govoriti na sceni. Naravno, to je sve još trebalo posložiti jer je to kriminalistički roman gdje sve treba biti jednostavno i razumljivo, a kako ima puno likova, treba povezati likove i radnju tako da sve bude jasno i onim gledateljima koji nisu čitali roman.

Lara: I mi smo našu zadnju predstavu Maštoplov na generalnoj probi jedva odradili bez prekidanja, bez pogrešaka u dijalozima, pogrešaka u kretanju po pozornici i intervencije naše voditeljice Dijane Mateša, ali je prva javna izvedba ipak bila kako treba.

Petra Balija u ulozi zločeste kraljice u predstavi Snjeguljica

INTERVJU S GLUMCIMA NAŠE ŠKOLE

Iva
Rajković -
plemkinja
Blagajić u
predstavi
Pravnički
ples

Imaš li još neki hobи osim glume?

Iva: Pa, volim putovati, dosta putujem po Evropi, a najviše mi se svidio izlet na božićni sajam u glavni grad Slovačke.

Petra: Ja sam se do nedavno redovito bavila plesom u plesnom studiju Ola-la, plešem još od vrtića, a sad plešem u slobodno vrijeme, mislim da je ples drugi način za izražavanje osjećaja, čista sloboda izražaja koja te podigne i razveseli kad si tužan, ali isto je tako i gluma područje umjetnosti u kojem možeš fizičkim pokretom izraziti jako puno toga, pogotovo osjećaje.

Lara: Osim dramske idem još u Glazbenu školu i učim talijanski u Arcobaleni. U Glazbenoj školi sam 5. razred, sviram klavir. U usporedbi s glumom, prije glazbenih nastupa imam manju tremu jer sam već puno puta nastupala, ali ipak mi je ljepeš glumiti.

Koji vam je najdraži dio glumačke priče?

Iva: To što možeš biti svoj, ali i na neko vrijeme postati sasvim netko drugi, neka potpuno drugačija osoba. U skupini imamo vježbu koja se zove „vrući stolac“. Jedan lik sjedne na stolicu, a svi ostali mu postavljaju pitanja o njegovom životu, o tome što voli, što ne voli i na taj način upoznajemo svoj lik. A i ekipa u skupini je super, osjećam se dobro i prihvaćeno.

Petra: Kad stupim na scenu, ja sam moj lik, apsolutno druga osoba. Da bi se uživio u svoj lik, moraš uči u njegovu psihu, preuzeti sve njegove probleme, odnose u obitelji, cijelokupno njegovo stanje. Kad glumiš lik koji u svojoj pozadini ima „težu životnu situaciju“ nego što je tvoja osobno, pa makar je to i zamišljena situacija i zamišljeni lik, ali onda zapravo shvatiš i uvidiš kako je tebi lijepo i da trebaš biti sretan zbog onoga što imaš. Ja sam od svog lika puno naučila i iako je gluma igra u kojoj uživam, iz nje se može puno naučiti o drugima i životu općenito.

Imaš li tremu prije nastupa i kako je prevladavaš?

Iva: Svaki put, pogotovo u ulicama dok čekamo izlazak na pozornicu, ali kad stupim na scenu, sve nestane i to je potpuno neka druga priča.

Petra: Normalon, svi glumci imaju tremu, kakva je trema ovisi od uloge do uloge i ovisi o sastavu publike za koju glumimo, ali nikad ne razmišljam puno o tremi niti o tome tko će sve biti u publici i gledati me, a složila bih se i s lvom, kad stupiš na scenu, u tom trenutku sve nestane, ubaciš se u svoj lik i ti si taj lik, a tvoj lik nema tremu na sceni.

Lara: I ja isto imam tremu, ali puno mi znači kad si međusobno jedni drugima u ulicama pomažemo savladavati tremu.

Vidiš li u budućnosti sebe na pozornici?

Petra: Planiram nastaviti s dramskom dok god budem mogla, isto tako htjela bih nakon srednje škole probati upisati se na Dramsku akademiju iako je vjerojatnost za to jako mala jer primaju godišnje samo četiri studenta, ali vrijedi pokušati. Za audiciju za upis treba jako dobro pripremiti scenski nastup, monolog, traži se dobro poznавanje hrvatskoga jezika, pravila u kazalištu...

Iva: Vidim. Isto k' o i Petra, probala bih upisati Akademiju.

Lara: Ja još ne znam, ali zasad mi se gluma jako sviđa.

To mi je najdraže u glumi. A i upoznavanje novih ljudi, stvaranje novih prijateljstava s osobama s kojima dijelimo iste interese. Bitno je raditi ono što voliš i uživati u onome što radiš.

Lara: Kad počneš glumiti, zaboraviš na probleme koji te muče, opustiš se i možeš svoj „loš dan“ preokrenuti u dobar. Lijepo mi je što se u skupini puno smijemo, zabavljamo i zajednički družimo.

Razgovarale: Ana Lucija Abramović i Tina Odobašić, 4. a

Petra Balija - glavna sobarica Julčika u predstavi Pravnički ples

Iz predstave Pravnički ples

Iz predstave Pravnički ples

INTERVJUS S GLUMCIMA NAŠE ŠKOLE

Mia Kramar, Ana Csik, i Helga Haške – Lutkarice iz Koprive pec pec

Intervju s glumicama lutkarske družine Koprivna pec pec

U kojoj kazališnoj družini glumiš i kako dugo?

Ana: Glumim oko godinu dana u lutkarskoj družini Koprivnia pec pec.

Helga: U Koprivi pec pec glumim oko 3 i pol godine.

Mia: U Koprivi pec pec glumim oko 3 i pol godine, a do nedavno sam glumila i u Ludensu, otprilike 3 mjeseca.

Što te potaknulo na bavljenje glumom?

Ana: Moja baka, Tigrena Csik, koja je osnovala i vodi družinu Kopriva pec pec, pozvala me da dođem koji put na probe, pa mi se svidjelo i ostala sam glumiti.

Helga i Mia: Potaknula nas je učiteljica iz nižih razreda Maja Sinjeri koja je vodila lutkarsku družinu u školi i predložila nam da se uključimo i u Koprivu pec pec.

Kako nastaje predstava lutkarske družine Kopriva Pec Pec i koji ti je najteži dio pripreme za predstavu?

Ana: Naša voditeljica, moja baka, odabere priču, prilagodi je za scenu, raspodijeli uloge i pripreme počinju čitanjem teksta po ulogama. A najteži dio...nemam pojma! Ništa mi nije teško.

Helga: Najteži dio mi je naučiti tekst.

Mia: I meni je najteže naučiti tekst, ali s puno vježbanja to prevladamo i na kraju naučimo. Mi možemo i predložiti neku svoju priču za predstavu. Samostalno najčešće biramo priče za radijsku emisiju Priča za laku noć na Radiju Glas Podravine, npr. za tu prigodu

sam pisala uloge za priču Vrabac Tvrko. Priče onda čitamo po ulogama u studiju.

Također, svatko ima priliku sam odabrati ulogu koju želi glumiti, s tim da ako smo u prethodnoj predstavi imali manju ulogu, u sljedećoj možemo imati veću ili čak dvije uloge jer nas je dosta malo u grupi, a tekstovi često imaju veći broj likova.

Mi smo prije pomagali i raditi lutke, pomagali oko scenografije, a često nam oko uređenja scene pomaže i gospođa Gorana Babić, odgajateljica u vrtiću, naša bivša glumica.

Bili smo i na edukaciji u Lutkarskom studiju "Kvak" u Zagrebu koji na televiziji vodi emisiju Tikvići. Tamo smo naučili kako baratati lutkama na sceni, improvizirati, kretati se po pozornici...

Koja ti je najdraža uloga koju si glumila i u kojoj predstavi?

Ana: Vila Pekmeza u priči Ježić Bocko.

Mia: Lik mačka u predstavi Mačak. **Helga:** Zmaj u predstavi Kraljevska pusa. Zmaj je u početku bio djeci strašan, onda ga Pusa uspava, a kasnije postaje dobar i djeca ga zavole. Djeca su se smijala i bilo mi je zabavno.

Helga: I meni je najdraža bila predstava Mačak, iako je bila dosta zahtjevna. Surađivali smo i s voditeljicom plesne skupine Ola-la koja nam je pomogla u koreografiji za plesnu točku.

Koja ti predstava bila najzahtjevnija za scensku izvedbu?

Ana: Roda Barica jer su lutke - rode bile velike i teške, morali smo ih držati na štapu i imali smo vezicu kojom su se otvarala usta, također smo se morali puno kretati po pozornici, a nismo bili iza paravana, nego smo bili vidljivi publici dok smo glumili.

Mia: Isto Roda Barica, pravili smo se da letimo s lutkama, trebali

smo i plesati, ali zahtjevna je bila i predstava Mačak jer smo imali i plesnu točku u kojoj su me morali dignuti u zrak i baciti i bilo me strah zbog toga. U samoj priči mačka izbacuju iz kuće jer je neposlušan i nezahvalan, a onda se promijeniti. To mi je bila jedna od teških, ali i jako dragih uloga.

Helga: I meni je najdraža bila predstava Mačak, iako je bila dosta zahtjevna. Surađivali smo i s voditeljicom plesne skupine Ola-la koja nam je pomogla u koreografiji za plesnu točku.

Koje su specifičnosti lutkarske predstave u odnosu na predstavu s glumcima?

Mia, Ana, Helga: Lutkarska predstava je drugačije i možda teža od dramske predstave s glumcima jer moramo svoju energiju prenijeti na lutke, gledatelji moraju doživjeti lutke, a ne nas. Moramo se kretati s lutkama koje su ponekad teške, moramo mijenjati glas, biti jasni i izražajni, a često glumimo i muške uloge, pa treba prilagoditi glas. Prednost je što iza paravana možemo imati tekst kao podsjetnik i što ljudi ne gledaju izravno u nas. Naše se lice ne vidi, mi se moramo usredotočiti na lutke, dok glumci moraju dobro znati tekst i glumiti cijelim tijelom.

Imaš li tremu prije predstave i kako je prevladavaš?

Ana: Nemam tremu. Prvi put sam imala malo tremu, ali sad više nemam.

Mia: Glumim već 3 godine i prve dvije godine sam imala jaku tremu, nisam je prevladavala nekim posebnim načinima, nego u toku predstave, kad sam vidjela da sve ide po planu, trema bi se smirila i dalje bi bilo dobro. Zadnju godinu glume nemam tremu, možda samo na prvoj premijeri, ali uglavnom nemam jer znam da smo puno vježbali i da će sve biti u redu. Nekad se dogodi da netko pogriješi, ali to publika i ne skuži,

INTERVJU S GLUMCIMA NAŠE ŠKOLE, RASPRAVA

pogotovo mlada, a i vecinom imamo dobre pohvale.

Helga: Ja nemam tremu jer smo uglavnom iza paravana, imala sam malo tremu u predstavi Mačak jer smo se vidjeli i svi su gledali u nas.

Je li vam se dogodilo da vam je u predstavi štograd pošlo nizbrdo?

Mia, Ana, Helga: Uh, da! Ha, ha! Jednom nam je pala cijela scena! To je bilo u predstavi Čarobna metla. Uglavnom imamo tri paravana. Prvo je pala sredina, a potom i jedan bočni paravan. To je bilo urnebesno! Ali nastavili smo dalje glumiti i improvizirati i uspjeli privesti predstavu do kraja. Imali smo i problema s mikrofonima, jednom nam se dogodilo da je pala i lutka. onda se izbezumimo i smotamo, ali ne možemo zaustaviti predstavu, predstava mora ići dalje, pa kako ispadne.

Imaš li još neki hobи osim glume?

Ana: Idem na likovnu grupu u školi i na školski zbor. Kad mi se da, zaigram i neki sport.

Mia: Prije sam trenirala košarku i pohađala tečaj na likovnoj grupi Paleta, a sada samo glumim. Zanima me i slikanje, pa se možda u još nešto uključim.

Helga: Bavim se jahanjem u Konjičkom klubu Galop u Peterancu. Odmalena se družim s konjima i idem na jahanje najmanje pet puta tjedno.

Vidiš li u budućnosti sebe na pozornici?

Ana: Ja ne. Mogla bih glumiti iz hobija, ali ne vidim se u budućnosti kao glumica.

Mia: Vidim se na pozornici i u budućnosti. Nakon srednje škole voljela bih ići na Dramsku akademiju.

Helga: Da, volim glumiti, uvijek me privuče novi tekst, svaka je predstavu novo iskustvo, imali smo gostovanja i u Zagrebu, u Podravskoj Slatini i na natjecanju dječjih dramskih skupina u Šibeniku.

Mia Kramar u predstavi na francuskom jeziku

Koji vam je najdraži dio vaše kazališne priče?

Mia, Ana; Helga: Zadovoljstvo vlastitom glumom i nastupom nakon predstave, pljeskanje, veselje djece jer su sve naše predstave za djecu, veseli nas dok su djeca sretna i žele se slikati s nama i lutkama.

Razgovarala: Tina Odobašić, 4. a

DEBATA

Debata je formalizirana rasprava u kojoj afirmacijska skupina brani (zastupa), a negirajuća skupina osporava (pobija) unaprijed zadalu tezu.

Debata ima jasno određena i postavljena pravila.

□ Sudionici debate moraju biti upoznati s temom o kojoj se razgovara kao i s pravilima debate. Od sudionika se očekuje dobra priprema, čitanje odgovarajuće literature, istraživanje, proučavanje izvora informacija i detaljno istraživanje o zadanoj temi.

□ Vrijeme kojim raspolaže svaki tim tijekom iznošenja stavova određuje se na početku debate, a poštivanje vremenskih ograničenja prati moderator.

□ Tijek debate: stav najprije izlaže jedan od članova afirmacijskog tima, potom član negacijskog tima, potom slijedi jedan krug replike za sve članove oba tima i unakrsno ispitivanje od strane moderatora i na kraju završna riječ predstavnika oba tima.

□ Prilikom raspravljanja sudionici se moraju u iznošenju stavova i teza pozivati na vjerodostojne izvore, dokaze, činjenice.

□ Tijekom debate zabranjeno je iznošenje izmišljenih „dokaza“ kao i namjerno izostavljanje činjenica. Zabranjeno je vrijedjanje protivničkog tima, moderatora, sudaca i publike.

□ Po završetku debate, tj. nakon iznošenja završnih riječi, unaprijed odabrani suci ocjenjuju raspravu. Debatu sudi neparan broj sudaca, a pobjeđuje ekipa koja je dobila više glasova. Suci odlučuju o pobjedniku isključivo na osnovu pokazane kvalitete debatiranja. Osobna uvjerenja sudaca o tezi pri ocjenjivanju ne smiju igrati nikakvu ulogu.

□ Suci ocjenjuju:

1. govorničku vještinu debatanta
2. jasnoću izrečenih argumenata
3. uvjerljivost govornika u obrani svojih argumenata
4. spretnost debatanta u pronalaženju slabosti u protivnikovoj argumentaciji
5. pridržavanje zadalog vremena.

□ Suci usmeno obrazlažu svoju odluku kako bi pomogli ekipama da uče na osnovu svojih vlastitih izvedbi. Evaluacija mora biti neutralna i konstruktivna.

Gimnazijalci podučili osnovce osnovama raspravljanja

Priprema za debatu s učiteljicama i gimnazijalcima

Uvodna riječ afirmacijske skupine

Debata u gradskoj Vijećnici započela je uvodnom riječju dviju skupina. Afirmacijska grupa branila je tezu Važne odluke donose roditelji uz objašnjenje da nam roditelji žele najbolje, a negacijska tezu Sami donosimo važne odluke uz objašnjenje da sami znamo što je najbolje za nas.

Irena Zebec iznosi uvodnu riječ afirmacijske skupine

Uvodnu riječ afirmacijske grupe izložila je Irena Zebec iz 8. a razreda riječima:

Trebaju li roditelji donositi važne odluke o životu djeteta?

Odgovor je DA!

Za većinu muškaraca i žena izraz „biti roditelj“ izaziva ugodne asocijacije o sreći, zadovoljstvu, obostranoj ljubavi i zadovoljavanju dubokih ljudskih potreba davanja i primanja pažnje i ljubavi. Odnos roditelj-dijete snažno je emocionalno iskustvo. Međutim, roditeljstvo je i jedna od najzahtjevnijih uloga u životu pojedinca.

Zato vec odavno poznajemo (i priznajemo) ambivalentne osjećaje koje roditeljstvo nosi i psihološku cijenu koju ono ima za pojedinca. Općenito govoreći, u svim kulturama postoje opći ciljevi roditeljstva koji se odnose na osiguravanje zdravljia djeteta, podučavanje djeteta vještinama koje će mu omogućiti sigurnost i samostalnost te na razvijanje onih osobina koje se u određenom kontekstu smatraju vrlinama. Roditelji su ti koji su nama podarili život i koji su zaslužni za njega. Moramo biti svjesni činjenice da do 18. godine nismo u potpunosti samostalni jer nismo punoljetni. Većina nas živi s roditeljima do svoje punoljetnosti, ali i kasnije. Stoga se pod njihovim krovom poštuju njihove odluke koje oni, naravno, donose za naše dobro, ali i zbog naše koristi. Roditelji imaju veoma važnu ulogu u životu djeteta i trebali bi sudjelovati u njegovu životu. Što znači sudjelovati? To bi značilo da je roditelju dijete glavni prioritet u životu, treba ga hrani, uzdržavati, školovati, obrazovati i odgajati. U odgoju spadaju velike i važne odluke koje dijete često puta ne može donijeti samo. Zakon postoji s razlogom. Postoji da bismo ga mi poštivali i po njemu živjeli radi dobrobiti sviju nas. Stoga u našem zakonu jasno piše da dijete, tj. mlada osoba postaje punoljetna s 18 godina. Postoje razlozi zašto je to tako. Smatra se da dijete tek u toj dobi postaje zrelo za donošenje važnih životnih odluka, odgovaranje za svoje postupke te zrelo i odgovorno ponašanje. Do tada brigu o djetetovu životu trebaju snositi roditelji. U važne odluke za početak svrstavamo upis u jaslice/vrtić. Dakle, roditelj bira hoće li njegovo dijete ići u javnu ustanovu gdje će ga odgajati ili će ostajati na čuvanju kod kuće, npr. s dadiljom. Pohađanjem vrtića dijete se socijalizira, druži s vršnjacima i razvija sposobnosti da u tom okružju izrazi svoje želje, potrebe i ono što ga muči. Oslobađa se od svojih strahova i korača prema uspjesnoj komunikaciji u kontroliranom ponašanju u društvu i zajednici. U slučaju kad dijete ostane kod kuće, ono se okreće prema jednoj osobi, dadilji ili baki, djedu, koja ga čuva svaki dan i s njome ostvaruje prisian i povjerljiv odnos. U takvom odnosu dijete djetetova pažnja i pozornost usmjerena je na jednu osobu. Ista je stvar i sa školovanjem u školskoj ustanovi ili školovanjem u kući. Postoje djeca s problemima u rastu i razvoju za koja roditelji moraju odlučiti hoće li dijete upisati u specijalnu i za njega prilagođenu školu ili u javnu školu gdje će učiti stjecati samopouzdanje bez obzira na probleme. Dolazimo i do odabira srednje škole, dogovora s roditeljima oko izlazaka, druženja s prijateljima koje naši roditelji ne poznaju. U takvim životnim situacijama roditelj treba zauzeti jasan stav, podučiti dijete onome što je za njega dobro, a što nije i, možda ono najteže, biti dosljedan u svojim odlukama. Mora poticati dijete da razmišlja svojom glavom, kritički se odnosi na sadržaje iz okoline i razlučuje dobro od lošega. Dijete mora znati da postoji granica koju su roditelji jasno postavili. Roditelji donose mnogo važnih odluka tijekom djetetova odrastanja i sazrijevanja, a to se ne označava kao strogost, već kao autoritet i odgoj. Zdravo samopouzdanje i samopoštovanje te osjećaj unutrašnje sigurnosti i sreće koja nije ovisna o vanjskim događajima najviše je što roditelj može dati svom djetetu.

Irena Zebec, 8. a

Rasprava u gradskoj Vijećnici

Uključenost roditelja u život djece

Povodom obilježavanja Međunarodnog dana obitelji, 15. svibnja, učenici koprivničkih osnovnih škola održali su debatu u gradskoj Vijećnici na temu „Uključenost roditelja u život djece“. Raspravu su moderirali i vodili učenici iz Gimnazije „Fran Galović“, a suci su bili učenici iz Srednje i Obrtničke škole.

Sudionicima debate i publici obratila se gradonačelnica Vesna Želježnjak

Našu školu predstavljalo je deset učenika iz 7. i 8. razreda: Lucija Đaković, Doriane Leona Jurenec, Leon Krapinec, Benedikt Lazar, Tena Cmrk, Lovro Grgić, Adrian Goršeta, Antonio Međurečan, Hrvoje Vrhovec i Irena Zebec. Za debatu su nas pripremale učiteljice hrvatskoga jezika Sanja Antolić i Marija Sinjeri. Kao uvod u raspravu obje grupe, afirmacijska i negacijska održale su uvodnu riječ i iznijele stav koji će zastupati. Afirmacijska grupa branila je tezu Važne odluke donose roditelji, a negacijska Sami znamo što je najbolje za nas.

Afirmacijska grupa

Negacijska grupa

Tijekom debate pokazali smo svoje vještine raspravljanja i argumentiranja, iznoseći svoja razmišljanja, stavove i argumente potkrijepljene statističkim podacima i rezultatima istraživanja. Raspravljali smo o izboru srednje škole, izlascima, odjeći, provođenju slobodnog vremena, izboru društva, ljubavi.

Afirmacijska skupina brani tezu

Negacijska skupina osporava tezu

Debata je protekla u ugodnoj atmosferi prema svim pravilima vođenja rasprave. Ovo je za nas bilo veoma vrijedno i korisno iskustvo. Naučili smo kako zastupati i argumentirano braniti svoja uvjerenja.

Na kraju su suci, učenici iz Srednje i Obrtničke škole, morali odlučiti

koja je grupa bila uspješnija u obrani i argumentiranju teza. Odlučili su da je negacijska grupa uvjerljivije branila tezu da mladi sami znaju što je najbolje za njih. Svi sudionici bili su nagrađeni velikim i zaslужenim pljeskom, a kao nagradu za sudjelovanje dobili smo priznanje Grada Koprivnice i besplatnu ulaznicu za kino predstavu u našem gradskom kinu Velebit.

Raspravu su pratili uvaženi gosti iz javnog života, među njima i roditelji naših učenika Sanja Kos-Bojanić, mama naše Petre i Antonio Grgić, otac našega Lovre. Kao roditelj i novinarka Hrvatske televizije, gospođa Kos-Bojanić podijelila je s nama svoja roditeljska iskustva u odgoju dvoje djece te nam uputila riječi ohrabrenja i nade istakнуvši da sve teško u životu dolazi s razlogom i sve što je teško, treba rješavati konstruktivnim razgovorom. Gospodin Antonio Grgić naglasio je neizmjernu roditeljsku ljubav i posvijestio nam koliko smo zapravo sretni što imamo obitelj koja nam pruža snažnu podršku i ljubav, što imamo uza se osobe koje će stati uz nas kada svi drugi odu, a to su naši roditelji.

Rasprava je za sve nas bila jedno predivno i vrijedno iskustvo u kojem smo puno naučili i shvatili koliko trebamo cijeniti svoje najvažnije uzore – svoje roditelje.

Irena Zebec, 8. a

Tea Geci, 5.a

Daj pet za toleranciju!

Sigurnoste svi čuli za bajku Hansa Christiana Andersena pod naslovom „Ružno pače“. Pače je bilo drugačije izgledom od drugih pačića te su ga zbog toga ostali pačići izbjegavali, nisu se željeli družiti s njim. Zamislite da ste upravo vi to ružno pače, kako biste se osjećali? Biste li željeli biti na mjestu tog pačića? Tolerancija se odnosi na prihvatanje drugih ljudi i na ponašanje prema tim ljudima na onaj način na koji bismo željeli da se oni ponašaju prema nama. Tolerantne osobe stoje iza svojih uvjerenja uz uvažavanje uvjerenja drugih ljudi. Dakle, možemo reći da je tolerancija poštovanje tuđih ideja, postupaka ili uvjerenja čak i kad su ona potpuno različita od naših. Tolerancija ne znači prihvati loša ponašanja ili žrtvovati svoja uvjerenja. Tolerancija se odnosi i na prihvatanje ljudi koji imaju neka obilježja koja su stekli rođenjem ili kroz život (invaliditet, izgled). To bi značilo, ako se vratimo na priču o ružnom pačiću, da bi pačića trebali prihvati baš takvog kakav je – različit, jedinstven. Da ga je netko odlučio bolje upoznati, uočio bi kod njega neke druge kvalitete.

- Dajmo priliku osobama koje su drugačije od nas po bilo čemu, upoznajmo ih!
- Prihvativmo kvalitete svake osobe bez obzira na različite stilove života, interese i sposobnosti.
- Učimo toleranciji jedni druge!
- Slavimo različitost i zajedno gradimo svijet u kojem će biti mjesta za svakoga!

Mihaela
Telebar
Socijalna
pedagoginja

Druženje s vrtičanicima povodom fašnika

Učenici 2.razreda razgovarali s gospodrom Mraz o prihvatanju osoba s invaliditetom

Susret učenika 5. razreda sa slijepim i slabovidim osobama u Tjednu cjeloživotnog učenja

Zajednička igra učenika 4.r.PŠ s vrtičanicima u Dječjem tjednu

Koliko si tolerantna osoba?

Zaokruži samo po jedan odgovor koji najbolje opisuje kako bi ti reagirao/reagirala u navedenim situacijama.

1. Prijatelj/prijateljica ti javlja da otkazuje dogovor koji ste imali za danas. Kako ćeš reagirati?
 - a) Ljutiš se i smatraš da ne želiš imati takvog prijatelja/prijateljicu
 - b) Zoveš prijatelja/prijateljicu i pitaš kako ti to može napraviti
 - c) Tužan si/tužna si
 - d) Kažeš prijatelju/prijateljici da nema veze i dogovarate se za neki drugi dan
2. U razred dolazi novi učenik. On je Rom. Kako ćeš se ponašati?
 - a) Ne želiš se družiti s njim i izbjegavaš ga
 - b) Čekaš da vidiš kako će drugi učenici iz razreda reagirati i ponašati se prema njemu
 - c) Odmah ideš do njega i upoznaješ se s njim
 - d) Pitaš ga hoće li se družiti s tobom za vrijeme odmora
3. Podijeljeni ste u grupe u školi. Natječete se koja će grupa sakupiti više bodova u znanju. S tobom u grupi je učenica koja ništa ne zna. Što ćeš učiniti?
 - a) Rugaš joj se
 - b) Ljutiš se na nju
 - c) Ne zanima te, ponašaš se kao da ona nije s vama u grupi
 - d) Pomažeš joj odgovoriti na pitanja
4. Tvoja prijateljica iz razreda je zaboravila donijeti u školu domaću zadaču koju ste zajedno pisale (bili ste podijeljeni u parove za obavljanje zadaće). Što ćeš učiniti?
 - a) Za sve kriviš prijateljicu i tužiš je učiteljici
 - b) Govoriš joj da je nemarna
 - c) Prihvacaš dio odgovornosti zajedno s njom
 - d) Kažeš joj da se svakom to može dogoditi

DAJ PET ZA TOLERANCIJU

5. Često dolazis na skolsko igralište sa svojim prijateljimaigrati nogomet/odbojku/ graničar. Danas su ovdje neki učenici iz nižih razreda. Tvoji prijatelji ih tjeraju s igrališta. Što ćeš ti učiniti?

- a) Više i tjeraj ih s igrališta zajedno sa svojim prijateljima.
- b) Ne govorиш ništa, ali si sretan/sretna što su ih tvoji prijatelji potjerali.
- c) Ne govorиш ništa jer se bojiš što bi ti prijatelji mogli reći.
- d) Predložiš prijateljima da svi zajedno budete na igralištu.

6. Ti i sestra dijelite sobu. Vratiš se kući iz škole i nailaziš na razbacane stvari. Što ćeš učiniti?

- a) Tužiti ćeš ju roditeljima
- b) Posvađati ćeš se sa sestrom
- c) Objasniti ćeš joj kako ti to smeta i zamoliti je da to više ne radi
- d) Pospremiti ćeš sobu

Najviše odgovora A:

Ti si potpuno netolerantna osoba, ali i za tebe ima nade. Najčešće smo netolerantni prema ljudima koji razmišljaju i ponašaju se drugačije od nas, plaši nas to što ne možemo predvidjeti njihove reakcije i ne znamo kako bi se prema njima ophodili. Strah rađa odbojnost, netrpeljivost i neprijateljstvo. Ipak, toleranciju možemo naučiti. Tolerantan čovjek dobiva slobodu jer se ne zamara razmišljanjem o negativnim emocijama koje bi ljudi drugačiji od njega u njemu mogli izazvati, sloboden je od mržnje, prezira i nesnošljivosti. Raskrči svoj životni put od predrasuda koje su najčešći uzrok netolerancije, možda te na drugoj strani čeka netko ili nešto što će ti promijeniti život.

Najviše odgovora B:

Ti si netolerantna osoba, ali ipak tolerantnija od osobe koja ima najviše odgovora A. Netolerancija se izražava vrijedanjem, izrugivanjem, nasiljem, hladnjom tonom glasa, pa i šutnjom. Tolerancija, u drugu ruku, podrazumijeva ljubazan ton glasa,

smjesak, pohvale i izražavanje interesa. Način izražavanja tolerancije uvelike ovisi o odgoju i obrazovanju, i to tako da će obrazovanja i bolje odgojena osoba svoju nesnošljivost iskazati na sofisticirаниj i manje očit način od neobrazovanih ili neodgojenih ljudi. Upoznajući druge ljudе, razumijevajući drugačije vrednovanje stvarnosti, postajemo bogatiji za nova znanja, nova prijateljstva, nove doživljaje.

Najviše odgovora C:

Pokazujući tolerantno razmišljanje, ali ne uvijek i djelovanje. Najčešće smo tolerantni prema onima koji su nam slični, dok kod osoba koje su drugačije od nas dolazi do smanjene tolerancije. Na dobrom si putu da postaneš tolerantna osoba koja zna da biti tolerantan znači biti osvješten o različitosti u odnosu na nas same i prihvatanje toga u svakodnevnom životu. Ne zaboravi da je prvi preduvjet učenju tolerancije empatija - kognitivna, razumska sposobnost razumijevanja tuđih osjećaja, situacija ili problema.

Najviše odgovora D:

Tolerantna si osoba, prihvataš različitosti i pokazujući veliko razumijevanje za druge. Za tebe tolerancija znači uvažavati, a ne samo podnositi druge ljudе. Na taj način bolje razumiješ ponašanja drugih, ali i bolje razumiješ i prihvataš sebe. Svjestan/na si da je prihvatanje i razumijevanje različitosti temelj kvalitetnije komunikacije i života cijele društvene zajednice. Bogatstvo života nalazi se u toj različitosti. Stoga širi svoju toleranciju među ljudima oko sebe i prenosi je na one s kojima se druži kako bi oni manje tolerantni od tebe naučili biti tolerantni i ugradili vještina tolerancije u vlastiti sustav vrijednosti.

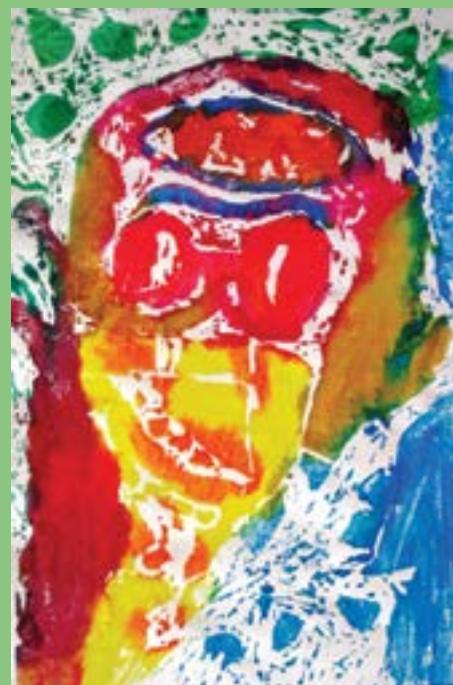
Toleranciju možemo naučiti

To znači da djeca prihvatanje različitosti trebaju kako bi kasnije mogli i uvažavati a ne samo podnositi druge ljudе.

Prvi učitelj tolerancije je obitelj. Tolerancija se uči najčešće po modelu – dakle gledajući nekog drugoga tko ima razvijene tolerantne oblike i obrasci ponašanja djeca će ih usvojiti. No, obitelj nije jedini učitelj. Sve strukture društva trebale bi se uključiti u odgoj oko tolerancije, kako se uključuju u ostala područja odgoja.

Tolerantno ponašanje

Tolerantno odnosno netolerantno ponašanje možemo izražavati na različite načine. Ljudi sa snažnim predrasudama izbjegavaju doći u kontakt s predmetom svoje osude, što, naravno, onemogućuje usvajanje novih informacija koje bi mogle ublažiti ili promijeniti predrasude.

Vanessa Ježovita, 6.c

Važnost očuvanja mentalnog zdravlja

Mentalno zdravlje je važno za uspješan razvoj svakog djeteta ili odrasle osobe.

Mentalno zdrave osobe imaju ako razvijaju ili njeguju:

- pozitivne osjećaje/emocije:

ljudav, optimizam, sreća, nesebičnost, suosjećajnost, strpljivost, hrabrost, zadovoljstvo,

- pozitivna ponašanja:

pravednost, zahvalnost, poštovanje, iskrenost, odgovornost, samostalnost, poštovanje drugih, ljubaznost, pristojnost, solidarnost...

- dovoljno spavaju (8 sati dnevno)

• fizičku aktivnost: igre na zraku, šetnja, kućanski poslovi, sport

- zdravu prehranu: raznoliki obroci, zdravi i kuhanji obroci,

Može se reći da je mentalno zdravlje briga o našim osjećajima. Nebriga o mentalnom zdravlju dovodi do depresije, stalnog nezadovoljstva, dosade, nemotiviranosti, agresivnosti, slabe koncentracije.

Istraživanja su pokazala da su danas djeca sve pametnija (viši kvocijent inteligencije), ali sa sve nižom emocionalnom

Kod negativnih emocija potrebno je naučiti smanjiti intenzitet negativnih emocija tako da se smanji fiziološka napetost organizma (fizičkom aktivnošću i vježbama), zamjeniti negativne misli pozitivnima i naučeno primijeniti u novoj situaciji te biti uvijek optimist.

Negativne emocije: ljubomora, mržnja, zavist, pesimizam, nestrpljivost, sebičnost.

Negativna ponašanja: ogovaranje, vrijedanje, omalovažavanje, nepravda, nepoštovanje, neiskrenost

Emocionalnu inteligenciju razvijamo i tako da:

- budemo svjesni svojih emocija – prepoznavanje, imenovanje i razumijevanje uzroka vlastitih emocija, njihovih posljedica, shvaćanje kako naše emocije utječu na naš rad.

- pravilno se nosimo sa emocijama – razvoj samokontrole,

- razvijamo nadu i optimizam

- empatija – prepoznajemo i razumijemo emocije kod drugih

- razvijamo skladne odnose s drugima, razvijamo osjećaj za tuđe potrebe i želje, aktivno slušamo druge.

Ljubav i poštovanje ključ su dobrog mentalnog zdravlja! Čuvajte i brinite o svom mentalnom zdravlju!

Pripremila: mr. sc. Jasna Relja, pedagoginja savjetnica

Zbližava li te Facebook s ljudima oko tebe?

Razmišljajući o Facebooku, najpopularnijoj društvenoj mreži u Hrvatskoj, osobito među nama mladima, zapitali smo se koliko vremena provodimo u virtualnom svijetu „družeći se“ s virtualnim prijateljima. Je li Facebook zamjenio stvarna prijateljska druženja? Mogu li se na Facebooku stvarati prava prijateljstva? Zbližava li nas Facebook s ljudima oko nas ili možda udaljava, budući da su osobni kontakt i zajednički provedeno vrijeme presudni za stvaranje i održavanje iskrenih prijateljstava.

Bitno je znati da je Facebook komunikacija javna, svima vidljiva i dostupna bez obzira na tzv. ograničenja vidljivosti koja sami podešavamo za svoj profil. Stoga nije svejedno kako se ponašamo, što pišemo i što objavljujemo na društvenim mrežama.

Stručnjaci nas upozoravaju na primjerno komuniciranje i zaštitu osobnih podataka radi naše osobe sigurnosti. Ne odajte nikome svoje lozinke, svoju adresu, godine i druge osobne podatke. Dogodi li vam se ipak neugodnost, neka to bude pouka za buduće ponašanje na mreži. Ne pišite drugima ili o drugima ono što ne biste voljeli da pišu vama ili o vama, a svako verbalno uznenimiravanje (ružne riječi, uvrede, laži, tračeve...) ili zlostavljanje prijavite roditelju, učitelju, razredniku, pedagoginji ili policiji. Budite veoma oprezni u odnosu i komunikaciji s virtualnim „prijateljima“ koje ne poznajete u stvarnom životu. Imajte na umu da se iza svakog imena i fotografije može kriti osoba koja zapravo nije ona kojom se predstavlja.

Drugim riječima, razmišljajte svojom glavom – pametno.

Najbitnije je sačuvati svoju privatnost i vlastitu sigurnost.

Družite se što više s ljudima oko vas u stvarnome svijetu!

Jedino se takva druženja upisuju u sjećanje i jedino ona mogu stvoriti uspomene.

U Mjesecu borbe protiv ovisnosti osmislili smo anketu koju su ispunjavali učenici 5.-ih i 7.-ih razreda na satima informatike.

Što misle naši vršnjaci i kako doživljavaju Facebook, pogledajte u navedenim rezultatima.

FACEBOOK PRIJATELJI

1. Upitnik su ispunila 93 učenika:

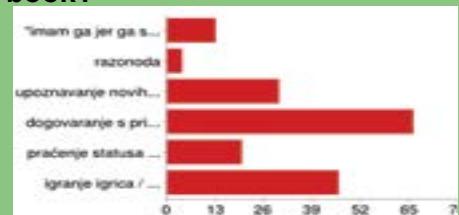
Ž 52 % 48 učenica
M 48 % 45 učenika

2. Dob:

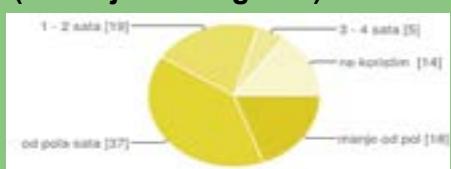
10 godina	11 %
11 godina	35 %
12 godina	12 %
13 godina	34 %
14 godina	8 %
15 godina	0 %
više od 15 godina	0 %

3. U koju svrhu koristiš Facebook?

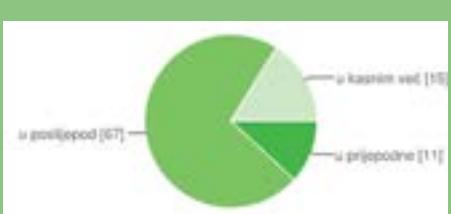
- "imam ga jer ga svi imaju" 7 %
- razonoda 2 %
- upoznavanje novih prijatelja 17%
- dogovaranje s prijateljima 37 %
- praćenje statusa prijatelja 11 %
- granje igrica / korištenje različitih aplikacija 26 %

4. Koliko vremena prosječno dnevno provodiš na Facebooku? (Samo jedan odgovor)

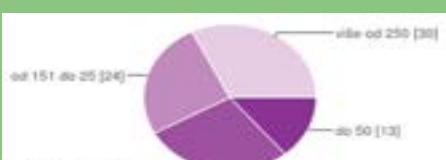
manje od pola sata 19 %
od pola sata do sat vremena 40%
1 - 2 sata 20 %
3 - 4 sata 5 %
ne koristim Fb svaki dan 15 %

5. U koje vrijeme si najčešće na Facebooku? (Samo jedan odgovor)

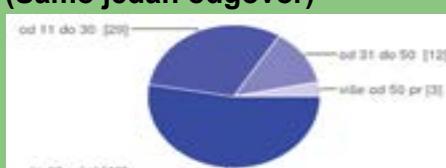
u prijepodnevnim satima 12 %
u poslijepodnevnim satima 72 %
u kasnim večernjim satima 16 %

6. Koliko Facebook prijatelja imaš?

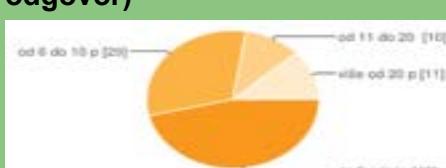
do 50 14 %
od 51 do 150 28 %
od 151 do 250 26 %
više od 250 32 %

7. S koliko prijatelja najčešće komuniciraš na Facebooku? (Samo jedan odgovor)

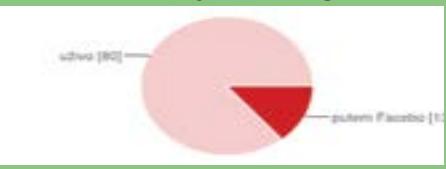
do 10 prijatelja 53 %
od 11 do 30 prijatelja 31 %
od 31 do 50 prijatelja 13 %
više od 50 prijatelja 3 %

8. Koliko prijatelja s Facebooka smatraš svojim najboljim prijateljima? (Samo jedan odgovor)

do 5 prijatelja 46 %
od 6 do 10 prijatelja 31 %
od 11 do 20 prijatelja 11 %
više od 20 prijatelja 12 %

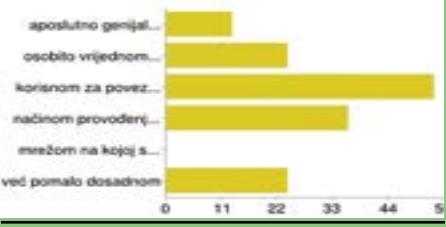
9. Je li ti draže razgovarati s prijateljima putem Facebooka ili uživo? (Samo jedan odgovor)

putem Facebooka 14 %

uživo 86 %

10. Društvenu mrežu Facebook smatraš (Obilježi sve što se odnosi na tebe)

- apsolutno genijalnom, ne možeš zamisliti život bez nje 9 %
- osobito vrijednom za osobno zbližavanje s ljudima i sklapanje velikih i iskrenih prijateljstva 16 %
- korisnom za povezivanje s ljudima s kojima se nemaš prilike družiti svaki dan 35 %
- načinom provođenja slobodnog vremena 24 %
- mrežom na kojoj si doživio/la neugodnost ili nasilje 0 %
- već pomalo dosadnom 16 %

11. Koristiš li još koju društvenu mrežu? (Obilježi sve što se odnosi na tebe)

Twitter 15 %

Google + 31 %

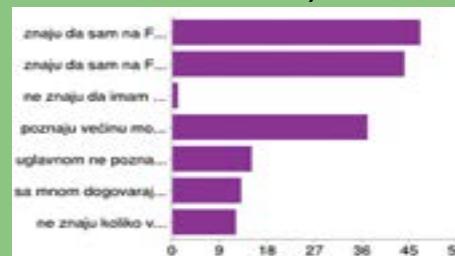
My space 1 %

Zorpia 0 %

nekbu drugu 29 %

ne koristim 25 %

12. Moji roditelji (Obilježi sve što se odnosi na tebe)

- znaju da sam na Facebooku i imaju pristup mom profilu 28 %

- znaju da sam na Facebooku, ali nemaju pristup mom profilu 26 %

- ne znaju da imam profil na Facebooku 1 %

- poznaju većinu mojih Facebook prijatelja 22 %

- uglavnom ne poznaju moje Facebook prijatelje 9 %

- sa mninom dogovaraju koliko vremena mogu provesti na Facebooku 8 %

- ne znaju koliko vremena provodim na Facebooku 7 %

Anketu sastavila: Antonela Vargić, 8. c

Naša američka avantura

Jednog poslijepodneva vratile smo se iz škole i prihvatile se pisanja zadaće. Ništa nije ukazivalo na to da će taj dan biti početak naše američke avanture. Kad su nam mama i tata rekli da idemo u Ameriku, bile smo oduševljene. Prije planiranja puta išle smo s roditeljima u američko veleposlanstvo u Zagrebu po vizu.

Došao je i taj dan kada smo krenule na daleki put. Avionom smo letjeli do Amsterdama te se tamo ukrcali u veliki Boeing 747 i letjeli do Chicaga 7 sati. Chicago se nalazi u državi Illinois u Sjedinjenim Američkim Državama. Sletjevši u Chicago, primjetile smo da je još uvijek sunce visoko na nebu, a trebalo je biti oko pola devet navečer. Sjetile smo se da smo cijelo vrijeme putovanja išle u smjeru zapada te i sunce tamo zapada kasnije nego u Europi. Vremenska razlika između Zagreba i Chicaga iznosi 7 sati, što će se kasnije pokazati

vrlo nezgodno jer nismo mogle spavati po noći, a po danu nam se spavalo.

Američka avantura Tee i Andree

Neboderi Chicaga

Pogled s Willis Towera

Nakon carinskih pregleda konačno smo stigle u hotel umorne od puta. Sljedeći dan krenule smo razgledavati grad. Prvo smo vidjele Milenium park i The field museum. Unutra smo vidjele kosture dinosaуra i čule jezik naroda Maja. Kasnije smo otišli u Shedd aquarium. Tamo smo vidjele mnogo vrsta riba i morske pse. Vozile smo se brodom po rijeci Chicago i vidjele sve važne zgrade u Chicagu. Najviše nam se svidio posjet i pogled s najviše zgrade u Chicagu, Willis Tower i druge najviše zgrade, John Hanckok Observatory. Kako je bio lijep sunčan dan, sa 103. kata vidjele su se četiri susjedne države.

Andrea i Tea s ocem u Chicagu

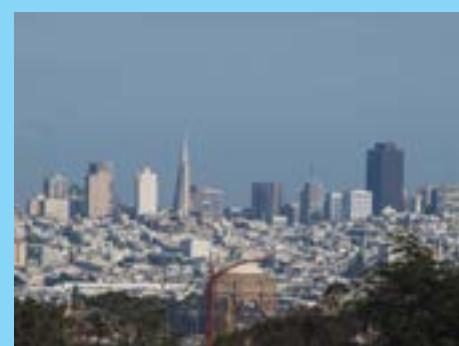
Tea i Andrea s majkom u Chicagu

The field museum

Nakon pet dana razgledavanja Chicaga, avionom krenuli za San Francisco. Tamo nas je dočekao tatin prijatelj Robert. On nas je vodio po San Franciscu i pokazao nam Palaču lijepih umjetnosti, vozio nas po Golden Gate mostu. Najuzbudljivije nam je bilo putovanje Robertovim malim avionom za četiri putnika kojim smo letjeli u Santa Barbaru, gdje je tata nakon 20 godina video svog prijatelja Rodneya s kojim je živio i išao u školu. Rodney nam je pokazao Sveučilište u Santa Barbari na kojem je zaposlen. Tata nas je odveo do gradića koji se zovu Castro valley i Pleasanton i pokazao nam kuću u kojoj je živio i srednju školu koju je pohađao. To nam je, nažalost, bio zadnji dan avanture.

San Francisco

Dva su tjedna su brzo prošla i morali smo se vratiti kući. Kako smo sada letjeli na istok, stigli smo u Europu dan kasnije i opet imali problema sa snom zbog vremenske razlike. Do Amsterdama smo letjeli 9 sati, a do Zagreba 2 sata. Konačno smo došli u Koprivnicu i vidjeli svoju obitelj i prijatelje. Amerika je velika zemlja, s mnogo stanovnika različitih rasa i nacionalnosti koji svi žive zajedno, zemlja velikih gradova, s neboderima koji sežu do oblaka. Ovo nezaboravno putovanje Amerikom ostat će nam uvijek u sjećanju.

Andrea Stapar, 4. c i
Tea Stapar, 5. b

Idemo na izlet

Terenska nastava po Hrvatskom zagorju

Od Koprivnice do Trakošćana

Na karti smo obilježavali plan puta

Učenici petih razreda kroz terensku nastavu su proširili i stekli nova znanja o Varaždinu, Muzeju krapinskih neandertalaca i Trakošćanu.

Konačno sam dočekala i taj dan. Stigla sam na autobusno stajalište. Bila sam tako umorna da sam jedva razgovarala sa svojom prijateljicom. Nisam zaspala u autobusu, nego sam se koncentrirala na pogled kroz prozor, a uz to pomalo brbljala sa svojom prijateljicom. Naša Hrvatska je lijepa zemlja i željela sam „upiti“ što više prizora.

Stigli smo do Varaždina. Tamo je kiša lijevala, ali to nije nešto što smo mogli promijeniti. Stiskali smo se po dvoje ispod naših kišobrana. Kad smo konačno stigli do Staroga grada, stali smo i slušali o dvorcu. Ljudi su stvarno dobro isplanirali građu dvorca. Imali su bedeme kao i mi u Koprivnici, ali su naši većinom uništeni.

5. razredi u Varaždinu

Zatim smo se uputili prema Entomološkom muzeju. Ondje se nalazilo mnoštvo kukaca. Moji prijatelji i ja smo ih sve pogledali. Bila sam sretna što nisu živi jer su mi se pomalo gadili, ali su svejedno bili jako zanimljivi.

Zatim smo malo prošetali po Varaždinu i stigli do Varaždinske katedrale. Neki od nas su bili mokri kao miševi pa smo ušli u katedralu kako bismo se malo posušili. Vodičica nas je šokirala izjavom da je sve u njoj napravljeno od drveta. Tako je sve lijepo oslikano da je izgledalo kao mramor. Čuli smo puno stvari o katedrali. Mislim da je predivna.

Pošli smo pješice (ili „cipel-cugom“ kako je to nazvala vodičica) do busa.

Vozili smo se do Krapine. Zabavljali smo se i brbljali. Ondje smo ručali. Jelo nije bilo baš fino, ali smo se najeli. Nakon jela smo razgovarali, a onda krenuli do Muzeja krapinskih neandertalaca. To je bio najbolji dio. Upoznali smo način života onih koji su bili tu puno prije nas. Bilo je jako zanimljivo.

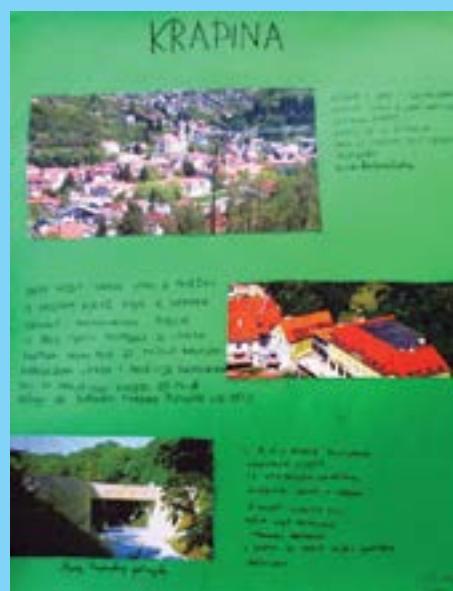
Posjet Muzeju krapinskih neandertalaca

Zatim smo otišli do dvorca Trakošćan. Nažalost, nismo išli u Muzej, ali smo šetali i imali malo slobodnog vremena. To nam je brzo prošlo.

Iscrpljeni smo stigli kući. Prošli smo kroz Koprivničko-križevačku, Varaždinsku i Krapinsko-zagorsku županiju i puno naučili o našoj prošlosti, a i o našoj dragoj domovini Hrvatskoj.

Terenska nastava po Zagorju bila je prava terenska nastava i po povratku u školu još smo puno na nastavi razgovarali mjestima i krajevima koje smo posjetili.

Marta Kunštić, 5. a

Upoznajemo zagorski grad Krapinu

Kišoviti obilazak Varaždina

Kod Muzeja krapinskih neandertalaca

Moje prvo planinarenje

Tog sunčanog nedjeljnog jutra, 13. travnja, probudio sam se radostan i sretan. Veselio sam se svojoj prvoj planinarskoj avanturi na Bilogoru. U 7 sati okupili smo se na parkiralištu Podravke gdje smo zajedno sa profesorom Miroslavom Kanisekom krenuli prema ugibalištu kod škole. Tamo nas je dočekao profesor Zoran Pintarić s autobusom. Vožnja nam nije dugo trajala te smo neočekivano brzo stigli na odredište. Dočekali su nas iskusni i dugogodišnji planinari. Oni su već bili spremni za planinarenje. Nakon kratkog dogovora i kupnje Dnevnika planinarskog puta krenuli smo na osvajanje Bilogore.

Hodali smo po planinarski puteljcima uživajući u svježem zraku i zelenoj prirodi. Zezali smo se i razgovarali. Imali smo kontrolne točke 1 - 4 do kojih smo morali doći. Tamo su nam planinari pečatom ovjeravali Dnevnik planinarskog puta koji nam je zajedno sa spomen-značkom ostao za uspomenu. Hura! Uspio sam proći sve četiri kontrolne točke. Na kraju planinarenja po Bilogori dočekala nas je hrana, čaj, ples i glazba. Nekoliko sati uživali smo u zasluženom odmoru. Umorni, sretni i pospani krenuli smo prema Koprivnici.

Ovo je moje prvo planinarsko iskustvo koje će pamtitи cijeli život.

Planinari na Bilogori

Marko Antonio Cug, 5. d

Šetnja Koprivnicom

Naš 2. razred PŠ Vinica išao je u svibnju na terensku nastavu po Koprivnici. Krenuli smo ujutro u osam sati autobusom ispred naše škole. Prvo smo išli na željeznički kolodvor gdje nas je dočekao glavni voditelj smjene. Pokazao nam je displeje s voznim redovima, blagajnu, čekaonicu, a vani smo na peronu promatrali vlakove. Upozorio nas je da se nikad ne penjemo na vlakove ako je iznad njih žica jer u njoj ima mnogo struje koja je opasna po život. Naučili smo da postoji unutarnji, vanjski i centralni prometnik.

Nakon što smo sve obišli, krenuli smo na autobusni kolodvor. Tamo nas je dočekao tata jedne učenice koji je po zanimanju vozač autobusa i proveo nas autobusnom stanicom gdje smo vidjeli autobuse na peronima, čekaonicu i blagajnu. Naučili smo da autobusi staju na određeni peron i da svaki peron ima svoj broj.

Nakon razgledavanja autobusne stanice posjetili smo vatrogasce. Primio nas je šef vatrogasaca i ostali vatrogasci. Pokazali su nam svoju stanicu i kako se vatrogasci spremaju kad se moraju javiti na poziv.

Najzanimljivije nam je bilo kad su nam pokazali vatrogasno vozilo i što se sve u njemu nalazi. Mogli smo puštati vodu kroz njihove šmrkove, što je bilo dosta teško. Najviše smo se razveselili kad su nas dizalicom dizali u zrak. Naučili smo da ta dizalica može ići do 32 metra u zrak. Saznali smo i to da vatrogasci ne spašavaju samo iz požara, već i iz mnogih drugih nevolja. Bilo je jako zanimljivo, ali morali smo krenuti u gradski muzej.

U muzeju nas je dočekala kustosica koja nam je objasnila svoj posao i provela nas po muzeju. U muzeju smo vidjeli mnoge stvari koje svjedoče o našoj prošlosti.

Kustosica nas je pozvala da za vikend posjetimo muzej jer se održava manifestacija Noć muzeja.

Na kraju smo posjetili Poštanski ured. Vidjeli smo gdje možemo poslati pakete i saznali kako slati pisma ili telegrame. Poštar nam je rekao nešto o svom poslu i vidjeli smo kako se pisma slažu prema ulicama i sami stavljali štambilje na papir. Terenska nastava bila je jako zanimljiva i mnogo smo toga naučili. Saznali smo da svako zanimanje, ma koliko ono nama bilo interesantno, može biti i naporno te da su sva zanimanja jednakovrijedna i jako povezana.

Lorena Blažek i Domenika Božić, učenice 2. razreda PŠ Vinica

2.r.PŠ Vinica u šetnji Koprivnicom

Terenska nastava u Zagrebu

Učenici 4.-ih razreda naša škole bili su na terenskoj nastavi u Zagrebu.

Najprije smo posjetili Zračnu luku Zagreb gdje smo razgledali unutrašnjost luke. Mini-autobusom obišli smo parkiralište zrakoplova i zrakoplovnu garažu te vidjeli zrakoplove kako slijeci, polijeću i uključuju propeler.

Potom smo posjetili Tehnički muzej i Planetarij. U Planetariju su se naše oči privikavale na mrak tako da mogu vidjeti umjetne zvijezde (Danicu, Sjevernjaču...) i druga nebeska tijela (Sunce, Mjesec, Veneru, Mars, Jupiter, Saturn...) o kojima nam je pričao kustos muzeja. U muzeju smo razgledali stari rudnik, stare automobile, tramvaje, zmajeve, zrakoplove, vlakove...

Prošetali smo centrom grada od Trga bana Josipa Jelačića do Markova trga, vidjeli crkvu sv. Marka i zgradu Hrvatskog sabora. Prošli smo kroz kamenita vrata, gdje građani pale svijeće u čast Majci Božjoj od Kamenitih vrata – zaštitnici grada Zagreba.

Autobus nas je povezao do najvišeg vrha Medvednice – Sljemena gdje smo razgledali skijaške staze i ručali uz prekrasan pogled na naš glavni grad.

Na terenskoj nastavi ponovili smo gradivo iz prirode i društva i stekli nova znanja o Zagrebu kao hrvatskom gospodarskom i političkom središtu.

Ana Lucija Abramović, 4. a
Novinarska grupa

4. razredi u Zagrebu

Planinarenje na Svilaju

Na planinarenje smo krenuli u četiri sata ujutro s autobusne stanice kod osnovne škole „Đuro Ester“. Prva stanica bila nam je u Rastokama. Prekrasan krajolik i maleni slapovi privukli su našu pažnju i divljenje. Sljedeća stanica bila je hotel „Macola“, iza kojeg je malen zoološki vrt s medvjedima i divljači. Predzadnja stanica bile su Cerovačke pećine. Uz pratrnu sunca popeli smo se do Donje pećine. Dužina do koje smo mi smjeli ići bila je 670 metara. Vidjeli smo neke od prekrasnih špiljskih dvorana: Katedrala, Morski pas, Djed Mraz, Kameni svatovi, Slap, itd. Osvježenje smo pronašli na slapu Krčić ispod kojeg izvire rijeka Cetina. Izvor Cetine dubok je 360 metara, a istraženo je samo 115 metara. Nakon dolaska u dom „Orlove stine“ počastili smo se zaslужenom večerom. Poslije večere krenulo je planinarenje do vrha Orlove stine. Do vrha nam je trebalo oko 20 minuta. Kada smo stigli na vrh, imali smo predivan pogled na Perućko jezero i susjedne planine.

Sljedeći dan bili smo na nogama već od šest ujutro. U osam sati krenuli smo na najviši vrh Svilaje. Već nakon nekoliko kilometara, skoro svi su bili iscrpljeni. Samo su najuporniji stigli do vrha koji je visok 1508 metara. Cijeli put do vrha i natrag trajao je šest sati. Umorni od puta, otišli smo u restoran na rijeci Cetini gdje smo dobili ukusan ručak. Dečki su igrali nogomet, a cure su se polijevale

Učenici 2.-ih razreda putovali po županiji

Učenici 2.-ih razreda matične škole i Područne škole Vinica bili su na terenskoj nastavi po županiji. Na Đurđevačkim peskima trčali smo po vrućem pijesku i proučavali biljke koje tamu rastu. Posjetili smo grad Đurđevac gdje smo od našega vodiča čuli priču kako su Turci htjeli osvojiti stari grad Đurđevac, a stanovnici su ga obranili nadmudrivši turske vojnike. Prema toj legendi današnji stanovnici Đurđevca imaju nadimak „picoki“. Počastili smo se sladoledom, a potom odvezli do Svetе Ane i vodenice gdje smo uživali u prirodi. Posjetili smo i crkvu sv. Ane. Budući da jako volim slikati i crtati, najviše mi se svidjelo u Hlebinama gdje smo razgledali izložbu slika podravskih slikara naive. I ja bih željela naučiti tako slikati. Ovaj će izlet pamtiti i po tome što sam spasila malu pčelicu iz vode.

Elena Hadun, 2. c

2. razredi na terenskoj nastavi po županiji

Pogled s planine Svilaje

hladnom i osvježavajućom vodom iz Cetine.

Uzbuđeni smo krenuli putem Koprivnice i još jednom se zaustavili kod hotela „Macola“. Put kući prošao je brzo uz igru i prepričavanje dojmova s planinarenja.

Lucija Đaković, 7. b

Planinari ispod slapa Krčića

Nezaboravni dan na Đurđevačkim pijescima

Mladi geografi, učenici petih razreda proveli nezaboravan dan na Đurđevačkim pijescima.

Pokraj Đurđevca se nalazi posebni geografsko- botanički rezervat Đurđevački pijesci. Tko još nije čuo za njih? Najveći dio učenika naša škole već je i šetao tim lokalitetom. Ali, uvijek se otkrije nešto novo. Dočekali su nas naši vodiči, učenici osmog razreda sa svojom profesoricom Elizabetom: Ana, Ante, Dario, Lana, Sara i Jakob.

Upoznavali smo obilježja ovog prostora radom u malim skupinama, a naši su nam vodiči prenosili svoja znanja i trudili se da što više upamtimos. Tako smo razvijali komunikacijske, suradničke i geografske vještine, bolje se upoznali i usvajali znanja iz zavičajne geografije.

Saznali smo zašto su ljudi ovog kraja pijesak nazvali "kravim", kako su nastale dine koje se naziru ispod vegetacije, osjetili smo kako vjetar i dalje prenosi pijesak i stvara nove oblike... Na licu mjesta vidjeli smo tipične biljke kao što su vlasulja bradica, majčina dušica pješčarka, trputac vuzlikaali i mravljenje lava....

Nakon učenja slijedilo je rješavanje zadataka i provjera koliko smo naučili. Svi smo pokazali puno znanja tako da je Lana's tim bio najuspješniji samo "za dlaku". Nakon posebnog rezervata i okrijepe u OŠ Ivan Lacković Croata u Kalinovcu, uputili smo se prema pješčari Draganci gdje smo

Mladi geografi na Đurđevačkim pijescima

si dali oduška i prepustili se čarima pijeska. Kaže se da slika govori tisuću riječi. Stoga, pogledajte slike i uživajte.

Mladi geografi

Izlet na Plitvička jezera

U mjesecu svibnju naš 6. b razred išao je na izlet na Plitvička jezera.

Krenuli smo u 6 sati s parkirališta iza škole. Prvo što smo posjetili, bile su Baraćeve špilje. Špilje su bile zanimljive, a najbolje nam je bilo kad je vodič ugasio svjetlo i neko smo vrijeme bili u totalnom mraku. U špiljama su temperature bile niže nego vani. Nakon toga smo posjetili Rastoke. Vidjeli smo predivne slapove i čuli priču o svakome od njih. Vidjeli smo kako radi vodenica i kako se proizvodi brašno u starom mlinu. Poslije Rastoka smo išli na ručak. Nakon ručka krenuli smo prema Plitvičkim jezerima. Prošli smo većinu Donjih jezera te se prevezli električnim čamcem na drugu stranu jezera gdje smo šetali i vidjeli još neke slapove.

Na povratku smo stali u Karlovcu i počastili se u Mc'Donaldsu.

Lara Podhraški i Erza Stajku, 6. b

6.b razred na Plitvičkim jezerima

Osmaši u Vukovaru

Već tradicionalno učenici osmih razreda idu na terensku nastavu u Vukovar, tako smo i ove godine u pratnji naših razrednika posjetili Vukovar, Đakovo i Osijek.

Po kišnom vremenu krenuli smo na put prema istoku naše zemlje. Najprije smo posjetili grad Đakovo i biser graditeljstva - katedralu sv. Petra, poznatu pod nazivom Đakovačka katedrala. Nakon kratke šetnje centrom grada krenuli smo prema Vukovaru.

U Vukovaru – gradu heroja najprije smo posjetili Vukovarsku bolnicu gdje smo gledali dokumentarni film o Domovinskom ratu i stradanjima u Vukovaru te razgledali podrumske prostorije u kojima su bile smješteni civili u vrijeme najveće agresije na grad. Izlošci i jezivi prizori duboko su nas dirnuli te smo zaista shvatili koliku je veliku žrtvu podnio ovaj grad i njegovi ljudi u borbi za slobodu cijele domovine. Obišli smo Spomen područje Ovčaru gdje su stradali ranjenici iz Vukovarske bolnice te Memorijalno groblje gdje smo zapalili lampionе odajući počast svim poginulim braniteljima i ratnim žrtvama Vukovara.

U Osijeku smo posjetili Izložbu školjaka i vodenog svijeta gdje smo slušali zanimljivo predavanje o dragocjenostima mora.

Dojmovi iz Vukovara urezali su nam se u pamćenje. Ova terenska nastava pružila nam je mnogo znanja i ono najvažnije, da s poštovanjem izgovaramo ime ovoga grada – grada Vukovara, simbola hrvatskog otpora i hrvatske slobode.

Ana Želimorski, 8. a

8. razredi odali počast vukovarskim žrtvama Domovinskog rata

Povijesna grupa obilježila Dan sjećanja na Vukovar

Izletu Apatovac, Križevce i Kalnik

Učenici trećih razreda naše škole bili su na terenskoj nastavi po Križevcima i Kalniku.

Nakon vožnje autobusom do Apatovca, razgledali smo modernu punionicu vode, gdje se voda iz izvora puni u boce za prodaju u trgovinama. Tu se također proizvode i neki sokovi.

U Križevcima smo posjetili Crkvu sv. Križa, Muzej grada Križevaca i Grkokatoličku crkvu. Put su nastavili prema Kalniku do ostataka Velikog Kalnika. Upoznali smo legendu o plemićima-šljivarima i kralju Beli IV., opisivali krajolik, slikali ostatke staroga grada te uživali u fizičkim aktivnostima u prirodi.

Na kraju smo vidjeli kako se uzbajaju neke životinje.

Ovo nam je putovanje poslužilo za bolje upoznavanje prošlosti i sadašnjosti naše županije jer treba znati koje su najveće vrijednosti zavičaja kako bi ih mogli očuvati i razvijati.

3. razredi u Apatovcu

Đakovo-Vukovar-Osijek

Cher ami,

Bonjour! Mon nom est Lovro(Laurent). Quele est votre nom?

J'ai quatorze ans. J'habite a Koprivnica, Croatie. Je n'ai pas de frères ou sœurs et je n'ai pas d'animaux. J'ai eu un hamster une fois, mais je n'en ai plus :(J'aime jouer et faire des jeux vidéo. J'aime écouter de la musique et de jouer mon guitare.

Qu'est-ce que tu aimes faire?

Au revoir!

Lovro

Učenici francuskog jezika obilježili Frankofoniju

Polaznici izborne nastave francuskog jezika prezentirali su gledateljima svoje znanje francuskog kroz pjesmu i glumu. U programu su sudjelovali učenici četvrtih, sedmih i osmih razreda. Učenici početnici otvorili su program pjesmicom Abracadabra. Sudjelovali su: Jakov Biršić Dora, Rajna Đurić, Hrvoje Horvat, Vanda Žauhar Henezi, Ana Krupski, Katja Kukec, Antoija Pleić, Marija Magdalena Štefanac, Ivan Vidaković, Dora Kuretić, Borna Mihaljević, Adi Stajku, Andrea Stapar, Dunja Vuglovečki.

U humorističnom igrokazu koji su izveli učenici sedmih razreda sudjelovali su : Lana Varga u ulozi ribara, Mia Kramar kao beračica šampinjona, Ana Nemec kao šetačica i Helga Haške kao njeno dijete, Dorian Đurić kao lovac, Nikolina Vida kao mesar, Dorijana Leona Jurenec kao pjesnik, Marko Rac i David Vitanović kao policajci. Učenici 8. razreda izveli su igrokaz Snjeguljica i sedam patuljaka. Sudjelovali su: Petra Balija kao mačeha, Hrvoje Vrhovec kao lovac, Lovro Jerčinović kao princ, Paula Puhač kao Snjeguljica, Antonela Vargić kao ogledalo te Lucija Brkić, Lovro Grgić,

Je m'appelle Lana Varga. Je suis née le 26 Septembre 2000. J'habite a Koprivnica, en Croatie. J'habite dans une grande maison avec ma famille, ma mère, mon père, deux frères, une soeur et un chien. Je vais a l'école Đuro Ester. Mes sujets préférés sont Anglais et Francais. Quel est ton sujet préféré? Pendant mon temps libre j'écoute la musique, lis et regarde la tele. Mon livre préféré est „Harry Potter“ et mon film préféré est „Titanic“. Pendant l'été je fais de l'équitation parce que le cheval

est mon animal préféré. J'adore le chocolat et la glace. Je déteste l'haricot. Beurk! Et toi? Qu'est-ce que tu aimes, adores ou détestes? Ecrivez-moi!

A bientôt, Lana!

Frankofonija - priredba na francuskom jeziku

Frankofonija - igrokaz 7.-ih razreda

Wolves

Wolves are very beautiful animals, but at the same time they are in a big danger of extermination and that's why they are protected. Some people are still killing them because they think those animals are mean or because of their fur.

Frankofonija - 8. razredi u predstavi Snjeguljica i sedam patuljaka

Frankofonija - igrokaz 4.-ih razreda

Grey wolf

Wolves can be from grey to brown with a darker tail. Their body is one metre long with a tail which is 35 centimetres long. They have wonderful golden eyes. The wolves are carnivores and predators.

They eat wild and domestic animals, carrions and plants. The wolves often hunt in family groups called packs because they usually choose an old and sick animal which is larger than a wolf. They have very sharp teeth, an excellent sense of smell and hearing. They also have long and strong legs so they can run for a long time. At summer time they live individually, but in winter time they live in packs. The wolf which shows his strength and intelligence the most is the leader. The wolves in the packs hunt together, share the food, take care of the cubs and play together. They communicate with their eyes, faces, bodies and voices. We can hear them growl and howl, especially in winter. Every pack has a territory where they live and hunt. The pack protects its territory from other wolves. The cubs are born in spring. Wolves have from four to six cubs. The mother takes care of the baby for six months. When a young wolf wants to start a new family it leaves the pack. Wolves live in forests and mountains in Gorski kotar, Lika, Dalmatia and Banovina. Before, there were many more wolves in Croatia, but today there are fewer than 200 wolves. People have seen in wolves a threat to them so they told their children stories about a big bad wolf and killed them. Today wolves have many problems: farmers kill them because they eat their sheep, people destroy their territories and a big number of wolves die because of cars. But in 1995 they became protected so people started to make some changes. They build green bridges where they can cross the road safely and when they eat sheep, farmers get money for their lost animals.

The wolf is becoming a symbol of wilderness which is slowly disappearing and which we must protect for future generations. Because if we don't, our children won't be able to see the elegance and beauty of these animals.

Lana Varga, 7. c

Bald sind Ferien

Es ist Mai und bald kommen die Ferien . Meistens gehen die Leute an die Strand und sie baden im Meer. Ich fahre , auch außer Kroatien an die Ferien, nach Österreich dieses Jahr. Dort spiele ich und spreche Deutsch mit den Freundinnen von Mama. Das Wetter dort ist bei Tag heiß und sonnig , aber die Nächte sind so kalt. Das Wetter ist so, weil Österreich bei den Alpen ist. Der Bauernhof, wo wir bleiben , ist sehr weit von der Stadt entfernt. Man muss 8 Kilometer zu Fuß gehen. Ich liebe Ferien , aber noch mehr liebe ich die Schule.

Ana Lucija Abramović, 4. a

der Wochenplan

Fussball-Weltmeisterschaft

Was bringt die Zukunft

Ich bin Antonio. Ich gehe in die achte Klasse. Nach der Hauptschule möchte ich Gymnasium einschreiben. Ich mag Mathematik, Chemie und Physik und deswegen habe ich mich für die Richtung Mathematik entschieden. Nach dem Gymnasium möchte ich an die Uni gehen. Ich möchte auch etwas , was mit Mathe, Physik und Chemie zu tun hat , studieren. Ich spieler Fußball schon acht Jahren. Ich trainiere viel, dreimal pro Woche. In der Zukunft will ich auch etwas mit Fußball machen . Ich hoffe, dass meine Wünsche realisiert werden.

Antonio Međurečan , 8. c

Was bringt die Zukunft

Ich bin Ivana. Ich gehe auch in die achte Klasse. Ich möchte die medizinische Schule einschreiben. Ich habe mich dafür entschieden, weil ich den Menschen helfen möchte. Ich interessiere mich für den menschlichen Körper , wie das alles funktioniert und möchte alles darüber wissen. Danach möchte ich Medizin studieren. Ich weiß , dass man viel lernen muss, so dass man eines Tages ein ausgezeichneter Arzt wird. Und die Fremdsprachen können mir auch dabei viel helfen. Ich hoffe, dass meine Wünsche realisiert werden.

Ivana Puškarić, 8. c

ZANIMLJIVOSTI

Ana Ciglar, 7.d, plesačica SPK Ritam - reprezentativka Hrvatske u latino-američkim plesovima

Bake i djedovi učenika 3.c razreda sudjelovali u razrednom projektu Prošlost zavičaja

Članovi likovne grupe iz 3. razreda na keramičkoj radionici

Likovna grupa 1. i 3. razreda oslikala ulaz u školu

Laura Krog, 2. c, plesačica SPK Ritam na prvenstvu Hrvatske osvojila 3. mj. u standardnim i 4. mj. u latino-američkim plesovima

Likovna grupa 2.c razreda na književnom susretu s litvanskim književnikom u gradskoj knjižnici pomogla izraditi veliku žirafu Gertrudu

Pomoć za skupe lijekove - 4.a skuplja čepove za čakovečku bolnicu

Sportske igre povodom Dana škole - osmaši odigrali nogometnu utakmicu s učiteljima

Susret 8. a razreda s konceptualnom umjetnoću Antonia Grgića u Galeriji Koprivnica

Petaši polagali vozački za bicikl

Učenik i učiteljica, članovi Folklornog ansambla Koprivnica na festivalu u Rumunjskoj

Učenici iz 5.d posjetili mađarsku školu u Keszthelyju

Učenici prikupili pomoć za Crveni križ

Učenici s učiteljicama i ravnateljicom u posjeti Hrvatskome saboru

Najbolji na županijskim natjecanjima:

Marta Kunštić, 5. a - 1. mjesto iz geografije

Lara Podhraški, 6. b – 1. mjesto iz geografije

Lana Varga, 7. c – 2. mjesto iz geografije

Antonio Međurečan, 8. c – 2. mjesto iz geografije

Lana Varga, 7.c - 2.mj., Antonio Međurečam, 8.c - 2.mj. i Marta Kunštić, 5.a - 1.mj. na žup. natjecanju iz geografije

Lara Podhraški, 6.b - 1. mjesto na žup. natjecanju iz geografije

Lana Varga, 7. c – 1. mjesto iz povijesti

Ivana Šprem, 8. b – 1. mjesto iz likovne kulture

Adrian Goršeta, 8. a – 1. mjesto iz informatike (osnove informatike)

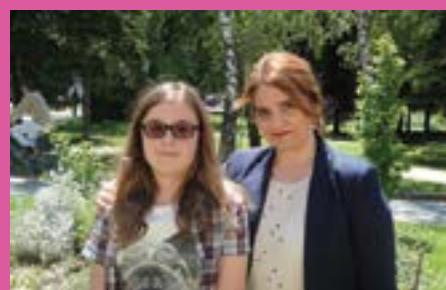
Lovro Grgić, 8. a – 1. mjesto iz informatike (payton i razvoj softvera)

Jelena Triplat, 6. a – 2. mjesto iz informatike (logo)

Jelena Triplat, 6.a - 2. mjesto na žup. natjecanju iz informatike

Marta Kunštić, 5. a – 1. mjesto Europa u školi (literarni rad)

Marta Kunštić, 5.a literarnim radom zauzela 1. mjesto na žup. natjecanju Europa u školi

Antonela Vargić, 8. c – 2. mjesto iz hrvatskog jezika

Antonela Vargić, 8.c - 2. mjesto na žup. natjecanju iz hrvatskoga jezika

Ivan Kuzmić, 6. b – 1. mjesto Mladi tehničari (graditeljstvo)

Petra Balija, 8. c – 1. mjesto Mladi tehničari (modelarstvo)

Ivan Kučan, 7. d – 3. mjesto Mladi tehničari (obrada materijala)

Irena Zebec, 8. a – 2. mjesto Europa u školi (literarni rad)

Lea Danček, 6. b, Toni Krupski, 6. a i Maria Gracia Lukšić, 7. b – 2. mjesto (ekipno) Čitanjem do zvjezda (kviz znanja)

Lukrecija Slobodanac, 6. d – 2. mjesto Čitanjem do zvjezda (tematski plakat)

Lana Vutuc, 2. a, Sarah Babić i Laura Krog, 2. c – 2. mjesto Europa u školi (likovni radovi)

Predstavnici županijske Smotre učeničkih zadruga

Maja Martina Cvetković, 8. c – 3. mjesto iz biologije

Maja Martina Cvetković, 8.c - 3. mjesto na žup. natjecanju iz biologije
Kaltrina Stajku, 8. b – 3. mjesto iz francuskog jezika

Kaltrina Stajku, 8.b - 3. mjesto na žup. natjecanju iz francuskog jezika

LiDraNo

Predstavnici naše škole na županijskom natjecanju literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo:

- Ana Želimorski, 8. a – literarni rad
- Antonela Vargić, 8. c – novinarski rad

- Vladimir Vondraček, 8. d – samostalni scenski nastup

- Petra Balija, 8. c – predstavnica školskog lista „Leteći razred“

Ana Želimorski, 8.a, Vladimir Vondraček, 8.d i Antonela Vargić, 8.c na županijskom LiDraNu

Sudionici državnog natjecanja

Lana Varga, 7. c – 2. mjesto iz povijesti

Lana Varga zauzela 2. mjesto na državnom natjecanju iz povijesti

Irena Zebec, 8. a – 3. mjesto Europa u školi

Irena Zebec, 8.a literarnim radom osvojila 3. mjesto na državnom natjecanju Europa u školi

Lea Danček, 6. b, Toni Krupski, 6. a i Maria Gracia Lukšić, 7. b – 3. mjesto (ekipno) Čitanjem do zvijezda (kviz znanja)

Lea Danček, 6.b, Maria Gracia Lukšić, 7.b i Toni Krupski, 6.a osvojili 3. mjesto na državnom natjecanju Čitanjem do zvijezda

Lovro Grgić, 8. a – 4. mjesto iz informatike (razvoj softvera)

Adrian Goršeta, 8. a – 20. mjesto iz informatike (osnove informatike)

Adrian Goršeta i Lovro Grgić uspješni na državnom natjecanju iz informatike

Ivana Šprem, 8. b – LIK

Ivana Šprem, 8.b predstavila školu na državnom natjecanju iz likovne kulture

Lukrecija Slobođanac, 6. d – Čitanjem do zvijezda (tematski plakat)

Lukrecija slobođanac, 6.d na državnom natjecanju Čitanjem do zvijezda

Ivan Kuzmić, 6. b – 16. mjesto Mladi tehničari (graditeljstvo)

Petra Balija, 8. c – 22. mjesto Mladi tehničari (modelarstvo)

Petra Balija, 8.c i Ivan Kuzmić, 6.b predstavili školu na državnom natjecanju iz tehničke kulture

Ekipa na kviz-natjecanju Koliko poznaješ Hrvatski sabor

Dinko Majerus, Vanja Setinšek, Dunja Međurečan i Dorian Tarle iz 3.a na državnoj Smotri projekata GOO-a

Natječaji

Elena Hadun, 2. c – 4. mjesto na međunarodnom natječaju „Šetnja pod morem“ (likovni rad)

Elena Hadun, 2.c - 4. mjesto na međunarodnom likovnom natjecanju Šetnja pod morem

Laura Krog, 2. c – nagrađena na natječaju „Djeca za životinje“ (likovni rad)

Laura Krog, 2. c nagrađena na natječaju Djeca za životinje

Lana Nogić, 2. r. PŠ Vinica, Dino Vutuc i Fabijan Perošić, 2. a (Razina „Pčelice“)

Lana Nogić, 2.r. PŠ Vinica

Iva Želimorski, 6. b – 1. mjesto na natječaju dječjeg duhovnog stvaralaštva „Mali Kranjčić“ (likovni rad)

Iva Želimorski, 6.b likovnim radom osvojila 1. mjesto na natječaju Mali Kranjčić

Tina Odobašić, 4. a – 1. mjesto na natječaju dječjeg duhovnog stvaralaštva „Mali Krnjčić“ (literarni rad – igrokaz)

Tina Odobašić, 4.a literarnim radom osvojila 1. mjesto na natječaju Mali Krnjčić

Nagrađeni na međunarodnom matematičkom natjecanju „Klokan bez granica“:

- Lovro Lokotar, Dunja Međurečan, Dinko Majerus, 3. a (Razina „Leptirići“)

Lovro Lokotar, Dunja Međurečan, Dinko Majerus, 3.a

Loris Lončarić, 6. a, Toni Krupski, 6. a, Ivan Kuzmić, 6. b (Razina „Benjamin“)

Ivan Kuzmić, 6.b, Loris Lončarić i Toni Krupski, 6.a

Marta Kunštić, 5. a (Razina „Ecolier“)

Marta Kunštić, 5.a

Dino Vutuc i Fabijan Perošić, 2.a

Najuspješniji u sportu

RUKOMET – 2. mjesto na županijskom natjecanju

Rukometna ekipa: Ivanović Luka Lui, Mujić Lovro, Orehovec Mihael, Kosmač Fran, Lazar Benedikt, Lovrek Patrik, Đurić Dorian, Ivačić Patrik, Vrhovec Hrvoje, Behin Matej, Šumandl Jan, Bošnjak David

Rukomet - ekipa osvojila 2. mjesto

KOŠARKA – 2. mjesto na županijskom natjecanju

Košarkaška ekipa: Juraj Balaško, Timon Fabijanec, Petar Csik, Hrvoje Indir, Luka Sabolec, Josip Markota, Florijan Mikor, Mažar Kristofor, Roko Slukić, Jakov Operman

Košarka - ekipa osvojila 2. mjesto

PLIVANJE – 3. mjesto na županijskom natjecanju

Plivači: Luka Markušić, Podhraški Mario, Glavina Joško, Knez Marko, Ervin Kukec, Široki Dario, Jerčinović Lovro, Antonio Međurečan

Plivanje - ekipa osvojila 2. mjesto

FUTSAL – 3. mjesto na županijskom natjecanju

Futsal ekipa: Slukić Karlo, Bošnjak David, Mujić Lovro, Kolar Robert, Međurečan Antonio, Vuk Martin, Hontić Dominik, Šimunović Lovro, Poldručač Patricio

Futsal - ekipa osvojila 3. mjesto

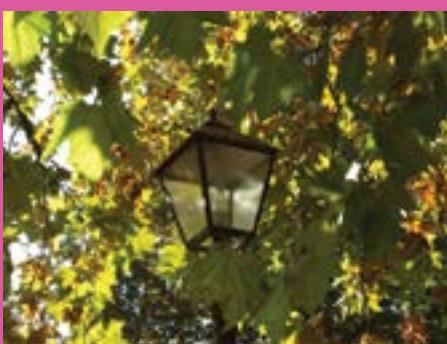
ŽOGARIJA – 2. mjesto

Ekipa: Luka Petak, Ivona Škrnjug Stjepan Grobenski, Marko Krušec, Gabrijel Medvarić, Tara Rušak, Lovro Lokotar, Dunja Međurečan, Angela Brgles-Jukić, Ivan Pleić, Vladimir Ježovita, Dorian Tarle, Nika Matovina, Luka Đaković, Nataša Djurdja, Lorena Ivaković, Edita Jakrlin, Ivana Marković, Patricija Rupe, Veronika Votuc, Lana Grobenski, Rea Coban, Anna Maria Kudelić-Sudar, Hana Marija Šijak, Lin Vukšić

Žogarija 3.r. - 2. mjesto

Iz objektiva naših fotografa

Oproštaj osmaša

Oproštaj učenika osmih razreda s učiteljima i djelatnicima škole

8.b uživao je s razrednikom Igorom Fulirovom

Ravnateljica pohvalila učenike osmih razreda koji su svih 8 godina ostvarili odličan uspjeh i uzornog su vladanja

Hrvatski i strani jezici baš su nas naučili

8.c ispratile su razrednice Marija Medved i Ana Matijević

Čestitke Antoniju Međurečanu na posebnim uspjesima u mnogim područjima obrazovanja

Što smo zapamtili iz prirodnih znanosti

8.d rastao se s razrednicom Blaženkom Androlić-Pošta

Gospodin Zlatko Kadić nagradio osmaše sudionike državnih natjecanja majicama svog rafting kluba

8.a oprostio se s razrednicom Sanjom Antolić

Dirljivi oproštaj s ravnateljicom Sanjom Prelogović

Osmaši s razrednom učiteljicom iz nižih razreda

Iz objektiva naših fotografa

